

POLICJA

nr 11 (164), listopad 2018 r.

ISSN 1734-1167

www.gazeta.policja.pl

997

Stulecie

1918

2018

odzyskania niepodległości

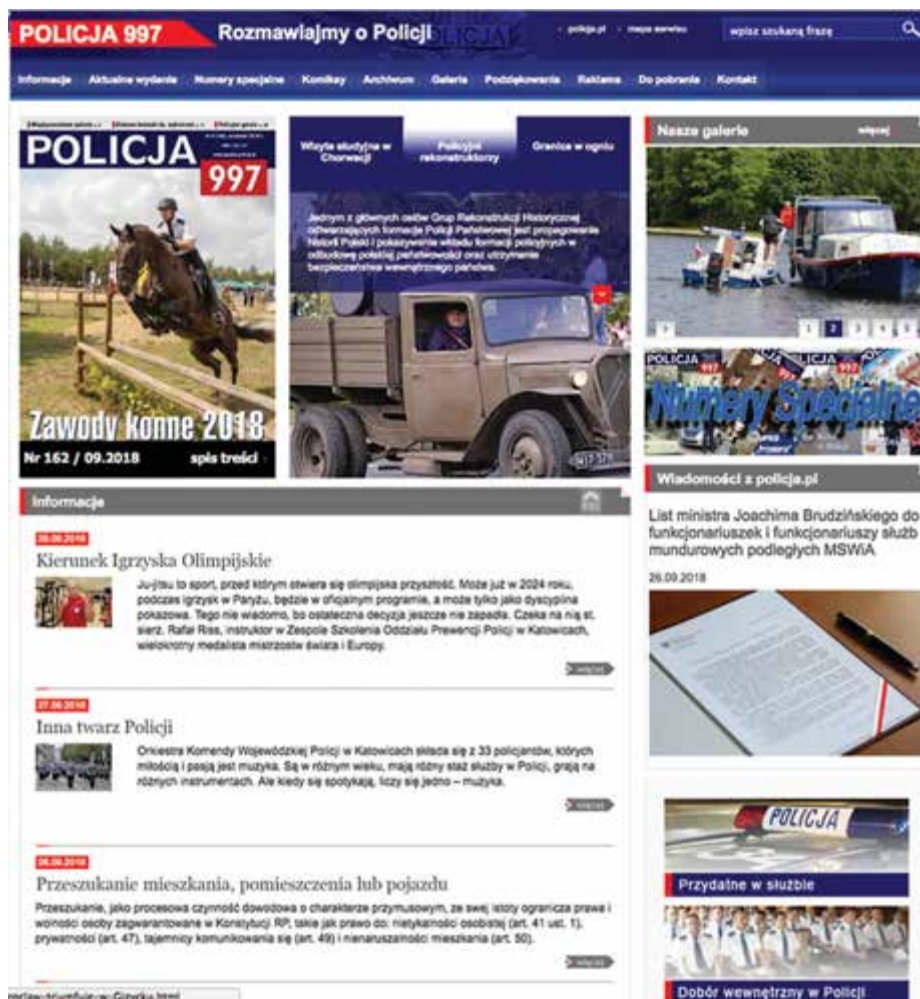
Ponad 400 000 odstón

Wszystkie media prowadzą statystyki oglądalności. Również miesięcznik „Policja 997”, którego wydawcą jest Komendant Główny Policji, i... mamy się czym pochwalić.

Czasopismo policyjne wychodzi w nakładzie 20 tys. egzemplarzy. Gazety są rozprowadzane w każdej placówce Policji w Polsce. Statystycznie licząc, dociera do co piątego policjanta. Ale jeśli dodamy do tego pracowników Policji i osoby związane z resortem, otrzymamy ponad 128 tysięcy czytelników. Każdy z nich poszukuje informacji o środowisku, w którym pracuje, lub materiałów

Najwięcej czytelników miesięcznika „Policja 997” odwiedziło stronę numeru 140 z listopada 2016 roku: 457 992 odstóny przy 139 658 użytkownikach.

Najchętniej czytane w „Policji 997” są artykuły dotyczące prawa i przepisów ściśle związanych ze służbą oraz materiały poświęcone bieżącym wydarzeniom, umundurowaniu, a także wywiady z głównodowodzącymi w Policji.

dla poszerzenia wiedzy. „Policja 997” dostarcza sporo informacji, lecz liczba papierowych egzemplarzy jest ograniczona. Jednym z miejsc, gdzie można przeczytać artykuły opublikowane w magazynie Policja 997, jest strona internetowa. Statystyki oglądalności serwisu internetowego miesięcznika są bliskie liczbie ludzi zatrudnionych w Policji. We wrześniu br. (ostatni numer zamieszczony w internecie) nasza strona miała 474 113 odstón, co oznacza, że odwiedza ją 96 024 użytkowników internetu. Najwięcej osób odwiedziło stronę numeru 140 z listopada 2016 roku: 457 992 odstóny przy 139 658 użytkownikach. Pisaliśmy wtedy m.in. o Krajowej Mapie Zagrożeń Bezpieczeństwa, o zwalczaniu handlu ludźmi i o bezpieczeństwie najmłodszych. Możemy z tego wywnioskować, że materiały poświęcone poprawie poczucia bezpieczeństwa w społeczeństwie są policjantom najbliższe. W sierpniu 2010 roku zanotowaliśmy najniższą wartość odwiedza-

jących: 25 799 użytkowników przy blisko 70 tysiącach odstón. Jest to jednak i tak więcej niż liczba egzemplarzy wydania papierowego. Co prawda w tamtym okresie wielkie powodzie i osuwiska, które wydarzyły się w kraju, zajmowały funkcjonariuszom każdą chwilę i mogli oni nie mieć czasu na poświęcenie uwagi słowu pisanemu.

Najchętniej czytany pozycjami, opublikowanymi w „Policji 997”, są artykuły dotyczące prawa i przepisów ściśle związanych ze służbą oraz materiały poświęcone bieżącym wydarzeniom, umundurowaniu, a także wywiady z głównodowodzącymi w Policji. Miesięcznik Komendanta Głównego Policji „Policja 997” ukazuje się od 2005 roku. W tym okresie ukazały się 162 numery cykliczne i 13 wydań specjalnych. Każde z wydań jest dostępne na stronie internetowej pod adresem www.gazeta.policja.pl. ■

KRZYSZTOF CHRZANOWSKI

POLICJA

997

KOMUNIKACJA SPOŁECZNA

www.gazeta.policja.pl

- s. 2 Ponad 400 000 odsłon – statystyki oglądalności wydania internetowego miesięcznika „Policja 997”

100-LECIE ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI

- s. 4 Święto Niepodległości w II RP – początki niepodległej Polski po II wojnie światowej
- s. 8 Policja w służbie dla ojczyzny – konferencja popularnonaukowa w Sejmie RP pod honorowym patronatem Komendanta Głównego Policji

KONFERENCJA

KMZB

- s. 9 Świat nauki dla Policji – wyniki badań o kontakcie Policji ze społeczeństwem przy wykorzystaniu Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa

SŁUŻBA PREWENCYJNA

KMZB

- s. 10 Współpraca ze społeczeństwem to priorytet – rozmowa z nadinsp. Janem Lachem, zastępcą komendanta głównego Policji ds. prewencji

DOSKONALENIE ZAWODOWE

XI finał zawodów

- s. 12 Dzielnicowy Roku 2018 – tegoroczny finał zawodów policjantów dzielnicowych po raz pierwszy wyłonił triumfatorów w trzech klasyfikacjach

KONFERENCJA

Dyskusja i podziękowania

- s. 14 Bezpieczny stadion – dyskusja o współpracy wszystkich podmiotów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo na stadionach

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

Rozmaitości

- s. 14 Komendant główny w Hadze – intensyfikacja współpracy polskiej Policji z Europolem
- s. 15 Przeciwdziałać terroryzmowi – polska delegacja Policji w Lyonie na pokazach działań na wypadek ataku terrorystycznego

DOSKONALENIE ZAWODOWE

ATLAS 2018

- s. 16 Terrorysty w metrze – ćwiczenia połączone z warsztatami dla jednostek AT z Unijnej Grupy Zadaniowej ATLAS
- s. 19 Wspólne wyzwania – w Hadze podsumowano działania sieci ATLAS 2018
Ćwiczenia HEKSOGEN 2018
- s. 20 Atak na centrum handlowe w Warszawie – sprawdzenie procedur i doskonalenie umiejętności służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo i ratownictwo

ARCHIWUM X

Konferencja naukowa

- s. 23 Powrót na miejsce zbrodni, czyli o wykrywaniu spraw umorzonych po latach
- s. 24 Cold Case, czyli jaki powinien być śledczy

WSPoI.

- s. 26 Uroczystości w Szczytnie – inauguracja i promocja

s. 28,
29, 31, **KRAJ**

44 **Rozmaitości**

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

Oficerowie łącznikowi

- s. 30 Honor i zaszczyt – rozmowa z oficerem łącznikowym w RFN mł. insp. Wiesławem Gomą
Niechronieni uczestnicy rd
- s. 32 Mistrzowie dwóch kółek – to projekt zrealizowany wspólnie przez policję drogową Polski i Niemiec

HISTORIA

- s. 34 Policyjne kalendarium – listopad w latach 1928, 1978 i 1998

PAMIĘĆ

- s. 35 Ku czci patronów – uroczyste odsłonięcie tablic w czterech komendach wojewódzkich
Wspomnienia
- s. 36 Joanna Molak – była nieocenionym wsparciem, na zawsze pozostanie w naszych sercach...
- s. 37 Przemysław Kacak – był przyjacielem
- s. 38 Prof. dr hab. Michał Iwaszkiewicz – uczył dobrych obyczajów
- s. 39 Hołd oddany wysiłkiem – Bieg Przelajowy im. sierż. Grzegorza Załogi

POLICJANT, KTÓRY MI POMÓGŁ

- s. 40 Mój anioł stróż – sierż. sztab. Agnieszka Graca, dzielnicowa z KP Wrocław-Psie Pole

PROFILAKTYKA

- s. 41 Masz jedno życie... – warsztaty dla młodzieży łódzkich szkół

PRAWO

- s. 42 Jednak przeszukujemy, czasami tylko oglądamy

SPORT

- s. 46 **Rozmaitości**

U NAS

- s. 50 Zapowiedzi imprez i uroczystości – listopad 2018

zdj. na okładce NAC

Obchody święta 11 listopada w Warszawie w 1927 r. Józef Piłsudski przed pomnikiem księcia Józefa Poniatowskiego przy pałacu Prezydium Rady Ministrów przyjmuje defiladę kompanii sztandarowej 21. pułku piechoty podczas uroczystości.

Święto Niepodległości w II RP

Obchodzone corocznie 11 listopada Święto Niepodległości jest od kilkudziesięciu lat najdonioślejszym świętem państwowym w naszym kraju. Rzeczą znaną dla podkreślenia symbolicznego znaczenia tej daty jest jej szczególny wymiar w aspekcie znaczenia słowa „Niepodległa”. Dla nas, Polaków, jest początkiem ostatecznej rozgrywki o byt niepodległy.

Dla innych narodów, przede wszystkim tych europejskich, dzień ten był w głównej mierze zakończeniem zmagania wojennych, a dla nas wielką szansą na zmartwychwstanie na mapie świata, która rysowała się na nowo po pierwszej wojnie światowej. I gdy inne państwa, jak Francja, Anglia czy Włochy, obchodzą 11 listopada święto zakończenia wojny, „Święto Pokoju”, my, Polacy obchodzimy ten dzień uroczysto, jako nasze „Narodowe Święto Niepodległości”.

Zasadniczo data 11 listopada jest umowna, gdyż przy uwzględnieniu faktów historycznych odzyskanie suwerenności moglibyśmy świętować 7, 10 lub 12 listopada. Data święta upamiętniającego odzyskanie przez Polskę niepodległości po 123 latach zaborów była

w II Rzeczypospolitej Polskiej sprawą dyskusyjną. W okresie międzywojennym toczono spory o to, które z wydarzeń jesieni 1918 r. uznać należy za symboliczny moment odzyskania przez Polskę niepodległości...

Dzień 11 listopada 1918 r., od którego datuje się historia niepodległego państwa polskiego, związany jest nierozdzielnie z Józefem Piłsudskim, Romanem Dmowskim, Ignacym Janem Paderewskim, Wincentym Witosem, Wojciechem Korfanty i Ignacym Daszyńskim, którzy swoją ofiarnością i determinacją przygotowali ten dzień dla Polski. Warto przy okazji zaznaczyć, że stwierdzenie, iż „Polska odzyskała niepodległość” 11 listopada 1918 r., choć powszechnie zakorzenione w świadomości Polaków, nie jest stwierdzeniem jakiegoś oczywistego faktu. Tego dnia bowiem nie została ogłoszona jakaś uroczysta proklamacja niepodległości państwa polskiego.

JESIEŃ 1918

Ważne wydarzenia z historii odzyskania niepodległości nastąpiły nieco wcześniej, bo już 19 października 1918 r. w Cieszynie działała i sprawowała funkcje rządowe Rada Narodowa Księstwa Cieszyńskiego pod przewodnictwem księdza Józefa Londzina. 28 października 1918 r. polscy posłowie do parlamentu austriackiego w Wiedniu, na czele których stanął Wincenty Witos, przywódca PSL „Piast”, zorganizowali Polską Komisję Likwidacyjną. Trzy dni później objęła ona niepodzielną władzę w wolnym od Austriaków Krakowie. 31 paź-

dziennika rozpoczęto przejmowanie władzy w okupowanej przez Austro-Węgry części Królestwa, natomiast w nocy z 6 na 7 listopada 1918 r. w Lublinie powstał Tymczasowy Rząd Ludowy Republiki Polskiej, w którym stanowisko premiera i ministra spraw zagranicznych objął jeden z najwybitniejszych polityków dwudziestolecia międzywojennego Ignacy Daszyński. W wydanym 7 listopada 1918 r. Manifestie rząd ten proklamował utworzenie Polskiej Republiki Ludowej i zapowiedział szybkie zwołanie Sejmu Ustawodawczego, a nadto ogłosił projekt wielu postępowych reform społecznych.

Cóż więc takiego wydarzyło się 11 listopada 1918 r., że ustanowienie rocznicy tego dnia jako święta odzyskania niepodległości nie było po prostu wyborem arbitralnym? Warto przypomnieć, że w okresie pierwszej wojny światowej ta część dawnej Rzeczypospolitej Obojga Narodów, która w 1815 r. stała się ściśle zależnym od Rosji Królestwem Polskim, przeszła pod władanie Niemiec i Austrii tworzących blok państw centralnych. Już jesienią 1918 roku stało się jasnym, że państwa centralne pierwszą wojnę światową przegrały. Ich klęska zbiegła się z chaosem, jaki w listopadzie 1918 r. zapanował w całych Niemczech, które ogarnęła rewolucyjna gorączka. Niemieckie dowództwo w Warszawie, podobnie jak w innych miastach, nie otrzymywało żadnych rozkazów. Stacjonujący w przyszłej stolicy Polski niemieccy żołnierze zaczęli tworzyć „Rady” funkcjonujące na wzór „Rad Robotniczych i Żołnierskich” w rewolucyjnej Rosji. Do żołnierzy wkrótce dołączyli robotnicy, którzy w analogiczny sposób tworzyli Komitety Robotnicze.

Zaistniała sytuacja międzynarodowa była dla Polski wyjątkowo korzystna. Warto wspomnieć, że jeszcze cztery lata wcześniej, w chwili wybuchu pierwszej wojny światowej, Polacy mogli jedynie marzyć o tym, że w momencie jej zakończenia wszystkie trzy państwa zaborcze będą faktycznie właściwie bezsilne. Tej wielkiej szansy na odzyskanie suwerenności Polacy nie zmarnowali i przystąpili do przejmowania władzy na ziemiach polskich okupowanych przez państwa centralne.

Od września 1917 r. namiastką najwyższej władzy państwowej była, powołana w Warszawie przez Niemcy i Austro-Węgry, Rada Regencyjna Królestwa Polskiego, w skład której wchodził: ks. abp Aleksander Kakowski, książę Zdzisław Lubomirski oraz hr. Józef Ostrowski. W grudniu 1917 r. Rada Regencyjna utworzyła gabinet ministrów, na czele którego stanął Jan Kucharzewski. Na początku listopada 1918 r. regenci zdawali sobie sprawę, że ich polityczna rola dobiega końca i starali się powołać rząd, który miałby szerokie poparcie społeczne i któremu mogliby oddać władzę z przekonaniem, że w możliwie krótkim czasie przeprowadzi on wybory do Sejmu.

W obliczu narastającego rewolucyjnego wrzenia, które przetracało się przez Europę, stało się jasne, że Rada w zaistniałej sytuacji jest całkowicie bezradna, a kraj znalazł się w obliczu oczywistego zagrożenia anarchią. Kiedy w nocy z 6 na 7 listopada 1918 roku działacze lewicy niepodległościowej rozplakatowali ogłoszenie o powstaniu Tymczasowego Rządu Ludowego Republiki Polskiej w Lublinie, stało się jasne, że może dojść do eskalacji napięcia między nowym rządem a nadal urzędującą Radą Regencyjną. Wierne jej wojska wyruszyły nawet, by stłumić zamach stanu, jednak po dotarciu do linii Bystrzycy dalszy ich marsz został zablokowany przez popierające nowy rząd bojówki Polskiej Organizacji Wojskowej. Na szczęście nie doszło do wymiany ognia, a żołnierze Polskiej Siły Zbrojnej dali się przekonać do przejścia na stronę nowo powstałego rządu. W opuszczonym przez władze austriackie pałacu lubomirskich odbyło się pierwsze posiedzenie nowego gabinetu. Zamach stanu zakończył się sukcesem, a Lublin stał się stolicą odrodzonej Polski z całkowicie niezależnym od zaborców rządem. Kluczowym wydarzeniem tego okresu było zaprzysiężenie w odrodzonej Polsce wszystkich znajdu-

**Wolność, jeżeli ma dać siłę, musi jednoczyć,
musi łączyć, musi rękę sąsiadom
i przeciwnikom podawać, musi umieć godzić
sprzeczności, a nie tylko przy swoim
się upierać...**

***Józef Piłsudski – 1920 r., słowa wypowiedziane
po zwycięskim zakończeniu wojny z bolszewikami***

jących się w mieście oddziałów wojskowych. Byli to żołnierze Polskiej Siły Zbrojnej, bojownicy Polskiej Organizacji Wojskowej, byli żołnierze austriaccy, członkowie Milicji Ludowej, a nawet „Dobroczycy”. Mimo że w wydanym 7 listopada 1918 r. Manifestie proklamowano utworzenie Ludowej Republiki Polskiej, to jednak państwo polskie, jako twór terytorialno-prawny, ani w dniu proklamacji manifestu, ani 11 listopada 1918 r. jeszcze nie istniało.

POWRÓT JÓZEFA PIŁSUDSKIEGO

Nadszedł pamiętny listopad 1918 roku, a z nim powrót do Warszawy Józefa Piłsudskiego, który po 15 miesiącach więzienia w magdeburskiej twierdzy przybył do Polski i wśród nieopisanego entuzjazmu stanął na czele państwa. Jego powrót był hasłem do podjęcia walki z wrogiem: legioniści i peowiaci, przy udziale społeczeństwa, rozbrajali oddziały niemieckie i obsadzali urzędy. Walkę rozpoczęła stolica, a za jej przykładem poszła prowincja, i wkrótce wszystkie miasta, miasteczka i wsie były terenem rozprawy, niejednokrotnie krwawej, z ostatnimi zaborcami.

Przybycie 10 listopada 1918 r. specjalnym pociągiem z Berlina uwolnionego z twierdzy magdeburskiej Józefa Piłsudskiego w sposób zasadniczy zmieniło sytuację polityczną w Warszawie. Na Dworcu Głównym powitał brygadiera legionów m.in. reprezentujący Radę Regencyjną książę Zdzisław Lubomirski. Zresztą tuż po przybyciu do Warszawy Józef Piłsudski odbył rozmowy z członkami Rady Regencyjnej. W ich wyniku zrezygnował z planowanego wyjazdu do Lublina, gdzie od trzech dni na wyzwolonych terenach działał Tymczasowy Rząd Republiki Polskiej z Ignacym Daszyńskim na czele. Rząd ten zresztą na wiadomość o powrocie Piłsudskiego z Magdeburga oddał mu się do dyspozycji. Na decyzję Piłsudskiego o pozostaniu w stolicy bez wątpienia miał wpływ fakt, że niemiecka

okupacja była już w stanie rozkładu i perspektywa utworzenia Rządu Narodowego w stolicy wydawała się bardzo bliska.

W tym czasie opuścił potajemnie Warszawę generalny gubernator gen. Hans von Beseler, a Polska Organizacja Wojskowa razem z żołnierzami Polskiej Siły Zbrojnej, będącej pod rozkazami Rady Regencyjnej, przystąpiły do rozbrajania stacjonujących w Warszawie oddziałów niemieckich, co na ogół przebiegało bez walki, choć zdarzały się również ostre starcia. Do zaciętych walk doszło m.in. przy opanowywaniu Ratusza i Cytadeli. Zapał do walki i radość z odzyskanej wolności nie miały wprost granic, co przejawiało się także w gloryfikowaniu samego brygadiera Józefa Piłsudskiego i jego legionistów. Niemal co dnia powstawały pieśni sławiące w prostych słowach imię wodza oraz jego żołnierzy:

*Nie ugięły Komendanta
Magdeburskie kazamaty,
Nie złamały legionistów
Nędza, głód ni pruskie baty.*

★

*I sny wieków się spełniły,
Świt zabłysnął upragniony,
Wolną Polskę wyzwalczyły
Piłsudskiego Legiony,*

głosi popularna w tamtych dniach piosenka Wandy Malickiej.

Przyjazd Piłsudskiego do Warszawy tylko o jeden dzień wyprzedził wiadomość o tym, że w okolicach Compiègne delegacja rządu niemieckiego podpisała zawieszenie broni, które kończyło działania bojowe pierwszej wojny światowej. 12 listopada Józef Piłsudski wydał swój pierwszy rozkaz do wojska. Czytamy w nim m.in.:

Żołnierze! Obejmuję nad Wami komendę w chwili, gdy serce w każdym Polaku bije silniej i żywiej, gdy dzieci naszej ziemi ujrzały słońce swobody w całym jej blasku. Z Wami razem przeżywam wzruszenie tej godziny dziejowej, z Wami razem ślubuję życie i krew swoją poświęcić na rzecz dobra Ojczyzny i szczęścia Jej obywateli (...).

Dwa dni później Piłsudski powołał rząd i zajął się organizacją wojska, skarbu i urzędów. Polska nie posiadała wówczas nic, gdyż urzędy, koleje, wojsko, administracja, przejęte tylko co z rąk wroga, wymagały zupełnie nowej organizacji. Wszędzie panował nieopisany chaos, a niektóre instytucje zdane były wprost na łaskę ofiarności społecznej. Polacy uświadomili sobie, że to od nich zależy, jaka będzie przyszłość ich odrodzonej ojczyzny. Atmosferę tej chwili tak opisywał Jędrzej Moraczewski:

Niepodobna oddać tego upojenia, tego szatu radości, jaki ludność polską w tym momencie ogarnął. Po 120 latach przysły kordony. Nie ma ich. Wolność! Niepodległość! Zjednoczenie! Własne państwo! Na zawsze! Chaos? To nic. Będzie dobrze. Wszystko będzie, bo jesteśmy wolni od pijawek, złodziei, rabusiów, od czapki z bączkiem, będziemy sami sobą rządzili. (...) Kto tych krótkich dni nie przeżył, kto nie szalał z radości w tym czasie wraz z całym narodem, ten nie dozna w swym życiu najwyższej radości.

11 listopada 1918 r. Rada Regencyjna „wobec grożącego niebezpieczeństwa zewnętrznego i wewnętrznego, dla ujednoczenia wszelkich zarządzeń wojskowych i utrzymania porządku w kraju”, przekazała władzę wojskową i naczelną dowództwo wojsk polskich, jej podległych, brygadierowi Józefowi Piłsudskiemu. Trzy dni później Rada Regencyjna rozwiązała się, oświadczając jednocześnie, że *od tej chwili obowiązki nasze i odpowiedzialność względem narodu polskiego w Twoje ręce, Panie Naczelnny Dowódczo, składamy do przekazania Rządowi Narodowemu*. Tym samym Józef Piłsudski, mając powszechne poparcie społeczne, zdecydował się przejąć władzę od regentów, podkreślając w ten sposób jej ciągłość i legalny charakter.

PIERWSZY OFICJALNY RZĄD

Kolejnymi etapami po ustąpieniu Rady Regencyjnej było rozwiązanie się rządu lubelskiego i zaakceptowanie istniejącej sytuacji przez Polską Komisję Likwidacyjną. Józef Piłsudski to właśnie szefowi rozwiązanego rządu lubelskiego, Ignacemu Daszyńskiemu, 13 listopada 1918 r. powierzył misję tworzenia nowego gabinetu. Zakończyła się ona jednak niepowodzeniem, przede wszystkim z powodu sprzeciwu stronnictw prawicowych, zwłaszcza Narodowej Demokracji. Ostatecznie jednak 18 listopada pierwszy oficjalny rząd niepodległej Polski utworzył inny socjalista Jędrzej Moraczewski, który nie wzbudzał tak wielkich obaw stronnictw prawicowych, jak jego poprzednik – Daszyński.

Cztery dni później, 22 listopada 1918 r., nowy rząd opracował, a Józef Piłsudski zatwierdził „Dekret o najwyższej władzy reprezentacyjnej Republiki Polskiej”, który był swego rodzaju ustawą zasadniczą. Na mocy tego dekretu Piłsudski obejmował jako tymczasowy naczelnik państwa „Najwyższą Władzę Republiki Polskiej” i miał ją sprawować do czasu zebrania się Sejmu Ustawodawczego, które dekretem z 28 listopada 1918 r. zarządzone zostało 26 stycznia 1919 r.

W odezwie pierwszego rządu Polski Niepodległej czytamy m.in.:

Po stu pięćdziesięciu niemal latach niewoli Polska powraca do rodziny niezależnych narodów. Chcemy, aby zajęła w niej miejsce godne jej wielkiej przyszłości dziejowej i siły liczebnej jej ludu (...). Nasz stosunek do sąsiadów pragniemy oprzeć nie na gwałcie, ani na dążeniach zaborczych, ale na wyrozumiałym uwzględnieniu wspólnych interesów, na polubownym, dobrowolnym załatwieniu kwestii spornych, tak samo nas, jak i naszych sąsiadów, obowiązującej (...). Ze wszystkich sił będziemy się starali tę drogę porozumienia wynaleźć (...) bez krzywdy naszej, ani niczyjej...

Wydarzenia z listopada 1918 r., choć niezwykle ważne dla naszego narodu i państwowości, były dopiero początkiem budowy niepodległej Polski i początkiem walki o jej granice. Kiedy 29 listopada 1918 r. Józef Piłsudski zwracał się w Belwederze do grona najbliższych współpracowników, tak mówił o odzyskanej niepodległości:

Jest to największa, najdonioślejsza przemiana, jaka w życiu narodu może nastąpić. Przemiana, w której konsekwencji powinniśmy zapomnieć o przeszłości; powinniśmy przekreślić wielkim krzyżem starem porachunki (...). A czas przed nami jest krótki i tylko wspólnym wysiłkiem możemy zdecydować na jakiej przestrzeni, w jakich granicach naszą wolność obwarujemy i jak silnie staniemy na nogach, zanim dojdą z powrotem do siły i pełnego głosu sąsiedzi ze wschodu i z zachodu.

11 LISTOPADA

Wróćmy jednak do genezy ustanowienia 11 listopada jako Święta Niepodległości Polski. Jak zostało to już wskazane, w II Rzeczypospolitej Święto Niepodległości nierozzerwalnie wiązano z osobą Józefa Piłsudskiego. Dla otoczenia Piłsudskiego data 11 listopada 1918 r. nie od razu była oczywista jako data ustanowienia Święta Niepodległości. Otoczenie przyszłego marszałka forsowało pogląd, by dniem tym był 10 listopada, kiedy brygadier Piłsudski przybył z Magdeburga do Warszawy. Entuzjazmu do tej daty nie przejawiał jednak sam Piłsudski, który dostrzegał niezadowolenie nurtu narodowego, chrześcijańskich demokratów oraz znacznej części ludowców od Wincenego Witosa, czy bliskie mu PPS. Z tego też względu zaczęto się opowiadać za 11 listopada jako Świętem Niepodległości, łącząc je z Józefem Piłsudskim, który w tym dniu, w dzień po przybyciu do Warszawy, zaczął tworzyć struktury państwowe. Znaczenie miał też fakt, że 11 listopada 1918 r. mocarstwa zachodnie zawarły w Compiègne we Francji rozejm z pokonanymi Niemcami. Chodziło bowiem o akceptację święta przez narodowców Romana Dmowskiego, przez ludowców Wincenego Witosa, chrześcijańskich demokratów Wojciecha Korfańskiego i całą PPS. Czas wykazał, że było to aż do wybuchu drugiej wojny światowej nieosiągalne.

Pierwsze obchody Święta Niepodległości 11 listopada 1919 r. odbywały się w trudnych warunkach, gdyż trwały walki o kształt granic odrodzonej przed rokiem Polski. Ale już rok później, w związku z drugą rocznicą odzyskania niepodległości, 14 listopada 1920 r. w czasie pierwszych oficjalnych uroczystości Święta Niepodległości naczelnik państwa i naczelny wódz Józef Piłsudski otrzymał buławę marszałkowską. Z kolei 8 listopada 1926 r. ówczesny prezes Rady Ministrów Józef Piłsudski wydał okólnik, który ustanawiał 11 listopada dniem wolnym od pracy. W dokumencie tym zapisano:

W dniu 11 listopada państwo polskie obchodzić będzie 8. rocznicę zrzucenia jarzma niewoli i uzyskania pełnej, faktycznej niezawisłości. Data powyższa winna pozostać w stałej pamięci społeczeństwa i utrwalić się w umysłach młodego pokolenia, które w zaraniu swego życia powinno odczuwać doniosłość i uroczystość tego pamiętnego dnia.

Po zamachu majowym obchody Święta Niepodległości, 11 listopada 1926 roku, odbyły się na placu Saskim i miały charakter niezwykle

W Święto Niepodległości 1934 r. schorowany już wówczas marszałek Piłsudski po raz ostatni odebrał defiladę wojskową na Polu Mokotowskim. Dopiero dwa lata po jego śmierci, w 1937 r., Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustanowił państwowe obchody Święta Niepodległości. Ustawa z 23 kwietnia tego roku głosiła, że:

Dzień 11 listopada, jako rocznica odzyskania przez Naród Polski niepodległego bytu państwowego i jako dzień po wsze czasy związany z wielkim imieniem Józefa Piłsudskiego, zwycięskiego Wodza Narodu w walkach o wolność Ojczyzny – jest uroczystym Świętem Niepodległości.

Przed wybuchem II wojny światowej oficjalne obchody Święta Niepodległości odbyły się jeszcze tylko raz, 11 listopada 1938 r., w 20. rocznicę odzyskania przez Polskę suwerenności państwowej.

Po ataku niemieckim na Polskę we wrześniu 1939 roku czy po sowieckiej agresji na wschodnie w II Rzeczypospolitej (1939–1944) oficjalne lub jawne obchodzenie Święta Niepodległości było niemożliwe. W roku 1945 władze komunistyczne świętem państwowym uczyniły

podniosły, a ich wagę podkreślała wielka defilada wojskowa. Dwa lata później, 11 listopada 1928 r., stołeczny plac Saski nazwano placem Marszałka Józefa Piłsudskiego. Tego też roku uroczystie świętowano 10-lecie odzyskania przez Polskę niepodległości. W stolicy gmachy państwowe udekorowano girlandami i flagami narodowymi, a na Starym Mieście miał miejsce uroczysty pochód żołnierzy odtwarzających historyczne oddziały walczące o wolność Polski.

W grudniu 1926 r. minister spraw wewnętrznych gen. Felicjan Sławoj Składkowski ustalił datę święta korpusu Policji Państwowej na dzień 11 listopada każdego roku, wychodząc z założenia, że dniem najbardziej zaszczytnym i godnym uczczenia jest rocznica rozbrojenia zaborców, w czym wydatny udział wzięły milicje i różne organizacje bezpieczeństwa. Dzień ten, poświęcony pamięci poległych policjantów, miała odąd corocznie uroczystość obchodzić Policja Państwowa łącznie ze świętem narodowym.

dzień 22 lipca, rocznicę ogłoszenia Manifestu PKWN. W okresie PRL Święto Niepodległości zostało zakazane. Jakiegokolwiek próby kulturowania obchodów dnia 11 listopada groziły surowymi represjami ze strony władz. Mimo to w latach 70. przed Grobem Nieznanego Żołnierza odbywały się patriotyczne manifestacje, które władze uznawały za nielegalne zgromadzenia. Po raz ostatni zostały one rozpędzone przez milicję w 1988 r., w 70. rocznicę odzyskania niepodległości.

Święto Niepodległości 11 listopada przywrócono ustawą sejmową w 1989 roku. Obecnie jest dniem wolnym od pracy, uroczystość świętowanym w całym kraju. Centralne obchody, w których uczestniczą przedstawiciele najwyższych władz państwowych, są organizowane przed Grobem Nieznanego Żołnierza na pl. Piłsudskiego w Warszawie. ■

nadkom. KRZYSZTOF MUSIELAK
dyrektor BHITP KGP
zdj. archiwum BHITP KGP

Tematem przewodnim obrad była ochrona dziedzictwa narodowego

Konferencję otworzyli sekretarz stanu w MSWiA Jarosław Zieliński, I zastępca komendanta głównego Policji nadinsp. dr Andrzej Szymczyk oraz poseł Iwona Michałek

Policja w służbie dla Ojczyzny

W ramach obchodów setnej rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości 25 października br. w budynku G Sejmu RP odbyła się konferencja popularnonaukowa „Policja w służbie dla Ojczyzny” pod honorowym patronatem Komendanta Głównego Policji. Wzięli w niej udział wiceminister spraw wewnętrznych i administracji Jarosław Zieliński oraz I zastępca komendanta głównego Policji nadinsp. dr Andrzej Szymczyk i poseł Iwona Michałek z Parlamentarnego Zespołu ds. Policji.

Tematem przewodnim konferencji było dziedzictwo narodowe, a jej głównym celem przybliżenie tematyki jego ochrony przez zapoznanie z działaniami prowadzonymi przez organy ścigania, służby konserwatorskie i instytucje kultury. Nadrzędnym celem konferencji była więc wymiana informacji i doświadczeń w obszarze teoretycznych oraz praktycznych aspektów współpracy na rzecz ochrony dziedzictwa narodowego.

Specjalny list do uczestników spotkania skierował marszałek Sejmu Marek Kuchciński. Podziękował za zaproszenie i wyraził ogromne uznanie dla Policji stojącej na straży bezpieczeństwa państwa od okresu dwudziestolecia międzywojennego. Jako pierwsza powitała zebranych poseł Iwona Michałek, członkini Parlamentarnego Zespołu ds. Policji, która podkreśliła, że ochrona dziedzictwa narodowego jest rolą wszystkich Polaków, ale prym w odnajdywaniu skradzionych lub zaginionych dzieł sztuki wiecie właśnie ta formacja. Następnie głos zabrał sekretarz stanu w MSWiA Jarosław Zieliński, który za zorganizowanie konferencji podziękował przede wszystkim Biuru Historii i Tradycji Policji KGP. Podkreślił szeroką rolę Policji w służbie Polsce, także w zakresie walki o dobra narodowe, a ogromne znaczenie w tej służbie ma patriotyczna postawa funkcjonariuszy, stanowiąca podstawę funkcjonowania formacji.

– Dziedzictwo kulturowe odgrywa wielką rolę w kształtowaniu Ojczyzny. Bez dorobku kultury i bez świadomości historii, nie byłoby łatwo mówić o tożsamości narodowej. Należy chronić dobra kultury, co wymaga współpracy wielu służb – podkreślił wiceminister Jarosław Zieliński.

I zastępca komendanta głównego Policji nadinsp. dr Andrzej Szymczyk poinformował zebranych, że rocznie odnotowujemy 300 przypadków przestępstw związanych z kradzieżą lub zniszczeniem dzieł sztuki. Przypomniał też, że dwanaście lat temu jako pierwszą wyspecjalizowaną grupę do zwalczania tego rodzaju przestępczości powołała KWP w Krakowie, a dziś takie zespoły są już w całym kraju, dzięki czemu Policja odnosi znaczące sukcesy. Niezwykle ważna jest także jej doskonała współpraca z instytucjami kultury.

Pierwszy referat na temat ochrony dziedzictwa narodowego z punktu widzenia samorządowych instytucji muzealnych wygłosił dr Marek Rubnikowicz – polski historyk i archeolog, dyrektor Muzeum Okręgowego w Toruniu, członek Rady do spraw Muzeów przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Z polycyjnego punktu widzenia bardzo ciekawe wystąpienie na temat przeciwdziałania przestępczości przeciwko zabytkom i dziedzictwu narodowemu na przykładzie województwa zachodniopomorskiego miał podkom. dr Marek Łuczak, oficer Wydziału Prewencji Komendy Wojewódzkiej Policji w Szczecinie, ekspert w dziedzinie odzyskiwania dzieł sztuki.

Jego zdaniem dużym problemem, z którym mają do czynienia Policja i służby konserwatorskie są nielegalne poszukiwania zabytków i niszczenie stanowisk archeologicznych. Stanowiska te nie są oznaczone w terenie. Nie muszą to być czytelne struktury terenowe (np. kurhany, cmentarzyska megalityczne), mogą to być np. cmentarzyska płaskie, niemające charakterystycznej formy krajobrazowej i żadnych oznaczeń. Jednym z podanych przez niego przykładów była sprawa z lutego 2016 roku, kiedy to pozyskano informację o odnalezieniu przez poszukiwaczy w powiecie choszczeńskim cennego miecza z brązu. Policjanci z Wydziału Prewencji KWP w Szczecinie zabezpieczyli ten zabytek w okolicach Recza. Został on odnaleziony przez poszukiwacza koło Choszczna dwa tygodnie wcześniej. Mężczyzna nie wiedział, jaka jest wartość zabytku. Zatrzymany artefakt – rękojeść miecza z brązu – został przebadany przez archeologów z Muzeum Narodowego w Szczecinie, gdzie stwierdzono, że pochodzi on z Hallstatt w Austrii, z okresu wczesnego żelaza, określanego okresem halsztackim z około 750–550 lat p.n.e. Miecz posiadał rękojeść z brązu z charakterystyczną głowicą w formie kapelusza oraz żelazne ostrze, niezachowane w tym egzemplarzu. Był to bardzo rzadki okaz pradziejowej broni występujący na terenie Polski.

W drugiej części obrad referat o karnoprawnej ochronie dziedzictwa kulturowego, jego stanie prawnym i propozycjach zmian wygłosił dr Bartłomiej Gadecki – prokurator rejonowy Olsztyn-Północ w Olsztynie. Po przerwie wystąpiła Paulina Florjanowicz – dyrektor Departamentu Dziedzictwa Kulturowego Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, która opowiedziała o współpracy z Policją w zakresie zwalczania przestępczości przeciw dziedzictwu z perspektywy instytucji kultury. Na zakończenie insp. dr Marek Faldowski, komendant rektor Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, przedstawił rolę wyższego szkolnictwa policyjnego w zakresie przeciwdziałania przestępczości przeciwko dobrom kultury.

Konferencję zorganizowało Biuro Historii i Tradycji Policji KGP, we współpracy z Parlamentarnym Zespołem ds. Policji. ■

Świat nauki dla Policji

– Policjantów jest 100 tysięcy, ludzi w kraju 38 milionów. Siłą rzeczy nie możemy być wszędzie, o każdej porze dnia i nocy. Ale jesteśmy właśnie tam, gdzie ludzie nam pokażą, gdzie chcą, byśmy byli. Do takiej komunikacji służy Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa.

Tymi słowami zwrócił się komendant główny Policji gen. insp. dr Jarosław Szymczyk 24 października br. do uczestników konferencji pn. „Świat nauki dla Policji – Policja dla społeczeństwa”. Spotkanie zostało zorganizowane w Wyższej Szkole Humanitas w Sosnowcu, by dyskutować na temat kontaktu Policji ze społeczeństwem przy wykorzystaniu narzędzia, jakim jest Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa oraz by zaprezentować pierwszą publikację naukową o tej tematyce.

KMZB

to interaktywne narzędzie pozwalające służbom porządkowym zapoznać się z najważniejszymi zagrożeniami występującymi w konkretnych miejscach. Jej konstrukcja pomaga obywatelom dzielić się z Policją wiedzą o potencjalnych zagrożeniach, co zwiększa bezpieczeństwo mieszkańców w ich otoczeniu. Informacje o bezpieczeństwie w ruchu drogowym, demoralizacji nieletnich, aktach wandalizmu czy źle oznaczonej infrastrukturze drogowej są weryfikowane przez policjantów.

– Obywatele, troszcząc się o bezpieczeństwo w miejscu swojego zamieszkania, biorą aktywny udział w eliminowaniu lokalnych zagrożeń, wykorzystując KMZB – przekazał mł. insp. Robert Kumor. – Mapa funkcjonuje ponad 2 lata. W tym okresie zarejestrowano ponad 920 tysięcy zgłoszeń przy 1,5 miliona użytkowników i 5 milionach odsłon. Blisko 50 procent zagrożeń zostało potwierdzonych.

– Obywatel w dowolnym momencie i niemalże w każdym miejscu jest w stanie poinformować o sytuacjach, które uważa za niebezpieczne lub zagrażające normalnemu funkcjonowaniu – mówiła insp. dr Iwona Klonowska. – KMZB nie wymaga skomplikowanej wiedzy informatycznej i to przyczynia się do tak dużej aktywności użytkowników.

– Ludzie nauki pragną służyć Policji, wskazując przez analizę wyników badań możli-

– *Weźmy bezpieczeństwo we wspólne ręce, a KMZB jest idealnym narzędziem dla takich działań – mówił komendant główny Policji*

wości udoskonalania działań tej formacji wpływających na nasze poczucie bezpieczeństwa – zapewniła prof. Jadwiga Stawnicka, dyrektor Instytutu Bezpieczeństwa Narodowego Wyższej Szkoły Humanitas – bo nasze bezpieczeństwo rodzi się z dialogu z Policją.

– Na konwencji szefów policji z Unii Europejskiej w Hadze przedstawiłem działanie KMZB – mówił komendant główny Policji. – Mapa wzbudziła ogromne zainteresowanie i teraz także europejskie policje chcą mieć to narzędzie u siebie.

Z kolei dyrektor Biura Prewencji Policji KGP mł. insp. Robert Kumor przypomniał, że Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa jest, obok zmiany formuły funkcjonowania dzielnicowych wg programu „Dzielnicowy bliżej nas” i przywracania oraz tworzenia posterunków w małych miejscowościach, jednym z filarów uspołecznienia Policji.

W konferencji uczestniczyli m.in. naczelnik Wydziału Profilaktyki w Departamencie Porządku Publicznego MSWiA Anna Rodek, komendant główny Policji gen. insp. dr Jarosław Szymczyk, komendanci wojewódzcy Po-

– *Celem powstania książki jest popularyzacja tematu w środowiskach akademickich, naukowych, ale też społecznych – tłumaczyły autorki książki*

licji: nadinsp. Krzysztof Justyński z Katowic i nadinsp. Jarosław Kaleta z Opola, dyrektor Biura Komunikacji Społecznej KGP insp. dr Iwona Klonowska, dyrektor Biura Prewencji KGP mł. insp. Robert Kumor, koordynator krajowy KMZB mł. insp. Dariusz Prządka, przedstawiciele kadry naukowej WSPol. w Szczytnie, komendanci miejscy i powiatowi garnizonu śląskiego, a także uczniowie klas mundurowych. ■

KRZYSZTOF CHRZANOWSKI
zdj. autor

Publikacja pt. „Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa nową formą dialogu polskiej Policji ze społecznością lokalną na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego. Aspekt społeczno-pedagogiczny” autorstwa prof. dr hab. Jadwigi Stawnickiej i insp. dr Iwony Klonowskiej to vademecum dla wszystkich, którzy chcieliby dowiedzieć się, w jaki sposób takie narzędzie interaktywne, jak KMZB ułatwia kontakt społeczeństwa z Policją. Autorki nie tylko scharakteryzowały mapę zagrożeń, ale przedstawiły także wyniki badań ankietowych oraz rolę konsultacji społecznych w konstruowaniu obszarów prezentowanych w KMZB.

Współpraca ze społeczeństwem to priorytet

Z nadinsp. Janem Lachem, zastępcą komendanta głównego Policji ds. prewencji, rozmawia Dariusz Prządka

Panie Generale, 5 października 2018 r. minęły dwa lata od wdrożenia Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa na terenie kraju. Jak wyglądały początki prac nad Krajową Mapą Zagrożeń Bezpieczeństwa?

– Uspołecznienie Policji to kluczowy kierunek naszego działania. W jego ramach realizujemy priorytetowe działania, jakimi są: program „Dzielnicy bliżej nas”, rozpoczęty w 2016 r. proces reaktywacji posterunków Policji oraz Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa. KMZB to rozwiązanie dające szerokie możliwości w zakresie zarówno współpracy międzyinstytucjonalnej, jak i współdziałania ze społeczeństwem.

Zgodnie z założeniami miała ona przede wszystkim odzwierciedlać zagrożenia już dostrzeżone i zarejestrowane przez służby,

wskazywać zagrożenia dostrzeżone przez obywateli i służyć ocenie oraz optymalizacji dotychczasowych struktur organizacyjnych Policji. Miała też umożliwić porównanie publikowanych przez ośrodki badania opinii publicznej ocen poczucia bezpieczeństwa obywateli z analizami i danymi własnymi Policji, a także być jednym z narzędzi wymiany informacji między Policją a społeczeństwem.

Założenia i cele KMZB zostały przedstawione społeczeństwu podczas prowadzonych od 21 stycznia do 22 kwietnia 2016 r. spotkań, które zorganizowano na różnych poziomach: wojewódzkim, powiatowym czy gminnym, jak również, a może przede wszystkim, na poziomie lokalnym. Konsultacje z mieszkańcami odbywały się na terenie miast i wsi, osiedli, w różnych instytucjach czy parafiach. Brali w nich udział zarówno przedstawiciele instytucji państwowych, samorządowych, organizacji pozarządowych, jak i sami mieszkańcy, których zainteresowała inicjatywa Policji. Na podstawie informacji od obywateli, którzy w liczbie 217 775 uczestniczyli w 11 990 konsultacjach społecznych, opracowano katalog zagrożeń, które w ocenie społeczeństwa w sposób istotny wpływają na poczucie bezpieczeństwa. Katalog ten został wykorzystany przy opracowaniu tego narzędzia informatycznego. Pragnę dodać, że polska Policja dotychczas nie przeprowadziła na taką skalę konsultacji ze społeczeństwem.

Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa została opracowana w taki sposób, aby obywatele nie tylko mogli zapoznać się z występującymi zagrożeniami odnotowanymi w policyjnych systemach informatycznych, ale także żeby sami mieli możliwość sygnalizowania organom ścigania występujących problemów. Promując opracowane narzędzie w różnego rodzaju materiałach informacyjnych, zachęcaliśmy mieszkańców do aktywnego udziału w działaniach na rzecz poprawy poczucia bezpieczeństwa, zapewniając ich, że dzieląc się swoimi spostrzeżeniami i reagując na stwierdzone zagrożenia, mogą mieć realny wpływ na bezpieczeństwo w okolicy, w której mieszkają, gdzie pracują czy wypoczywają. W tym celu oprócz mapy statystycz-

nej obrazującej występowanie zagrożeń w wybranych kategoriach przestępstw, interwencji policyjnych czy zdarzeń drogowych została opracowana interaktywna mapa, za pomocą której sam użytkownik może podzielić się anonimowo z Policją swoimi spostrzeżeniami na temat zaobserwowanych zagrożeń.

Kategorie dostępne na mapie zagrożeń zostały opracowane na podstawie zgłaszanych postulatów podczas konsultacji społecznych. W ten sposób wyodrębniono 25 kategorii zagrożeń najczęściej się powtarzających w trakcie dyskusji nad kształtem KMZB. Zarówno funkcjonalności aplikacji, jak i katalog kategorii dostępnych zagrożeń na wniosek użytkowników podlegał ewaluacji (patrz ramka – red.).

Czy na podstawie dotychczasowych doświadczeń funkcjonowania Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa możemy mówić o jej sukcesie?

– Duże zainteresowanie Krajową Mapą Zagrożeń Bezpieczeństwa potwierdzają dane dotyczące korzystania z naszej aplikacji. To blisko 1,5 mln użytkowników, 5 mln odsłon strony i ponad 920 tys. naniesionych zagrożeń. Przekazane przez mieszkańców tą drogą informacje w blisko 50 procentach zostały potwierdzone przez Policję. Przeprowadzone przez nas na początku 2018 r. badania wykazały, że 71 proc. użytkowników bardzo dobrze ocenia funkcjonujące rozwiązanie. Cytowane badania pokazują również, że osoby korzystające z mapy chętnie ponownie korzystają z aplikacji, co świadczy, iż spełnia ona swoją rolę jako skuteczna platforma wymiany informacji o zagrożeniach między społeczeństwem a Policją.

A czy są inne wymierne korzyści związane z funkcjonowaniem tej aplikacji?

– Oczywiście że tak. Istotą funkcjonowania KMZB nie jest wyłącznie potwierdzenie lub niepotwierdzenie naniesionych przez użytkowników zagrożeń, ale rzeczowa ich weryfikacja, a w przypadku potwierdzenia występo-

Po weryfikacji dokonanej w lipcu 2017 r. dostępne kategorie zagrożeń na KMZB przedstawiają się następująco:

1. Bezpieczeństwo w ruchu drogowym

- przekraczanie dozwolonej prędkości,
- zła organizacja ruchu drogowego,
- niewłaściwa infrastruktura drogowa,
- nieprawidłowe parkowanie,
- nielegalne rajdy samochodowe,
- niestrzeżone przejazdy kolejowe,
- niestrzeżone przejście przez tory,
- umieszczenie na mapie zagrożeń zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt leśnych.

2. Demoralizacja nieletnich

- grupowanie się małoletnich zagrożonych demoralizacją.

3. Wykroczenia

- spożywanie alkoholu w miejscach niedozwolonych,
- akty wandalizmu.

4. Bezdomność, patologie społeczne

- bezdomność,
- żebractwo,
- używanie środków odurzających.

5. Bezpieczeństwo na terenach wodnych

- utonięcia,
- miejsca niebezpieczne,
- dzikie kąpieliska.

6. Ochrona środowiska

- kłusownictwo,
- nielegalna wycinka drzew,
- znęcanie się nad zwierzętami,
- wałęsające się bezpańskie psy,
- niszczenie zieleni,
- dzikie wysypiska śmieci,
- poruszanie się po terenach leśnych pojazdami typu quad,
- wypalanie traw.

wania skuteczna ich eliminacja. Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa jest dla nas istotnym źródłem informacji, które wykorzystujemy zarówno do codziennej dyslokacji służb prewencyjnej oraz kryminalnej, jak i do analiz w zakresie dostosowania funkcjonujących struktur Policji do aktualnego zagrożenia.

Współpraca ze społeczeństwem w podejmowaniu działań na rzecz bezpieczeństwa publicznego z wykorzystaniem platformy wymiany informacji, jaką jest KMZB, przyniosła oczekiwane i wymierne rezultaty. To liczne przedsięwzięcia, podejmowane również przez inne podmioty działające na rzecz bezpieczeństwa, których efektem była eliminacja

zagrożeń. W wyniku podejmowanych działań zarówno na etapie weryfikacji zagrożeń, jak i w trakcie ich eliminacji, wyeliminowano z ruchu drogowego piratów drogowych znacznie przekraczających dozwoloną prędkość, zwłaszcza na obszarze zabudowanym, poprawiono infrastrukturę drogową, wyegzekwowano przestrzeganie przepisów dotyczących właściwego parkowania pojazdów czy też spożywania alkoholu w miejscach niedozwolonych oraz wiele innych, których chociażby incydentalne występowanie miało istotny wpływ na poczucie bezpieczeństwa ludzi.

Czy użytkownicy mapy oprócz wpływu na stan bezpieczeństwa w miejscu swojego zamieszkania mogą też wpływać na rozwiązania stosowane w samej aplikacji?

– Nie tylko mogą, ale w istocie mają taki wpływ. Na życzenie internautów w lipcu 2017 r. dokonaliśmy pierwszych modyfikacji KMZB. Wśród najistotniejszych, z punktu widzenia użytkownika, zmian funkcjonalnych mapy uznać należy umożliwienie użytkownikowi dopisywania podczas nanoszenia zagrożenia, oprócz daty i godziny zdarzenia, również pory dnia oraz dni tygodnia, umożliwienie wprowadzenia przez użytkowników krótkich opisów tekstowych (do 500 znaków) oraz dołączania do 3 plików (JPG, PDF, 3gp, mov, doc, txt) o łącznej maksymalnej wielkości 5 MB oraz wydanie wersji aplikacji na urządzenia mobilne.

W celu weryfikacji, czy zaproponowane przez Policję rozwiązania sprostają oczekiwaniom użytkowników, prowadzone są badania ankietowe wśród osób korzystających z aplikacji. Przeprowadzona w I kwartale 2018 r. tego rodzaju ankieta internetowa potwierdziła przydatność nowych rozwiązań. Ponad 80 proc. respondentów bardzo dobrze oceniło wprowadzone zmiany. Niewątpliwie wpłynęły one również na pozytywną ocenę samej aplikacji przez użytkowników, o czym już wcześniej wspominałem. Obecnie pracujemy nad kolejnymi rozwiązaniami, które mam nadzieję jeszcze bardziej ułatwią korzystanie z aplikacji i spowodują, że będzie jeszcze bardziej skuteczna.

Czy przy opracowaniu Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa wzorowano się na już istniejących rozwiązaniach?

– Nie. Jest to nasz autorski projekt. Jednak jego specyfika i zastosowane rozwiązania funkcjonalne pozwalają na zastosowanie ich w różnych obszarach życia społecznego. Naszym projektem zainteresowali się kole-

dzy z innych państw. Funkcjonowanie Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa zostało przedstawione delegacjom Policji m.in. z: Litwy, Łotwy, Estonii, Gruzji, Mołdawii czy Czech. Komendant główny Policji gen. insp. dr Jarosław Szymczyk w dniach 25–27 września 2018 r. wziął udział w dorocznej Konwencji Szeferów Policji Europejskich w Hadze, która zgromadziła liczne grono szeferów i przedstawicieli Policji oraz organów ścigania z państw członkowskich UE, a także państw spoza UE. Program Konwencji objął wiele spotkań i paneli dyskusyjnych dotyczących najważniejszych wyzwań w obszarze bezpieczeństwa, implikowanych przez szerokie spektrum zdarzeń politycznych, społecznych i ekonomicznych zachodzących w Europie i na świecie. W trakcie panelu poświęconemu polityce prewencji w zapewnianiu bezpieczeństwa szef polskiej Policji podzielił się z partnerami zagranicznymi doświadczeniami Polski w zakresie wdrożenia Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa jako innowacyjnego rozwiązania umożliwiającego interakcję społeczeństwa i Policji na rzecz bezpieczeństwa publicznego.

Niewątpliwym sukcesem jest również zwycięstwo, w bieżącym roku, projektu Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa w krajowych eliminacjach do konkursu Europejskiej Nagrody w Dziedzinie Zapobiegania Przemocności (ECPA), organizowanego przez Europejską Sieć Zapobiegania Przemocności (EUCPN). Liczę, że ewentualny sukces na gruncie międzynarodowym przyczyni się do dalszej popularyzacji Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa nie tylko na terenie kraju, ale także poza jego granicami.

Zatem życzę sukcesów również na gruncie międzynarodowym.

– Dziękuję bardzo. Korzystając z okazji dwóch lat funkcjonowania KMZB, pragnę złożyć podziękowania wszystkim, którzy przyczynili się do powstania i rozwoju Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa, oraz tym, którzy korzystając z tego rozwiązania, wpływają bezpośrednio na poprawę poczucia bezpieczeństwa mieszkańców naszego kraju. Jestem przekonany, że dalsza współpraca i wzajemne zaufanie będą prowadzić do rozwoju aplikacji, a przez to do dalszej poprawy stanu bezpieczeństwa na drogach, osiedlach, w miejscach pracy i wypoczynku.

Dziękuję za rozmowę. ■

zdj. Marek Krupa

Dzielnicowy Roku 2018

XI Finał Ogólnopolskich Zawodów Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku” po raz pierwszy wyłonił triumfatorów w trzech klasyfikacjach.

W indywidualnej dla dzielnicowych zwyciężył st. sierż. Adrian Piechulski z Komendy Powiatowej Policji w Zawierciu – dzielnicowy z półrocznym stażem. W indywidualnej dla kierowników rewirów wygrał mł. asp. Daniel Romańczyk z KPP w Giżycku, a drużynowo najlepsza okazała się reprezentacja Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach. W jej składzie znaleźli się zwycięzca II edycji konkursu w 2004 r. asp. sżtab. Przemysław Dąbrowski – kierownik rewiru dzielnicowych I KMP w Mysłowicach, oraz st. sierż. Adrian Piechulski i sierż. sżtab. Kamil Przewieźlik z KPP w Cieszynie.

WAŻNE ZMIANY

Ogólnopolskie Zawody Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku” doczekały się istotnych zmian. Przede wszystkim podczas XI Finału rozegranego od 23 do 26 października br. w Szkole Policji w Katowicach do rywalizacji o tytuły włączono w osobnej klasyfikacji kierowników rewirów dzielnicowych. Zmieniono także zasady punktacji,

a w rywalizacji dzielnicowych konkurencję nazywaną „przyjęcie interesanta” zastąpiono nową: „kompetencje dzielnicowego”. Ze strony organizatorów zawodów była to reakcja na zmiany dotyczące roli dzielnicowych, których ważnym elementem jest wprowadzony w czerwcu 2016 roku program „Dzielnicowy bliżej nas”.

– Od kilkunastu miesięcy podstawowym elementem pracy dzielnicowego jest umiejętność nawiązania kontaktu ze społeczeństwem, zdiagnozowania bolączek, a potem opracowanie sposobu zaradzenia im, czyli stworzenie planu działania priorytetowego podległej dzielnicy – mówi kierownik Zakładu Prewencji i Ruchu Drogowego Szkoły Policji w Katowicach i sędzia główny zawodów mł. insp. Dariusz Walczak.

Dzielnicowi rywalizowali w pięciu konkurencjach, kierownicy rewirów w czterech. Organizatorzy podzielili je na dwie kategorie: ogólnopolicyjne, czyli „strzelanie” i „pierwszą pomoc”, w których można było zdobyć maksymalnie po 70 pkt, i tekst wiedzy – 100 pkt, a także ściśle zawodowe. Dla dzielnicowych: „symulacja – podstawowe czynności służbowe związane ze służbą patrolową” i „kompetencje dzielnicowego”, a dla kierowników rewirów – „analiza dokumentacji służbowej”. Wszystkie po 100 pkt.

– Ten system punktacji dokładniej wskazuje, jaki poziom umiejętności prezentuje dany policjant – wyjaśnia mł. insp. Dariusz Walczak.

Wśród 51 startujących było 7 pań

Gdy zliczono wszystkie punkty, okazało się, że poziom umiejętności zawodników był nie tylko wysoki, ale także niezwykle wyrównany. W rywalizacji kierowników rewirów aż trzech uzyskało taki sam wynik – 251 pkt, a dwóch następnych tylko o 2 pkt mniej. O tym, że zwyciężył mł. asp. Daniel Romańczyk z Komendy Powiatowej Policji w Giżycku (KWP w Olsztynie), zdecydowały lepsze miejsca w poszczególnych konkurencjach, m.in. zwycięstwa w „pierwszej pomocy” i „analizie dokumentacji służbowej”.

DUMNE KATOWICE

Z sukcesu w XI Finale Ogólnopolskich Zawodów Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku” cieszyli się najlepszy kierownik rewirów dzielnicowych mł. asp. Daniel Romańczyk, najlepszy dzielnicowy st. sierż. Adrian Piechulski oraz w klasyfikacji drużynowej najlepszy zespół sierż. sżtab. Kamil Przewieźlik, st. sierż. Adrian Piechulski i asp. sżtab. Przemysław Dąbrowski (KWP w Katowicach).

Podczas gali finałowej puchary oraz nagrody dla zwycięzców wręczał komendant główny Policji gen. insp. dr Jarosław Szymczyk wraz z gospodarzem zawodów komendantem Szkoły Policji w Katowicach insp. dr. Rafałem Kochańczykiem. Uczestnikom gratulowali również: komendant

Rozgrzewka przed strzelaniem

Choć to tylko symulacja podstawowych czynności służbowych, zaangażowanie dzielnicowego i pozoranta podczas scenki było prawdziwe

Pierwsza pomoc jest żelaznym punktem wszystkich policyjnych zawodów

wojewódzki Policji w Katowicach nadinsp. Krzysztof Justyński, komendant wojewódzki Policji w Kielcach nadinsp. Dariusz Augustyniak, zastępca komendanta wojewódzkiego Policji w Opolu podinsp. Bogdan Piotrowski, zastępca komendanta wojewódzkiego Policji w Krakowie insp. Paweł Dzierżak, zastępca komendanta wojewódzkiego Policji we Wrocławiu insp. Dariusz Wesołowski i dyrektor Biura Prewencji KGP mł. insp. Robert Kumor. Patronat honorowy nad finałem zawodów sprawował Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji. ■

ANDRZEJ CHYLIŃSKI

zdj. Andrzej Chyliński, Kamila Ulas (2)

Sprawdzian „kompetencje dzielnicowego” trwał 4 godziny

Najlepszy kierownik rewiru dzielnicowych

Puchary wręcali szef Policji gen. insp. dr Jarosław Szymczyk i komendant Szkoły Policji w Katowicach insp. dr Rafał Kochończyk

Komendant główny i zwycięska reprezentacja KWP w Katowicach z najlepszym dzielnicowym w składzie drużyny

Najlepsi dzielnicowi w klasyfikacji generalnej

1. St. sierż. Adrian Piechulski (KWP w Katowicach),
2. Mł. asp. Dominik Para (KWP w Krakowie),
3. St. sierż. Damian Łabędź (KWP w Krakowie).

Najlepsi kierownicy rewirów dzielnicowych w klasyfikacji generalnej

1. Mł. asp. Daniel Romańczyk (KWP w Olsztynie),
2. Asp. Iwona Karzewicz (KWP w Poznaniu),
3. Asp. sztab. Adam Ławrynowicz (KWP w Białymstoku).

Klasyfikacja drużynowa

1. KWP w Katowicach – sierż. sztab. Kamil Przewieźlik, st. sierż. Adrian Piechulski i asp. sztab. Przemysław Dąbrowski,
2. KWP w Białymstoku – st. sierż. Grzegorz Gadrocki, asp. Radosław Antoszczyk i asp. sztab. Adam Ławrynowicz,
3. KWP w Krakowie – mł. asp. Dominik Para, st. sierż. Damian Łabędź i asp. Marcin Gigoń.

Komendant główny w Hadze

Bezpieczny stadion

25 października br. w Centrum Kongresowym Targi Kielce odbyła XVIII Ogólnopolska Konferencja „Bezpieczny stadion”. W spotkaniu zorganizowanym przez Polski Związek Piłki Nożnej wzięli udział przedstawiciele PZPN, z jego prezesem Zbigniewem Bońkiem, policjanci z komendantem głównym gen. insp. dr. Jarosławem Szymczykiem na czele oraz działacze i ludzie zaangażowani w poprawę bezpieczeństwa na polskich stadionach.

Dr Steve Frosdick ekspert ds. bezpieczeństwa z Wielkiej Brytanii wygłosił referat „Świadomi ryzyka... Nieprzygotowani na odpowiedzialność”, podczas którego zapoznał zebranych z obowiązkami zapewnienia bezpieczeństwa, a jednocześnie przyjęciem na siebie zobowiązań wynikających z uregulowań prawnych w razie zakłóceń porządku. Marek Doliński, dyrektor Departamentu Organizacji Imprez, Bezpieczeństwa i Infrastruktury PZPN przedstawił stan przygotowań do przyszłorocznych Mistrzostw Świata w Piłce Nożnej U-20, które odbędą się w Polsce. Dr Dariusz Łapiński, krajowy koordynator ds. współpracy z kibicami z tego samego departamentu PZPN omówił projekty kibicowskie, zwłaszcza te odnoszące się do kibiców niepełnosprawnych.

Bardzo ciekawy był panel dyskusyjny, podczas którego komendant główny Policji gen. insp. dr. Jarosław Szymczyk, prezes PZPN Zbigniew Boniek i były reprezentant Polski w piłce nożnej Jan Tomaszewski rozmawiali o współpracy podmiotów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo na stadionach. Wszyscy zgodzili się, że z obiektów sportowych należy wyeliminować bandytów, którzy pod przykryciem środowisk kibicowskich łamią prawo lub wręcz zajmują się działalnością przestępczą.

Za pomoc przy zabezpieczeniach meczów piłkarskich w sezonie 2017–2018 generał Jarosław Szymczyk odebrał z rąk prezesa Zbigniewa Bońka wyróżnienie (patrz zdjęcie). Podczas Gali Fair Play podziękowania od PZPN trafiły do wielu garnizonów Policji, ale także do poszczególnych jednostek za wzorową współpracę z klubami przy organizacji imprez. ■

PAWEŁ OSTASZEWSKI
zdj. autor

17 października br. komendant główny Policji gen. insp. dr. Jarosław Szymczyk, na zaproszenie dyrektora wykonawczej Catherine de Bolle, złożył wizytę w Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania Europol. Jej celem była intensyfikacja współpracy polskiej Policji z Europejskim Urzędem Policji.

Zarówno dyrektor Europolu, która gościła w Polsce w trakcie ostatnich obchodów Święta Policji, jak i komendant główny Policji wyrazili zadowolenie z dotychczasowej współpracy, dostrzegając konieczność jej rozwoju m.in. przez promowanie innowacyjnych rozwiązań i form współpracy wpisujących się w przyszłe strategie Europolu.

W trakcie rozmów gen. insp. dr. Jarosław Szymczyk zadeklarował udział polskiej Policji w projekcie pilotażowym integrującym sprawdzenia w bazach krajowych i bazach Europolu w związku z prowadzonymi sprawami kryminalnymi. Catherine de Bolle z zadowoleniem przyjęła propozycję szefa polskiej Policji dotyczącą podjęcia prac nad udostępnieniem systemu „FAVI” CLKP w ramach Platformy Ekspertów Europolu, dziękując za wysoki poziom zaangażowania Polski w promowanie wspólnych rozwiązań w kwestii bezpieczeństwa. Podczas spotkania poruszono również perspektywę dalszego wzmocnienia Polskiego Biura Łącznikowego przy Europolu.

Komendant główny wziął także udział w uroczystych obchodach 100. rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości, zorganizowanych przez polską społeczność obecnych i byłych funkcjonariuszy Policji w agencji. Podkreślił szczególną wartość

Przeciwdziałać terroryzmowi

W dniach 8–9 października br. w Lyonie (Francja) 3-osobowa delegacja przedstawicieli kierownictwa polskiej Policji w składzie: nadinsp. Jan Lach – zastępca komendanta głównego Policji, mł. insp. Dariusz Zięba – dyrektor Biura Operacji Antyterrorystycznych KGP, insp. dr Irmiona Gołębiewska – zastępca dyrektora Biura Międzynarodowej Współpracy Policji KGP, uczestniczyła w pokazach krajowego schematu działania na wypadek ataku terrorystycznego (SNI).

Polscy delegaci wraz z pozostałymi gośćmi zaproszonymi z ponad 50 państw ze wszystkich kontynentów uczestniczyli w spotkaniu w charakterze obserwatorów. Rozpoczęto od zaprezentowania scenariusza ćwiczeń oraz teorii nowej doktryny reagowania, po czym nastąpił pokaz praktyczny taktyki działania, który był elementem wspólnym dla spotkań szefów policji i jednostek antyterrorystycznych oraz ministrów grupy G-6. W ćwiczeniach uczestniczyła policja/żandarmeria francuska oraz służby ratownicze i straż pożarna.

Po zamachach terrorystycznych, które miały miejsce we Francji w 2015 r., Policja francuska znacząco wzmocniła swoje możliwości w zakresie zarządzania kryzysowego, dlatego też intencją organizatora pokazów było promowanie francuskiego know-how w dziedzinie podejmowania interwencji oraz udzielania pomocy poszkodowanym w przypadku ataku terrorystycznego. W trakcie pokazów polscy delegaci mieli okazję zapoznać się zarówno z zagadnieniami teoretycznymi (doktrynami Policji Narodowej), jak również zaprezentowano im specjalistyczny sprzęt wykorzystywany obecnie przez francuską policję.

Głównym punktem programu była symulacja zamachu terrorystycznego, która została przeprowadzona na stadionie sportowym Groupama w Lyonie, mająca na celu praktyczną prezentację algorytmu postępowania francuskich służb odpowiedzialnych za utrzymanie bezpieczeństwa i porządku publicznego w przypadku ataku terrorystycznego. Zgodnie ze scenariuszem pokazu 13 „terrorystów” uzbrojonych w karabiny maszynowe i kamizelki wyposażone w ładunki wybuchowe wtargnęło na stadion, z dwóch stron atakując zgromadzonych tam widzów i biorąc niektórych z nich jako „zakładników”. Odegrana sytuacja, z uwagi na realne zagrożenie życia i zdrowia widzów zgromadzonych na stadionie, wymusiła na interweniujących służbach wykorzystanie wszelkichostęp-

nych sił i środków w celu zneutralizowania zaistniałego niebezpieczeństwa. W pokazie łącznie udział wzięło 287 policjantów, 37 funkcjonariuszy Żandarmerii Narodowej, 154 funkcjonariuszy obrony cywilnej, 180 statystów, jak również reprezentanci sił zbrojnych (w pokazie wykorzystano helikopter wojskowy). Omówiono teoretycznie, jak i zademonstrowano praktycznie francuską trójstopniową doktrynę reagowania na zagrożenia terrorystyczne. ■

BMWP KGP
zdj. BMWP KGP

wolności dla Polaków, w której pielęgnowanie wpisuje się także służba w Policji. W przemówieniu okolicznościowym ambasador pełnomocny i nadzwyczajny RP w Królestwie Niderlandów Marcin Czepelak podkreślił trudną drogę narodu polskiego do wolności. Uroczystość prowadzona była przez przewodniczącego działającego w Europolu komitetu organizacyjnego obchodów 100. rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości mł. insp. w stanie spoczynku Radosława Ostoję-Domardzkiego i zgromadziła szerokie grono przedstawicieli wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej. W trakcie spotkania miała miejsce akcja charytatywna na rzecz Fundacji Pomocy Wdowom i Sierotom po Poległych Policjantach oraz Stowarzyszenia „Zakątek Weteranów” dla zwierząt kończących pracę w służbach mundurowych. W jej ramach przeprowadzono licytację przedmiotów przekazanych m.in. przez szefa polskiej Policji.

Komendantowi towarzyszyła zastępca dyrektora Biura Międzynarodowej Współpracy Policji KGP mł. insp. Paulina Filipowiak. ■

BMWP KGP/KK
zdj. BMWP KGP

Terroryści w metrze

W październiku br. odbyły się ćwiczenia połączone z warsztatami dla jednostek AT skupionych w Unijnej Grupie Zadaniowej ATLAS. Scenariusz zakładał siedem niezależnych epizodów, rozgrywających się w różnych częściach kontynentu. W Warszawie jednostki kontrterrorystyczne z Polski, Litwy, Łotwy i Estonii musiały uporać się z atakiem na stołeczne metro.

Kabaty →

Sieć jednostek antyterrorystycznych ATLAS powstała w 2001 r. z inicjatywy belgijskiej jednostki DSU. Odbywało się wtedy w październiku w Brukseli spotkanie piętnastu dowódców jednostek kontrterrorystycznych z Unii Europejskiej. Było świeżo po zamachach z 11 września w USA i na całym świecie szukano sposobu na walkę z międzynarodowym terroryzmem. Po rozszerzeniu wspólnoty do grupy przystąpiły centralne jednostki AT z nowych państw członkowskich. Formalizacja działań nastąpiła wraz z Decyzją Rady Unii Europejskiej z 23 czerwca 2008 r. Uregulowania zakładają, że od 1 stycznia 2009 r. możliwa jest bezpośrednia pomoc jednostki AT jednego państwa członkowskiego UE na terytorium innego, które w sytuacji kryzysowej z taką prośbą wystąpi. Na szczęście taka potrzeba jeszcze nigdy nie zaistniała.

ĆWICZENIA

Jednak aby być gotowym do współdziałania w sytuacjach realnego zagrożenia, trzeba szkolić się, stale podnosząc kwalifikacje. W tym roku, w październiku, zorganizowano ogólnoeuropejskie ćwiczenia antyterrorystyczne „Common Challenge ATLAS 2018”. Do tej pory takie manewry odbywały się co kilka lat i zakładały pojedyncze zda-

żenia w wybranych miejscach. Obecnie przygotowano założenia siedmiu sytuacji kryzysowych rozgrywających się na terytorium Europy. Na Bałtyku zorganizowano szeroko zakrojone działania AT w warunkach morskich. Podobnie było w Islandii, gdzie działania prowadzono zarówno na morzu, jak i lądzie, a wszystko powiązane było z uprowadzeniem statku. W Hiszpanii doszło do wzięcia zakładników na pokładzie samolotu, na Słowacji atak terrorystyczny nastąpił podczas imprezy masowej, a w Niemczech napastnicy użyli broni chemicznej. W Grecji doszło do porwania autobusu i pociągu transgranicznego. W Polsce nastąpił atak na warszawskie metro.

SZTURM

Każde z ćwiczeń angażowało siły nie tylko jednostki kraju, na w którym odbywały się manewry, ale i formacji AT współpracujących w ramach platformy ATLAS. Do Polski na zaproszenie Biura Operacji Antyterrorystycznych KGP przyjechali specjali z Litwy (jednostka ARAS), Łotwy (OMEGA) i Estonii (K-Komando).

Ćwiczenia przeprowadzono w godzinach wieczornych i nocnych z 9 na 10 października. Jako że w żadnym z państw bałtyckich nie ma systemu metra, w noc poprzedzającą właściwą symulację odbyły

gążowane były także Państwowa Straż Pożarna, Pogotowie Ratunkowe i Lotnicze Pogotowie Ratunkowe. Dużą pomoc okazało wojsko, dostarczając „zakładników”.

KONFERENCJA

Ćwiczeniom rozgrywającym się w różnych częściach Europy towarzyszyły wydarzenia centralne, w których uczestniczyła delegacja polskiej Policji w składzie: zastępca komendanta głównego Policji nadinsp. Jan Lach, dyrektor Biura Operacji Antyterrorystycznych KGP mł. insp. Dariusz Zięba i zastępca dyrektora Biura Międzynarodowej Współpracy Policji KGP insp. dr Irmina Gołębiewska. Obserwatorzy z ponad 50 państw obejrżeli symulację ataku terrorystycznego na stadionie w Lyonie oraz sposób postępowania służb francuskich, które po zamachach w ostatnich latach znacznie wzmocniły swój potencjał.

Dzień później, 10 października br., w siedzibie Europolu w Hadze polska delegacja uczestniczyła w konferencji na temat wspólnych wyzwań sieci ATLAS. Polscy policjanci przybyli do Holandii na zaproszenie dyrektora wykonawczej Europolu Catheriny de Bolle.

Sieć ATLAS stale się rozwija. Organizowane są ćwiczenia, takie jak właśnie opisane, ale bardzo ważna jest także wymiana informacji i przekazywanie sprawdzonych rozwiązań w określonych sytuacjach kryzysowych.

Podczas spotkania w Hadze podpisano umowę powołującą nowe biuro, które będzie wspierać grupę ATLAS. Oficjalnie zacznie działać 1 lipca 2019 r. Zajmować się będzie koordynacją działań w obrębie sieci ATLAS oraz komunikacją z ekspertami Europolu. ■

PAWEŁ OSTASZEWSKI
zdj. Jacek Herok (4), Paweł Ostaszewski (3)

► się warsztaty dla antyterrorystów z zagranicy z taktyki i techniki opanowywania podziemnych pociągów.

Scenariusz zakładał porwanie przez terrorystów składu metra z kilkuset zakładnikami w środku. Policja zorganizowała sztab, monitorowano sytuację, na miejsce ściągnięto posiłki. Sprawdzano procedury przesyłu informacji i alarmowego powiadamiania jednostek. Szturm nastąpił w nocy. Okna pociągów pękały pod uderzeniami policyjnych łamaczków. Antyterrorysty do połowy zanurzeni w czeluść wagonów wyluskiwali z tłumu napastników. Po otwarciu drzwi wyprowadzono wszystkich, poddając ich drobiazgowej kontroli i ujawniając ukrywających się wśród pasażerów terrorystów. Rannym udzielano pomocy. Uratowano 239 zakładników i zatrzymano 8 zamachowców. W warszawskich ćwiczeniach wzięło udział 171 funkcjonariuszy AT, także ze SPAP-ów. Z państw bałtyckich przybyło do stolicy 36 antyterrorystów. Zaan-

Wspólne wyzwania

Na zaproszenie dyrektora wykonawczej Europolu Catherine de Bolle oraz ministra spraw wewnętrznych Austrii Herberta Kickla 10 października br. delegacja przedstawicieli kierownictwa polskiej Policji z zastępcą komendanta głównego Policji nadinsp. Janem Lachem na czele uczestniczyła w konferencji dotyczącej Wspólnych Wyzwań Sieci ATLAS 2018, która odbyła się w Hadze w siedzibie Europolu.

Celem konferencji było podsumowanie wspólnych działań sieci jednostek specjalnych oraz omówienie dotychczasowej współpracy transgranicznej i wymiany informacji na temat dobrych praktyk między jednostkami specjalnymi 28 państw członkowskich UE, Islandią, Norwegią i Szwajcarią wspieranych przez sieć ATLAS. Wspomniana sieć została powołana celem zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa przez wzajemną współpracę, wymianę informacji oraz doświadczeń między odpowiednimi siłami policyjnymi. Polskę w jej strukturach jako centralna jednostka antyterrorystyczna polskiej Policji reprezentuje Biuro Operacji Antyterrorystycznych KGP, której dyrektor mł. insp. Dariusz Zięba towarzyszył komendantowi Lachowi w konferencji.

Mając na uwadze znaczącą potrzebę wzmocnienia koordynacji takich działań, w trakcie spotkania w Hadze odbyła się również ceremonia podpisania umowy związanej z utworzeniem nowego biura wsparcia sieci ATLAS przy Europolu (ATLAS SUPPORT OFFICE – ASO), które oficjalnie rozpocznie swoją działalność od 1 lipca 2019 r. Wspomniane biuro będzie zapewniało wsparcie administracyjne i logistyczne w zakresie wdrażania programu pracy sieci oraz pomoże ustanowić operacyjne i strategiczne powiązania między siecią ATLAS a ekspertami Europolu, z uwzględnieniem poprawy wymiany informacji. Biuro zostanie umiejscowione w strukturze Centrum ds. zwalczania Terroryzmu (ECTC) Europolu. Do końca czerwca 2019 roku ASO finansowane będzie z grantu Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego (ang. ISF), od lipca zaś z budżetu Europolu. Europol będzie miał prawo uczestnictwa, bez prawa głosowania, w spotkaniach sieci ATLAS oraz Forum Dowódców ATLAS w celu zapewnienia równowagi w kwestiach

strategicznych i budżetowych. Ewaluacja mechanizmów współpracy między Europolem a Atlasem zaplanowana została na czerwiec 2020.

Podczas spotkania zostały również zaprezentowane działania taktyczne będące częścią ogólnoeuropejskich ćwiczeń kontrterrorystycznych *Common Challenge ATLAS 2018*, które były realizowane przez wspólny zespół interwencyjny z kilku państw członkowskich oraz szkolenia dla specjalnych jednostek sieci. Z uwagi na możliwość wystąpienia kilku sytuacji kryzysowych równocześnie w różnych krajach UE zwrócono uwagę na konieczność lepszego współdziałania jednostek AT poszczególnych państw członkowskich. Głównym celem ćwiczeń było uzyskanie szczegółowego przeglądu efektywnej gotowości jednostek AT do działania w złożonych sytuacjach zwielokrotnionych ataków terrorystycznych, przetestowanie podstaw prawnych współdziałania, kanałów komunikacji zgodnie z planem komunikacji ATLAS, zaangażowanie centralnego centrum komunikacyjnego Europolu (ECTC) w celu koordynacji przepływu informacji, a także weryfikacja zdefiniowanych uprzednio alarmów i procedur oraz standardów przeszkolenia. W działaniach uczestniczyło ogółem 36 jednostek specjalnych, a scenariusze obejmowały 960 atakujących i 528 zakładników.

Tegoroczne scenariusze ćwiczeń zakładały m.in. następujące zdarzenia:

- atak na system transportu metra (Polska),
- sytuacja zakładnicza na pokładzie samolotu (Hiszpania),
- atak terrorystyczny w trakcie imprezy masowej (Słowacja),
- działania na morzu i lądzie, uprowadzenie statku (Islandia),
- atak terrorystyczny z wykorzystaniem broni chemicznej (Niemcy),
- porwanie autobusu, pociąg transgraniczny (Grecja),
- szeroko zakrojone działania kontrterrorystyczne na Morzu Bałtyckim.

W działaniach, w każdym z poszczególnych punktów oprócz jednostki wiodącej, zaangażowanych było jednocześnie kilka jednostek narodowych współdziałających w ramach współpracy regionalnej w sieci ATLAS. I tak w działaniach w Polsce wzięło udział 171 funkcjonariuszy sił kontrterrorystycznych policji, w tym 36 z jednostki ARRAS (Litwa), OMEGA (Łotwa), K-COMMANDO (Estonia). W trakcie ćwiczeń policjantów wspomagali również funkcjonariusze Państwowej Straży Pożarnej, Pogotowia Ratunkowego oraz Lotniczego Pogotowia Ratunkowego. ■

Atak na centrum handlowe w Warszawie

Samochód ciężarowy wjechał w tłum na terenie centrum handlowego Wola, terrorysta strzelał do ludzi. Strzały, huk, dym, panika, mnóstwo zabitych i rannych. Wszystko wyglądało bardzo groźnie, ale były to tylko ćwiczenia, w których Policja i inne służby odpowiedzialne za bezpieczeństwo i ratownictwo sprawdzały działanie procedur oraz doskonaliły swoje umiejętności działania w razie prawdziwego ataku terrorystycznego.

Ćwiczenia nosiły kryptonim HEKSOGEN 2018 i realizowane były w dniach 3–4 października 2018 r. na terenie nieczynnego Centrum Handlowego „Fort Wola” przy ul. Połczyńskiej w Warszawie. Przeprowadzono je na podstawie decyzji nr 254/18 Komendanta Głównego Policji z 23 sierpnia 2018 r. w sprawie organizacji przeprowadzenia ćwiczenia reagowania Policji w przypadku

wystąpienia sytuacji kryzysowej w postaci ataku terrorystycznego pod kryptonimem HEKSOGEN 2018.

PRZEBIEG ZDARZENIA

Scenariusz ćwiczeń składał się z dwóch etapów. Pierwszy dotyczył ustalania informacji o potencjalnych terrorystach, drugi – działań służb po ataku. 2 października pozoranci odgrywający rolę terrorystów przekroczyli w Dorohusku granicę ukraińsko-polską. W godzinach porannych przeszli odprawę paszportową prowadzoną przez polską placówkę Straży Granicznej. Mieli zagraniczny numer telefonu. Po przekroczeniu granicy odjechali w kierunku zachodnim. Po drodze zatrzymywali się na stacjach paliw, robili zakupy w sklepach, korzystali z bazy gastronomicznej. Pozoranci, przemieszczając się, dzwonili kilkukrotnie do wybranych wypożyczalni samochodów, odwiedzali też markety budowlane oraz sklepy z odczynnikami chemicznymi.

Następnego dnia, 3 października 2018 r., w godzinach porannych Wydział do Zwalczania Aktów Terroru Centralnego Biura Śledczego Policji otrzymał od policji niemieckiej, za pośrednictwem kanału PWGT, informację, że grupa osób, których dane personalne podano

w załączeniu, ma udać się do Polski z zamiarem przeprowadzenia zamachu terrorystycznego. Na podstawie informacji od strony niemieckiej Policja i pozostałe służby przystąpiły do namierzania wskazanych osób poruszających się ustalonym pojazdem i posługujących się ustalonymi telefonami. Po pewnym czasie teren poszukiwań zawężił się do terytorium miasta stołecznego Warszawy.

Tymczasem domniemani sprawcy prowadzili na terenie Warszawy rozpoznanie pod kątem typowania obiektu do dokonania zamachu oraz starali się zdobyć materiały i środki do jego przeprowadzenia. Około 11.00 napadli na kierowcę ciężarówki na terenie dzielnicy Warszawa Wola, zabierając mu pojazd. Następnie udali się do lokalu, w którym przygotowywali szczegółowy plan zamachu, a także materiały wybuchowe niezbędne do jego przeprowadzenia. Natomiast napadnięty właściciel pojazdu zgłosił się do najbliższej jednostki Policji – KRP Warszawa IV, i złożył zawiadomienie o rozboju i kradzieży samochodu. Ustalania trwały, w tym poszukiwania skradzionej ciężarówki.

4 października 2018 r. rozpoczął się drugi etap zdarzenia, czyli ćwiczeń. Jego przebieg był następujący: na parkingu Centrum Handlowego Fort Wola pojazd ciężarowy wjeżdża w grupę osób znajdujących się przed wejściem do budynku. „Terrorysty” wyskakują z ciężarówki, jeden z nich strzela z karabinka w kierunku uciekających ludzi, następnie podbiega do zaparkowanego pojazdu, w którym są ludzie, wrzuca do jego wnętrza urządzenie wybuchowe, które wybucha, i biegnie do wnętrza centrum handlowego. Drugi z „terrorystów” wbiega w tłum ludzi, gdzie uruchamia pas shahida. W wyniku wadliwej konstrukcji urządzenie zaczyna się palić. „Terrorysta” przebywający w środku budynku strzela do osób postronnych, a widząc patrol Policji, atakuje przybyłych na miejsce funkcjonariuszy z KRP Warszawa IV. Policjanci strzelają, agresor ginie.

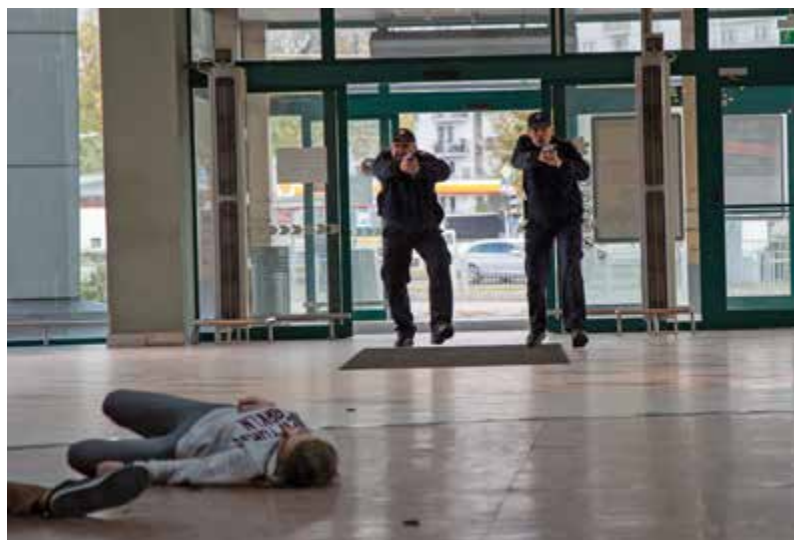
Tymczasem po otrzymaniu informacji o lokalizacji prawdopodobnego miejsca, gdzie terroryści przygotowywali się do przeprowadzenia ataku, dyżurny KSP rozpoczyna procedurę uruchomienia SPAP Warszawa/BOA KGP. Jednostki te podejmują działania zgodnie z własnymi procedurami. Przeszukują wskazane pomieszczenia pod kątem ujawnienia ewentualnych sprawców i w czasie tych czynności znaj-

dują chemikalia oraz elementy mogące być urządzeniem wybuchowym. Dalsze czynności prowadzą policjanci z Centralnego Nieetatowego Zespołu ds. Śledztwa Powybuchowego zgodnie z obowiązującym algorytmem postępowania w tego typu zdarzeniach.

SPRAWDZENIE SYSTEMÓW, UDOSKONALENIE PROCEDUR

Możliwość wystąpienia ataku terrorystycznego we współczesnym świecie jest bardzo realna, dlatego też podobne ćwiczenia pozwalają na utrzymanie w stałej gotowości podmiotów odpowiedzialnych za zapewnienie bezpieczeństwa, a także na kształtowanie w świadomości społecznej odpowiednich zachowań związanych z możliwością wystąpienia tego rodzaju zagrożeń.

– Projekt HEKSOGEN 2018 powstał z inicjatywy CBŚP. Jego założeniem było, aby w tym szkoleniu, oprócz Policji, wzięły udział inne służby i instytucje, które w przypadku sytuacji kryzysowej związanej z zagrożeniem terrorystycznym mają realizować określone zadania. ►

- ▶ Zespół autorski pod przewodnictwem podinsp. Mariusza Pośnika, naczelnika Wydziału do Zwalczania Aktów Terroru CBŚP, opracował scenariusz, który miał oddać realizm założonej sytuacji. Scenariusz został częściowo oparty na autentycznych wydarzeniach z Europy Zachodniej – atak w Nicei w lipcu 2016 roku i atak w Berlinie w grudniu 2016 roku, gdzie sprawcy do zamachu terrorystycznego wykorzystali samochód ciężarowy – mówi komendant CBŚP nadinsp. Kamil Bracha. – Celem ćwiczeń było udoskonalenie procedur współdziałania służb, sprawdzenie systemu dowodzenia, systemów łączności i obiegu informacji, podniesienie kwalifikacji policjantów i innych uczestników ćwiczeń. Chcieliśmy też przygotować do działań Centralny Nieetatowy Zespół, który ma wspierać czynności procesowe na miejscu zdarzenia terrorystycznego, w którym użyty był materiał lub urządzenie wybuchowe, w tym środki mogące zawierać substancję lub czynnik chemiczny, biologiczny lub radiacyjny – podsumowuje nadinsp. Kamil Bracha.

HEKSOGEN 2018 był kolejnym przedsięwzięciem po ubiegłorocznym ćwiczeniu „Tetryl 2017” realizowanym na terenie Centrali Polskich Sieci Elektroenergetycznych w Konstancinie-Jeziornej.

UCZESTNICY

W ćwiczeniu oprócz służb: Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, Pogotowia Ratunkowego zaangażowane były osoby z Młodzieżowych Grup Ratowniczych, które zostały na tę okoliczność specjalnie ucharakteryzowane (sztuczne rany, obrażenia, zakrwawione ubrania) i bardzo realnie odegrały rolę ofiar potrąconych przez pojazd oraz zranionych przez strzelającego „terrorystę”. Do transportu najbardziej rannej osoby został wykorzystany śmigłowiec.

W sumie w ćwiczeniach HEKSOGEN 2018 brały udział 483 osoby: 283 funkcjonariuszy Policji, 17 funkcjonariuszy ABW, 4 – Straży Granicznej, 64 – Państwowej Straży Pożarnej, 44 żołnierzy Żandarmerii Wojskowej, 15 osób obsługi medycznej, około 50 osób z Młodzieżowych Grup Ratownictwa i Lotniczego Pogotowia Ratunkowego. ■

ELŻBIETA SITEK
zdz. CBŚP

Powrót na miejsce zbrodni, czyli o wykrywaniu spraw umorzonych po latach

Niektóre sprawy czekają na rozwiązanie latami, ale nowe możliwości badania śladów kryminalistycznych zabezpieczonych w przeszłości, a także nieustanna praca analityczna, śledcza i operacyjna, pozwalają ustalić sprawcę. Pod koniec października specjaliści – policjanci, prokuratorzy, kryminaliści oraz biegli z kryminalistyki różnych specjalności – spotkali się na trzydniowej konferencji naukowej „Policyjne Archiwa X”.

Celem konferencji była wymiana doświadczeń oraz wypracowanie metod pozwalających na skuteczniejsze podejmowanie lub wznowianie umorzonych postępowań. W trakcie trzydniowych obrad, podzielonych na panele policyjny, prokuratorowski i uniwersytecki, omówiono prawne aspekty wykorzystywania dowodów w postępowaniu karnym, przedstawiono nowe możliwości badań śladów daktyloskopijnych i biologicznych, a także zaprezentowano

możliwość wykorzystywania w sprawach przestępstw niewykrytych badań antroposkopijnych, doświadczeń archeologicznych i śladów entomologicznych. Jak co roku istotnym elementem konferencji było zaprezentowanie przez policjantów i prokuratorów najciekawszych spraw z Archiwum X.

PROKURATORSKIE ARCHIWUM X

Ściganie sprawcy zabójstwa nie ustaje w momencie umorzenia śledztwa. W polskim systemie prawnym zbrodnia zabójstwa i odpowiedzialność za nią przedawnia się po 30 latach. To czas, który organy ścigania mają na zajmowanie się niewyjaśnionymi sprawami sprzed lat. W strukturach Policji funkcjonuje 18 zespołów, w których etatowo najpoważniejszymi sprawami niewykrytymi zajmuje się 53 funkcjonariuszy i 13 pracowników. Osiem zespołów jest w wydziałach kryminalnych, dziewięć w dochodzeniowo-śledczych, jeden znajduje się w Wydziale dw. z Terozem Kryminalnym i Zabójstw KSP. Stany osobowe są różne, w zależności od garnizonów liczą od jednej do sześciu osób. Prof. zw. dr hab. Bogusław Sygit, były prokurator, a obecnie kierownik Zakładu Kryminalistyki Uniwersytetu Łódzkiego, otwierając konferencję, podkreślał, że tworzenie komórek Archiwum X w Policji daje nadzieję, że akta umorzonych spraw nie utkną w archiwalnych szafach.

– Trzeba przy tym uwzględnić, że rozwijanie i doskonalenie funkcjonowania tych komórek wymaga zmian organizacyjnych. Należałoby nadać im rangę Wydziałów ds. Niewyjaśnionych Przestępstw i wydziały takie powinny być w każdej jednostce Policji – mówił. – Poza tym zajmowanie się sprawami niewyjaśnionymi to nie tylko obowiązek organów ścigania, ale i prokuratorów. Dlatego należałoby utworzyć w prokuraturach odpowiednie komórki lub wydziały, które tak jak te w Policji zajmowałyby się niewyjaśnionymi zbrodniami sprzed lat.

O tym, że tak już się dzieje, mówiła kolejnego dnia konferencji prokurator Beata Marczak, zastępca prokuratora generalnego ds. przestępczości zorganizowanej i korupcji.

– Pierwsza taka komórka powstała w Małopolskim Wydziale Zamiejscowym Prokuratury Krajowej. Jest to Dział do spraw Niewykrytych Zabójstw – przypomniła, dodając, że zacieśnianie współpracy prokuratury i Policji w ramach spraw z Archiwum X przyczyni się do jeszcze lepszych wyników w zakresie wykrywalności zabójstw.

– Społeczeństwo ma prawo do bezpieczeństwa, a niewykryta zbrodnia prawo to osłabia. Wszyscy wiemy, że nie ma zbrodni doskonałej. Jej wykrycie jest tylko kwestią dostosowania odpowiedniej metodyki, taktyki, techniki kryminalistycznej – mówił z kolei prokurator Piotr Krupiński, naczelnik Małopolskiego Wydziału Zamiejscowego Prokuratury Krajowej.

POTRZEBNI KOORDYNATORZY

O tym, jak zespoły do spraw przestępstw niewykrytych działają w Policji, o historii ich powstania, zadaniach i efektach pracy mówił z kolei nadkom. dr Michał Białęcki, naczelnik Wydziału Dochodzeniowo-Śledczego Biura Kryminalnego KGP. Pierwszy taki nieformalny zespół został utworzony w 1999 r. w Krakowie, a w 2004 r. przekształcono go w zespół etatowy. Kolejne powstały w Gdańsku, Radomiu, Katowicach i Lublinie. Najmłodszy – zespół ds. niewykrytych Wydziału Dochodzeniowo-Śledczego Biura Kryminalnego KGP – powstał rok temu.

– Na przestrzeni ponad 19 lat policjanci objęli swoim zainteresowaniem ponad 1300 spraw – mówił nadkom. Białęcki. – W wyniku prowadzonych czynności dochodzeniowo-śledczych i operacyjno-rozpoznawczych wykryto sprawców w 68 postępowaniach. Obecnie zespoły prowadzą czynności wykrywawcze w 188 sprawach.

Jakie są ich zadania? Po pierwsze, typowanie postępowań przygotowawczych umorzonych z powodu niewykrycia sprawców, dotyczących najpoważniejszych przestępstw w celu dokonania ich analizy i zainicjowania czynności zmierzających do ustalenia i zatrzymania sprawców. Po drugie, realizowanie czynności procesowych w trybie art. 327 par. 3 k.p.k. w sprawach wytypowanych oraz prowadzenie podjętych po umorzeniu śledztw powierzonych przez prokuraturę. Funkcjonariusze z zespołów Archiwum X w ramach realizowanych spraw prowadzą czynności operacyjno-rozpoznawcze, a także współpracują z instytucjami i ośrodkami badawczymi oraz specjalistami z różnych dziedzin nauki.

– Z kolei koordynacją pracy zespołów funkcjonujących w komendach wojewódzkich i Komendzie Stołecznej Policji zajmuje się zespół w Komendzie Głównej Policji – mówił nadkom. Białęcki. – Wyszliśmy też z propozycją wyznaczenia w Prokuraturach Okręgowych właściwych miejscowo dla siedzib komend wojewódzkich i Komendy Stołecznej Policji koordynatorów wspierających pracę policyjnych zespołów Archiwum X oraz na poziomie Prokuratury Krajowej koordynatora wspierającego zespół funkcjonujący w Komendzie Głównej Policji. ■

ANNA KRAWCZYŃSKA
zdj. Andrzej Mitura

Amerycanie nazywają stare nierozwiązane sprawy „zimnymi” – Cold Case. W ciągu ostatniej dekady wzrosło zainteresowanie takimi sprawami, policja coraz częściej podejmuje je na nowo, wykorzystując do ich rozwiązania najnowszą wiedzę. Chodzi nie tylko o rozwiązanie zagadki i nieuchronność kary wobec przestępców, ale także o to, aby oddać sprawiedliwość ofiarom, czyli tym, którzy nie mogą mówić.

Cold Case, czyli jaki powinien być śledczy

Bardzo szeroko taktykę wykonywania czynności w Cold Case opisuje w książce „Cold case homicides. Practical investigative techniques” Richard H. Walton, zastępca szeryfa i instruktor ds. kryminalnych z ponad 30-letnim stażem w organach ścigania. Uważa on, że upływ czasu, kiedyś wróg w śledztwie o zabójstwo, dzięki zmieniającym się technologiom i relacjom, powoli staje się sprzymierzeńcem śledczych.

U SZCZYTU KARIERY

Według Richarda H. Waltona detektywi zajmujący się wyjaśnianiem zbrodni sprzed lat muszą posiadać szczególne cechy, a takimi sprawami powinni się zajmować policjanci będący u szczytu zawodowej kariery.

Badacze Cold Case muszą spędzać wiele godzin na przeglądaniu akt i myśleniu, i to zarówno na służbie, jak i poza nią. Muszą pilnować się, żeby nie porównywać danego przypadku do innych, aby zachować obiektywizm i skupić się na każdej sprawie jak na zupełnie odrębnej. W prowadzeniu starych śledztw trzeba się kierować mieszanką doświadczenia i „mądrości ulicy”, wiedzy o systemach komputerowych, informacji z baz danych i szybko zmieniających się nauk kryminalistycznych. Detektywi muszą być doświadczeni i odporni na stres, który będzie im nieustannie towarzyszył. Czekają ich dodatkowe frustracje z powodu utraconych dokumentów w badanych sprawach, niezrealizowanych przez poprzedników czynności czy utraconych dowodów, a także bagatelizowanie ze strony przełożonych, niedostatek funduszy na śledztwo czy presja społeczna albo medialna.

Książka „Cold case homicides...” przedstawia przypadki, w jaki sposób stare sprawy były reaktywowane i rozwiązane. Autor koncentruje się na dwóch elementach, które połączone dają możliwość rozwiązania sprawy zabójstwa sprzed lat: zmiany w technologii i zmiany w relacjach międzyludzkich, które nastąpiły z upływem czasu. Wielokrotnie zaznacza jednak, że żaden postęp nie zastąpi dobrego detektywa z wydziału zabójstw.

NIE MA UNIWERSALNEJ METODY

Nie ma jednej uniwersalnej metody badań wszystkich zabójstw. Każdy przypadek niesie ze sobą inny zestaw okoliczności.

Prowadzenie śledztwa po latach opiera się na udokumentowanej pracy innych, na wykorzystaniu akt sprawy, które mogą różnić się pod względem stopnia kompletności i okresu przechowywania. Śledztwa do ponownego rozpoznania wybiera się na podstawie jednego z następujących kryteriów:

- pojedyncze lub powtarzające się pytania członków rodziny lub przyjaciół ofiar, którzy w miarę upływu czasu mogą kontaktować się z policją, aby dowiedzieć się, czy coś nowego pojawiło się w sprawie;
- nowe informacje uzyskane od rodziny lub przyjaciół, które mogą być istotne dla sprawy;
- informacje od detektywów, którzy wcześniej prowadzili śledztwo;
- informacje z innej sprawy;
- informacje od osoby, która miała konflikt z prawem, i udzieliła ich w celu zmniejszenia kary;
- przekazy medialne.

Sprawy sprzed lat są skomplikowane, bo gdyby były proste, to zostałyby rozwiązane. W miarę upływu czasu, gdy dowody są sprawdane „przez zestaw nowych oczu”, ich wykrycie staje się możliwe.

Zależne jest to także od cech osoby, która zajmuje się sprawą. Najważniejsze to:

- zdolność do myślenia i działania obiektywnego;
- umiejętność zadawania właściwych pytań;
- pozytywne nastawienie, wiara w wykrycie;
- znajomość nowoczesnych metod badawczych;
- wiedza o postępach w nauce i technologii;
- umiejętność pracy w zespole (wspólny wysiłek organów ścigania, prokuratury, lekarzy i laboratorium);
- znajomość taktyki prowadzenia spraw o zabójstwo;
- znajomość zmian w prawie;
- umiejętność analizy i zbierania informacji, doskonałe umiejętności komunikacyjne;
- wiedza i doświadczenie w korzystaniu z informatorów;
- otwarty umysł, umiejętność dedukcji, umiejętność słuchania;
- kreatywne i innowacyjne podejście, analityczny umysł, cierpliwość;
- umiejętność rekonstrukcji wydarzeń;
- doświadczenie w korzystaniu z komputerów i tworzeniu raportów;
- dobry stan zdrowia i wytrzymałość;
- motywacja i entuzjizm;
- wiek + doświadczenie = mądrość.

CZAS I TECHNOLOGIA

Bardzo istotny w wykryciu sprawy sprzed lat jest czas. Może on się teraz stać sprzymierzeńcem działań organów ścigania ze względu na dwa czynniki: zmiany w związkach i relacjach oraz postęp technologiczny.

Podczas prowadzenia zabójstwa „na gorąco” świadkowie lub osoby posiadające wiedzę na temat przestępstwa często milczą ze względu na współpracę z przestępcą albo strach przed sprawcą czy negatywny stosunek do policji. Wraz z upływem czasu bywa, że ludzie chcą powiedzieć, co wiedzą, ale nie mogą się zmusić, aby skontaktować się z policją. W niektórych przypadkach wystarczy podjąć inicjatywę i zapukać do ich drzwi.

- Chęć mówienia może wynikać ze zmiany relacji międzyludzkich:
- przyjaźń między sprawcą a osobą posiadającą wiedzę mogła się skończyć albo nawet przerodzić we wrogość;

- małżeństwo czy związek mogły się zakończyć;
- stosunki handlowe już nie istnieją;
- na zmianę nastawienia może wpłynąć religia albo wyrzuty sumienia;
- osoby starsze chcą rozliczyć się z przeszłością;
- świadkowie mogą być odsunięci od wpływu sprawcy (świadek nie boi się sprawcy, gdyż od tego czasu stał się silniejszy lub sprawca słabszy albo nie żyje);
- sprawca mógł się poczuć bezpieczny i zacząć rozmawiać z innymi osobami o przestępstwach popełnionych w przeszłości.

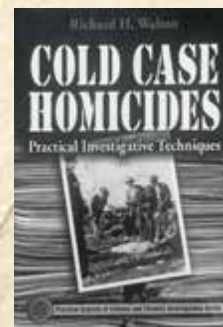
Postęp technologiczny umożliwił:

- bardziej dokładne badania dowodów niż było to w przeszłości;
- profile DNA mogą być wyodrębnione z ilości materiału biologicznego, wcześniej niewystarczającej do analizy;
- korzystanie z baz danych DNA umożliwia porównanie znanych i nieznanych genetycznych profili z materiałem zabezpieczonym na miejscu zbrodni i zidentyfikowanych lub niezidentyfikowanych sprawców;
- rozszerzone możliwości identyfikacji daktyloskopijnej – zaawansowane metody ujawniania linii papilarnych, wśród nich są cyjanoakrylan dymiący („Superglue”) oraz systemy laserowe;
- korzystanie z baz danych odcisków palców, takich jak AFIS/IAFS, pozwala na wprowadzanie i porównywanie odcisków palców na poziomie krajowym;
- inne bazy danych, takie jak NIBIN i Drugfire, dla porównania pocisków lub ich fragmentów;
- rozszerzona komputerowa komunikacja i wymiana informacji;
- geograficzne profilowanie.

Czas i technologia, połączone w sposób, jakiego nikt się nie spodziewał jeszcze kilka dekad temu, dają nowe możliwości. Dotyczy to i sprawców, i policjantów. Podejrzani, którzy uważali na podstawie ówczesnej wiedzy, albo na podstawie szczęścia, że nie zostawili śladów, nie przewidzieli badań DNA. Podobnie jak policjanci. W zbyt wielu przypadkach dowody w sprawach o zabójstwo zostały odrzucone po dekadzie lub dwóch i zniszczone. Mentalność wielu ludzi, którzy dopuścili się morderstwa, jest taka, że stają się oni pewniejsi już po upływie roku. Wielu z nich przeniosło się do innych regionów kraju od miejsca, gdzie popełnili zbrodnie. Niektórzy założyli rodziny i cieszą się szacunkiem w nowej społeczności. Detektywi także zmienili miejsce pracy, są emerytami lub zmarli. Podczas gdy ci, którzy mordowali, próbują zapomnieć i wytrzeć zbrodnię ze swojej przeszłości, rodzina i przyjaciele ofiary nigdy nie zapomną. Znajomość tych czynników jest istotna dla detektywów Cold Case.

Ale są też przypadki, gdy czas nie jest jednak sojusznikiem. Jeżeli sprawa jest sprzed np. 40 lub więcej lat, to jest mało prawdopodobne, że świadkowie lub podejrzany jeszcze żyją. Jednak jeśli sprawcą zabójstwa była osoba mająca 17–20 lat w chwili popełnienia przestępstwa, to osoba ta będzie teraz w wieku 57–60 lat i jeśli żyje, może być pociągnięta do odpowiedzialności karnej. ■

insp. EWA PACHURA

opracowanie na podstawie książki
„Cold Case Homicides.
Practical Investigative Techniques”
Richarda H. Waltona
(Numer specjalny „Policji 997”, nr 10–11/2017)

Uroczystości w Szczytnie

Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie rozpoczęła nowy rok akademicki 2018/2019. W dniu inauguracji odbyła się też promocja na pierwszy stopień oficerski. W uroczystości, która miała miejsce 19 października br., wzięli udział m.in. sekretarz stanu w MSWiA Jarosław Zieliński i komendant główny Policji gen. insp. dr Jarosław Szymczyk.

Inauguracja roku akademickiego 2018/2019

Otwierając uroczystą inaugurację, komendant rektor Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie insp. dr Marek Fałdowski nie tylko zobowiązał studentów do ciężkiej pracy, ale zarazem zapewnił ich, że w murach tej uczelni zostaną dobrze przygotowani do pracy w służbach mundurowych. Studenci I roku złożyli uroczyste ślubowanie oraz odebrali symboliczne indeksy. Tradycyjnie podczas uroczystości wręczono także dyplomy uzyskania stopnia naukowego doktora. Inaugurację roku akademickiego poprzedziła, odprawiona poprzedniego wieczoru w kościele pw. WNMP w Szczytnie, msza święta w intencji kadry naukowej, studentów i słuchaczy Wyższej Szkoły Policji. W mszy wzięli udział m.in. komendant

główny Policji i jego I zastępca, komendanci wojewódzcy Policji i komendanci szkół policyjnych.

Po zakończonej uroczystej inauguracji na placu apelowym odbyła się promocja na pierwszy stopień oficerski. Postanowieniem prezydenta RP Andrzeja Dudy, korpus oficerów Policji powiększył się o 294 podkomisarzy. Zaszczytu dotknięcia generalską szablą dostąpiło 207 funkcjonariuszy. W uroczystościach wzięli udział m.in. sekretarz stanu w MSWiA Jarosław Zieliński, prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych Edyta Bielak-Jomaa, komendant główny Policji i jego I zastępca, komendanci wojewódzcy Policji, komendanci szkół policyjnych, szefowie służb podległych MSWiA, Wojska Polskiego,

Dotknięcie szablą nowo promowanych przez komendanta głównego Policji i jego I zastępcę

W mszy świętej wzięli udział m.in. komendant główny Policji, jego I zastępca i komendanci wojewódzcy

Tradycyjne uniesienie czapek przez nowych podkomisarzy Policji

przedstawiciele administracji rządowej i samorządowej oraz duchowieństwa. Obecni także byli goście z Uniwersytetu Służb Publicznych w Budapeszcie i z Lwowskiego Państwowego Uniwersytetu Spraw Wewnętrznych Ukrainy. Licznie przybyły rodziny promowanych policjantów oraz sympatycy szkoły. Zebranych na placu przywitał komendant rektor WSPol. w Szczytnie insp. dr Marek Faldowski. Następnie komendant główny Policji gen. insp. dr Jarosław Szymczyk i I zastępca KGP nadinsp. dr Andrzej Szymczyk dokonali tradycyjnego dotknięcia szabłą w ramię, mianując policjantów na pierwszy stopień oficerski. Po uroczystym mianowaniu nowi podkomisarze Policji otrzymali błogosławieństwo przedstawicieli duchowieństwa

ekumenicznego, po czym głos zabrali wice-minister SWiA i komendant główny Policji.

Sekretarz Stanu w MSWiA podziękował funkcjonariuszom za ich codzienną służbę, podkreślając istotę etosu policjanta. Zapewnił ich, że trwają działania zmierzające do poprawienia warunków pracy. Komendant główny Policji w swoim przemówieniu gratulował nowym oficerom i życzył satysfakcji z pełnienia służby dla społeczeństwa. Podziękował też rodzinom policjantów za wsparcie i zrozumienie. Po przemówieniach odbyła się defilada, po której nowo mianowani odebrali gratulacje od najbliższych. ■

KRZYSZTOF CHRZANOWSKI
zdjęcia: autor, Z. Dąbrowski (1)

Pamiątkowe zdjęcia

Honoris causa dla prof. Melosika

Członek Rady Naukowej Czasopism Policyjnych prof. zw. dr hab. Zbyszko Melosik z Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu został uhonorowany tytułem doktora honoris causa Uniwersytetu Szczecińskiego.

Dypłom odebrał 18 października br. podczas uroczystego posiedzenia senatu uczelni. Laudację wygłosiła prof. dr hab. Urszula Chęcińska, dziekan Wydziału Humanistycznego szczecińskiej uczelni. Recenzentami doktoratu byli: z Uniwersytetu Łódzkiego prof. zw. dr hab. Bogusław Śliwowski, przewodniczący Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN, multidoktor honoris causa, z Uniwersytetu Szczecińskiego prof. zw. dr hab. Barbara Kromolicka, wiceprzewodnicząca Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN, oraz z Uniwersytetu w Białymstoku prof. zw. dr hab. Marek Konopczyński, wiceprzewodniczący Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN.

Prof. zw. dr hab. Zbyszko Melosik wygłosił wykład pt. „Pasja akademicka. O władzy i wolności umysłu”.

POZNAŃ – SZCZECIN

Posiedzenie senatu otworzył JM rektor Uniwersytetu Szczecińskiego prof. dr hab. Edward Włodarczyk, przypominając rok 1968, w którym zainaugurowano działanie Wyższej Szkoły Nauczycielskiej, będącej wtedy filią Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu.

– Dzięki temu w Szczecinie zaczęła tworzyć się kadra naukowa uprawiająca szeroko rozumianą humanistykę, nauki społeczne, fizykę. Poznański uniwersytet pomógł kadrze naukowej Szczecina zaistnieć na mapie naukowej Polski – ocenił prof. dr hab. Edward Włodarczyk.

Zdaniem rektora przyznany prof. zw. dr hab. Zbyszko Melosikowi tego dnia tytuł jest potwierdzeniem związków łączących Szczecin z Poznaniem.

– Związków już w tej chwili mocno partnerskich – podkreślił.

DOROBEK NAUKOWY

Twórczość naukowa prof. Melosika obejmująca społeczne konstrukcje tożsamości, selekcyjną i socjalizacyjną funkcję edukacji oraz rolę kultury popularnej w społeczeństwie współczesnym zawarta została m.in. w kilkuset artykułach naukowych oraz w dziesięciu monografiach.

Prof. Zbyszko Melosik jest redaktorem lub współredaktorem ośmiu prac zbiorowych. Pełni funkcję redaktora naczelnego czasopisma „Studia Edukacyjne”, jest także członkiem wielu redakcji znaczących czasopism naukowych.

– Pisarstwo naukowe prof. Zbyszko Melosika wynika z autentycznej fascynacji poznania, z użycia interdyscyplinarnej wiedzy i głębokiego humanistycznego namysłu twórczego. Oryginalność myślenia, wnikliwość krytyczna i erudycyjny sposób pisania łączą się z oryginalnością „migoczącej znaczeniami” formy literackiej. Znakomicie odbieranej przez czytelnika, który inspirowany emocjami autora odnajduje w nich własny przyczynek do dyskusji o kulturze, tożsamości i edukacji. Publikacje naukowe, wielokrotnie wznawiane, służące studentom

Uchwałę senatu Uniwersytetu Szczecińskiego z 27 września 2018 r. w sprawie nadania prof. dr hab. Zbyszko Melosikowi tytułu doktora honoris causa symbolicznie wypełnił JM rektor Uniwersytetu Szczecińskiego prof. dr hab. Edward Włodarczyk

pedagogiki, socjologii, filozofii i kulturoznawstwa jako lektura obowiązkowa na wykładach i konwersatoriach, cytowane są w Google Scholar ponad 2500 razy – powiedziała w laudacji prof. Urszula Chęcińska.

PROFESOR

Prof. zw. dr hab. Zbyszko Melosik urodził się w 1956 roku w Poznaniu. Jest absolwentem poznańskiego Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, socjologiem edukacji i socjologiem kultury, pedagogiem. Prof. Melosik to także kierownik Zakładu Socjologii Edukacji na Wydziale Studiów Edukacyjnych UAM. Jest prezesem Polskiego Towarzystwa Pedagogiki Porównawczej, ekspertem Narodowego Centrum Nauki i Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, członkiem norweskiej Agder Academy of Science and Letters. To także stypendysta Fundacji Fulbrighta i profesor wizytujący na University of Virginia (USA). Wielokrotny laureat nagród Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego i I Wydziału PAN przyznawanych za znaczące osiągnięcia naukowe. Promotor dziewiętnastu rozpraw doktorskich (pięciu doktorów uzyskało już stopień doktora habilitowanego).

Uroczystość uświetnił Chór Uniwersytetu Szczecińskiego pod batutą dr Tadeusza Buczkowskiego, który zaśpiewał m.in. hymn akademicki *Gaudeamus Igitur* oraz *Gaude Mater Polonia*. ■

Sztandar dla KPP w Sejnach

Komendantowi Powiatowemu Policji w Sejnach podinsp. Markowi Bogdanowi sztandar przekazał sekretarz stanu w MSWiA Jarosław Zieliński. Sztandar ufundował Społeczny Komitet Fundatorów Sztandaru.

Po przeglądzie pododdziałów i podniesieniu na maszt flagi państwowej odczytano akt nadania sztandaru, wbito symboliczne gwoździe honorowe. Gwóźdź pamiątkowy z okazji 100-lecia Odzyskania Niepodległości wbił syn powstańca sejneńskiego Antoni Ireneusz Okulanis – łagiernik, który pod koniec II wojny światowej wywieziony został na roboty przymusowe do Prus Wschodnich. Na koniec przedeflowała Kompania Honorowa OPP w Białymstoku.

W uroczystości w Sejnach uczestniczył komendant wojewódzki Policji w Białymstoku nadinsp. Daniel Kołnierowicz, przedstawiciele duchowieństwa, innych służb mundurowych, samorządów, rodziny funkcjonariuszy i pracowników Policji oraz mieszkańcy. ■

K.

zdj. asp. Edyta Wilczyńska

Odblaskowy konkurs

2 października br. w Komendzie Głównej Policji wręczono nagrody laureatom konkursu dla przedszkoli na symbol Ogólnopolskiego Policyjnego Dnia Odblasków w 2019 roku. Zwyciężyła Julia Jotel ze Szkoły Podstawowej w Bukwałdzie (województwo warmińsko-mazurskie). Przygotowana przez nią praca będzie symbolem akcji przez 2019 r.

Wyróżnienia otrzymały: Helena Golecka z Publicznego Przedszkola nr 3 w Świebodzinie, województwo lubuskie (KWP w Gorzowie Wlkp.), Wiktoria Wołowska z Przedszkola Publicznego Filia nr 2 w Połańcu, województwo świętokrzyskie (KWP w Kielcach) oraz Marcelina Lichocka z Oddziału Przedszkolnego „0” Publicznej Szkoły Podstawowej w Kołczewie, województwo zachodniopomorskie (KWP w Szczecinie).

Nagrody wręczył zastępca komendanta głównego Policji nadinsp. Jan Lach. Dziękując za udział w konkursie i gratulując zwycięzcom, zaznaczył, że tak duże zainteresowanie konkursem świadczy o tym, jak ważna w funkcjonowaniu Policji jest profilaktyka ruchu drogowego.

Zwracając się do przedszkolaków, pochwalił je za przykład, jaki dają swoim rówieśnikom, których zachęcają do prawidłowego zachowania na drodze. Dla dzieci, które przybyły na galę, przygotowano specjalne atrakcje. Między innymi mogły wraz z rodzicami obejrzyć wystawę sprzętu policyjnego, wziąć udział w grze edukacyjnej „Autochodzik”, zorganizowanej przez Wydział Ruchu Drogowego KSP, a także obejrzyć stoisko BOA KGP.

W konkursie, którego organizatorem było Biuro Ruchu Drogowego KGP, do jednostek Policji z całego kraju wpłynęło blisko 1700 prac wykonanych przez dzieci w wieku przedszkolnym. Do III ogólnopolskiego etapu jury zakwalifikowało 85 projektów. ■

K.

zdj. A. Chyliński

Patronat **POLICJA** 997

INSEC 2018 – zapraszamy!

Od 15 do 16 listopada 2018 r. w Warszawie odbędzie się Międzynarodowa Wystawa i Konferencja Bezpieczeństwa Granic i Bezpieczeństwa Wewnętrznych INSEC 2018 – organizowana pod patronatem honorowym ministra spraw wewnętrznych i administracji Joachima Brudzińskiego oraz przewodniczącego Sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych Arkadiusza Czartoryskiego. Patronem medialnym wydarzenia jest „Policja 997”.

Jak co roku podczas dwudniowego wydarzenia nie zabraknie zarówno możliwości wymiany wiedzy i doświadczeń w gronie najwyższej rangi ekspertów, jak i okazji do zapoznania się z najnowszymi rozwiązaniami oferowanymi przez producentów sprzętu. Tegoroczna konferencja, obok tradycyjnych wątków, takich jak ochrona granic, modernizacja służb mundurowych podległych MSWiA czy zwalczanie przestępczości zorganizowanej, dotyka także tematów: ochrona ludności i usuwanie skutków klęsk żywiołowych, bezpieczeństwo transportu lądowego oraz wpływ nowych technologii na wyposażenie i wyszkolenie funkcjonariuszy służb odpowiedzialnych za ochronę granic i bezpieczeństwo wewnętrzne.

Obok przedstawicieli formacji podległych MSWiA swój udział w konferencji potwierdzili parlamentarzyści, eksperci i wysokiej rangi goście zagraniczni. Wydarzenie organizowane jest przez Zarząd Targów Warszawskich SA. Szczegółowe informacje o INSEC 2018, w tym program konferencji, dostępne są na stronie www.insec.ztw.pl. ■

Red.

Honor i zaszczyt

Od październikowego numeru „Policji 997” rozpoczęliśmy cykl rozmów z oficerami łącznikowymi polskiej Policji, którzy pełnią służbę w placówkach dyplomatycznych Rzeczypospolitej Polskiej. W tym numerze przedstawiamy mł. insp. Wiesława Goma, oficera łącznikowego polskiej Policji w Republice Federalnej Niemiec.

Patrząc na Pana dossier, trudno się dziwić, że został Pan oficerem łącznikowym w Niemczech – wydaje się, że to naturalna konsekwencja dotychczasowej służby.

– W Policji służę 27 lat, a od 23 nieprzerwanie zajmuję się współpracą z policją niemiecką, szczególnie na terenach przygranicznych. Wywodzę się z garnizonu lubuskiego. Kontakty ze stroną niemiecką nawiązałem w 1995 r. po podpisaniu pierwszej umowy międzyrządowej o współpracy policji na terenach przygranicznych. Komendant wojewódzki Policji w Zielonej Górze poszukiwał kandydata na oficera łącznikowego do współpracy z policją Saksonii i Brandenburgii. Byłem świeżo po szkole w Szczytnie, miałem raptem rok służby, jako specjalista ds. nielotnych w Wydziale Prewencji KRP w Zielonej Górze. wiadomo było, że znam niemiecki, więc zawsze brano mnie na zasadzie „pierwszego kontaktu”, gdy do jednostki zgłaszali się obywatele Niemiec. Te informacje dotarły pewnie do komendy wojewódzkiej i tak zająłem się współpracą z naszym zachodnim sąsiadem. Jest to dla mnie honor i zaszczyt, że mogę reprezentować polską Policję w Berlinie.

Obejmując stanowisko oficera łącznikowego, trzeba przemodelować swoje dotychczasowe życie, jak udało się to w Pana przypadku?

– To prawda, trzeba się zupełnie przestać. Na placówkę wyjechałem z rodziną – żoną i córką, więc było łatwiej, gdyż byliśmy razem. Córka chodzi do polsko-niemieckiej szkoły, gdzie lekcje odbywają się w obu językach. Wszyscy w miarę szybko się zaaklimatyzowaliśmy.

Niemcy to kraj bliski geograficznie, ale ciągle zmieniający się. Jaka jest specyfika służby w Niemczech?

– Często dostaję takie pytania – jak jest w takiej czy innej sprawie w Niemczech? Nie można krótko na nie odpowiedzieć. W Niem-

zech jest federacja. To 16 landów, każdy z nich ma swoją własną policję, swój parlament, swojego ministra spraw wewnętrznych i swoją ustawę o policji. Są oczywiście struktury federalne, jest BKA, czyli Federalna Policja Kryminalna Niemiec z siedzibą w Wiesbaden, ale także ze strukturami w Berlinie i Meckenheim koło Bonn.

Miałem także zapytania z waszego pisma, np. o drony policyjne. Dwa dni zbierałem informacje, bo w każdym kraju związkowym są, jak już wspominałem, inne uregulowania prawne.

Obecnie w Niemczech głośne problemy to sprawa migracji. Jest dużo przybyszów z różnych stron świata. W ośrodkach dla uchodźców dochodzi do sejsji. Z błahych powodów wybuchają tam bójki, musi wtedy wkraczać policja. Wydarzenia z końca sierpnia br. w Chemnitz, gdzie na festynie miejskim imigranci z Syrii i Iraku zaszyteliwali 35-letniego Niemca, a dwóch ciężko ranili, pokazały, że problem jest bardzo poważny. Klótnie i bójki między imigrantami a Niemcami pociągają za sobą ofiary śmiertelne, gdyż uchodźcy w takich sytuacjach od razu wyciągają noże. W ciągu ostatnich miesięcy były już trzy ofiary takich nożowników. W taki sam sposób w Neumunster w Szlezewiku-Holsztynie zginął nasz 20-letni rodak, od roku pracujący w RFN. Został zaszyteliwany w niedzielny ranek 16 września br. Policja poszukuje sprawcy, który miał południowy typ urody. Po takich zabójstwach czy innych napaściach organizowane są marsze protestacyjne, demonstracje przeciwko polityce migracyjnej rządu. Policja niemiecka ma pełne ręce roboty.

W jakich najważniejszych, najciekawszych realizacjach uczestniczył Pan podczas służby w Niemczech?

– Wspierałem polskich funkcjonariuszy w kontaktach ze stroną niemiecką podczas czynności poszukiwawczych zaginionej w Poznaniu Ewy T.

Dzięki współpracy z CBŚP i moim kontaktom ze służbami niemieckimi w 2016 r. uda-

remniono przemyt z Afryki do Europy kontenera z 3 tonami narkotyku Khat.

Od ponad dwóch lat zaangażowany jestem, najpierw w sprawę przygotowywania, a obecnie realizacji porozumienia z policją Saksonii dotyczącego szkolenia psów służbowych do tropienia śladów ludzkich metodą mantrailingu. Porozumienie podpisano 7 marca 2018 r. w Ambasadzie RP w Berlinie. Psy tak wyszkolone potrafią nawet po kilku tygodniach odnaleźć drogi przejścia ludzi. Czworonogi z Saksonii były już wielokrotnie wykorzystywane na terytorium Rzeczypospolitej. Np. w 2017 r. w Krakowie przy sprawie uprowadzenia dla okupu 10-letniego chłopca oraz w Gdańsku w sprawie seryjnych kradzieży ludzkich szczątków z okolicznych cmentarzy. W przypadku bombiarza z Wrocławia pies pobrał ślad zapachowy z garnka przerobionego na bombę i po ponad kilometrze doprowadził do osiedla, gdzie sprawca wynajmował mieszkanie. W sprawie zaginięcia w Krakowie Piotra K. w styczniu tego roku oba użyte psy doprowadziły do brzegu Wisły. Wszystko się potem potwierdziło, gdy ciało zaginionego znaleziono po paru tygodniach właśnie w wodzie. Teraz w Sulkowicach i w Saksonii trwa szkolenie sześciu zakupionych w RFN szczeniaków. Po trzech latach będą gotowe do służby.

Jedną z głośniejszych spraw było tropienie Kajetana P., który po zabójstwie w Warszawie pojechał do Poznania, a stamtąd pociągiem do Niemiec i na chwilę ślad po nim zaginął. Grupa poszukiwań celowych pojechała za nim do RFN. Ja w trybie pilnym udzielałem im wszelkiej pomocy. Chodziło o namierzenie w niemieckiej sieci tabletu, który morderca kupił na dworcu w Poznaniu. Komplikacje wynikały z różnic w prawie. W Polsce załatwiłoby się to prawie od ręki. A tu okazało się, że trzeba było wystąpić o pomoc prawną. Prokuratura Okręgowa w Warszawie napisała taki wniosek, ale

Mistrzowie dwóch kółek

Każde działanie poprawiające bezpieczeństwo na drogach zwiększa szansę na mniejszą liczbę poszkodowanych w wypadkach. Grupy uczestników ruchu drogowego są zróżnicowane, dlatego działania profilaktyczne też muszą być różne. Policja z Gorzowa Wielkopolskiego przygotowała i zrealizowała akcję skierowaną do kierowców jednośladów.

Toni, jako niechronieni uczestnicy ruchu drogowego, są jednymi z najbardziej poszkodowanych w zdarzeniach drogowych, ale i oni sami bywają sprawcami wypadków. Edukowanie tej grupy przynosi wymierne korzyści. Temu właśnie służył projekt „Mistrzowie dwóch kółek”, zrealizowany wspólnie przez polską i niemiecką policję drogową.

BB-PL
INTERREG VA
2014-2020

PROJEKT

W województwie lubuskim są silne kluby żużlowe z utytułowanymi zawodnikami. Narodził się więc pomysł, by mistrzowie sportu pomogli w poprawie bezpieczeństwa na drogach.

Wydział Ruchu Drogowego KWP w Gorzowie Wlkp. wziął się do roboty. Ważnym elementem było pozyskanie funduszy ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Ponieważ po stronie niemieckiej także zdiagnozowano problem z bezpieczeństwem kierowców jednośladów, tamtejsza policja postanowiła przyłączyć się do polskiego projektu. Naczelnik Wydziału Ruchu Drogowego KWP w Gorzowie Wlkp. mł. insp. Wiesław Widecki współpracuje ze swoim odpowiednikiem po stronie niemieckiej Hanjo Loose, szefem Policji Drogowej Dyrekcji Policji Wschód. W październiku 2017 roku wprowadzono w życie polsko-niemiecki projekt, w ramach którego nakręcono spot z udziałem lubuskich żużlowców – Patryka Dudka z Klubu Sportowego Falubaz, i Bartosza Zmarzlika z Klubu Sportowego Stal Gorzów. Ale zanim powstał spot nakręcony przez profesjonalną firmę, ogłoszono konkurs

dla młodzieży z Polski i Niemiec na scenariusz pod hasłem „Droga to nie tor wyścigowy. Bądź mistrzem dwóch kółek”. Przyszło ich ponad 30.

Pierwsza część projektu była realizowana od października do grudnia 2017 r. O tej porze roku aktywność motocyklistów jest niewielka. Dlatego to druga edycja przedsięwzięcia zyskała rozgłos. W czerwcu br. w KWP w Gorzowie Wielkopolskim podpisano umowę ze Stowarzyszeniem Gmin Polskich Euroregionu „Pro Europa Viadrina” na realizację projektu „Mistrzowie dwóch kółek II”, współfinansowanego przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Funduszu Małych Projektów Programu Współpracy INTERREG VA Brandenburgia – Polska 2014–2020. Budżet wyniósł ponad 15 tysięcy euro, z czego 12 967,65 euro pochodziło ze środków EFRR.

TELEWIZJA I RADIO

Lato 2018. Sezon motocyklowy w pełni. Dwujęzyczny film był emitowany od 16 lipca do 15 sierpnia w regionalnej telewizji TVP 3 Gorzów Wlkp. Przez 31 dni, dwa razy dziennie, znani na całym świecie lubuscy żużlowcy mówili do widzów o bezpieczeństwie podczas jazdy motocyklem. Podając siebie za przykład, zwracali uwagę na dostosowanie sposobu jazdy do umiejętności i warunków na drodze. Ważnym przekazem materiału filmowego są słowa „Nie myślę tylko o sobie, myślę też o innych”. Spot zamieszczono na stronach internetowych policji lubuskiej i niemieckiej oraz na portalach społecznościowych klubów w Zielonej Górze i Gorzowie Wlkp.

Z kolei na antenie Radia Zachód od 19 lipca do 3 września wyemitowano cykl audycji poświęconych bezpieczeństwu motocyklistów. W studiu wypowiadali się między innymi: egzaminator na prawo jazdy, diagnosta stacji kontroli pojazdów, ratownik medyczny, instruktor sportów motocyklowych oraz policjanci z Polski i z Niemiec. Spotkania na antenie były bardzo popularne, a po zakończeniu każdego odcinka telefony w studiu dzwoniły jeszcze długo.

Dośkonanie technik jazdy motocyklem dla lubuskich i niemieckich policjantów

Działania przez media zwiększają zasięg, lecz skupienie się na tematach interesujących społeczeństwo przyniosło efekt w postaci spopularyzowania zagadnień obowiązujących w świecie jednośladów. Wydrukowano też 20 tysięcy dwujęzycznych broszurek, w których porównano przepisy drogowe obowiązujące po obu stronach granicy – informacje o ograniczeniach prędkości, taryfikator mandatów oraz podstawowe informacje niezbędne przy poruszaniu się motocyklami. Na odwrocie ulotki zaś była mapa z zaznaczonymi miejscami wartymi zobaczenia.

PATROLE I SZKOLENIA

Podczas wspólnych, polsko-niemieckich patroli, policjanci na motocyklach wzbudzali zainteresowanie nie tylko wśród kierowców. Po stronie niemieckiej uczestniczył w nich sierż. Grzegorz Wiśniewski z KPP w Słubicach.

– Trasa patrolu, w którym uczestniczyłem, przebiegała przez małe miasteczka. Najwięcej motocyklistów spotykaliśmy przy szkołach, rozmawialiśmy z młodymi ludźmi i rozdawaliśmy ulotki. Moim zdaniem większa wiedza przełoży się na mniejszą liczbę wypadków.

– Polscy kierowcy pozytywnie reagowali na patrole i kampanię – mówi sierż. Paweł Alchimowicz z KMP w Zielonej Górze, który z kolei jeździł z niemieckimi policjantami w Polsce.

W ramach projektu zrealizowano szkolenia dla funkcjonariuszy pełniących służbę na motocyklach. We wrześniu br. na torze w Starym Kisielinie przeprowadzono szkolenie z doskonalenia technik jazdy motocyklem. W warsztatach wzięło udział 24 policjantów: 14 z Polski i 10 z Niemiec. Instruktorzy z CSP w Legionowie przygotowali zadania, w których uczestnicy poznawali swoje maszyny podczas manewrów. Uczyli się pracy ciałem, sprzęgiem i gazem.

– Tor jest jedynym miejscem, gdzie można bezpiecznie wykonywać takie manewry, by wyczuć motocykl – wyjaśnia asp. sztab. Rafał

Wspólne patrole motocyklowe po obu stronach granicy

Podsumowanie obu edycji projektu w siedzibie KWP w Gorzowie Wlkp.

Pasteczka, instruktor zespołu motocyklowego z CSP w Legionowie. – Takie szkolenia mogłyby być prowadzone dla policyjnych motocyklistów przed każdym rozpoczęciem sezonu.

WYMIERNE EFEKTY

W siedzibie KWP w Gorzowie Wlkp. 16 października odbyło się międzynarodowe spotkanie podsumowujące projekt. Uroczystość otworzyła komendant wojewódzka Policji w Gorzowie Wlkp. nadinsp. Helena Michalak. Kampania jest odpowiedzią na zmiany przepisów, które weszły w życie w 2014 roku. Od kiedy można prowadzić motocykle o pojemności 125 cm³ na kategorię B, liczba zarejestrowanych jednośladów wzrosła dwu-

krotnie. Lubuscy policjanci wpadli więc na pomysł, by wykorzystać mistrzów sportów motocyklowych. To nie tylko dało frajdę młodym ludziom ze spotkania ze swoimi idolami, ale także pozwoliło na zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo kierowców jednośladów. Współpraca z policją z Brandenburgii zwiększyła natomiast zasięg przekazu. Kampania jest obecna w mediach, portalach społecznościowych, a także na festynach i imprezach nie tylko motocyklowych. Te działania przełożyły się nie tylko na bezpieczeństwo rd. Liczba zabitych motocyklistów na lubuskich drogach jest najniższa od 10 lat. ■

KRZYSZTOF CHRZANOWSKI
zdj. autor, KWP w Gorzowie Wlkp.

W szkoleniu na torze uczestniczyło 14 funkcjonariuszy z Polski i 10 z Niemiec

90 LAT TEMU

Listopad 1928

• W wyniku porozumienia z władzami wojskowymi Ministerstwo Spraw Wojskowych oddelegowało do dyspozycji komendanta głównego PP swoją *komisję remontową koni*, z zadaniem udzielenia policji fachowej pomocy przy zakupie 180 wierzchowców w ramach przyznanego na rok 1929 kredytu w wysokości 260 tys. zł. Zakupione zwierzęta, po tresurze w Oddziale Ujeżdżania Młodych Koni PP w Warszawie, zostaną rozdzielone do komend wojewódzkich PP.

• Funkcjonariusze Komisariatu PP w Boryslawiu (woj. lwowskie) uczcili pamięć swego kolegi, post. Emila Chruszcza, poległego w walce z bandytami, stawiając mu na miejscowym cmentarzu, z własnych składek, nagrobek z krzyżem i tablicą.

10 XI – Tegoroczne święto policji obchodzono szczególnie uroczysto, zbiegło się bowiem z jubileuszem 10-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości. Zainaugurowano je 9 XI capstrzykiem na dziedzińcu belwederskim. Następnego dnia, po nabożeństwie odprawionym w intencji 461 policjantów poległych od 1918 r. w służbie, pododdziały policyjne przemarszerowały pod Belweder. Tam powitał je i dokonał ceremonii przeglądu marszałek Józef Piłsudski. Po złożeniu wieńca na Grobie Nieznanego Żołnierza przez komendanta głównego Policji płk. Jagrym-Maleszewskiego odbył się apel poległych policjantów, a następnie dekoracja funkcjonariuszy uhonorowanych „Krzyżem Zasługi za Dzielność”. Uroczystość na placu Saskim zakończyła defilada pododdziałów.

15 XI – W szkołach policyjnych w Żyrardowie i Sosnowcu-Piaskach uroczystość świętowano zakończeniem pierwszego zreformowanego kursu dla szeregowych PP. Trwał 6 miesięcy, ukończyło go 379 funkcjonariuszy, w tym 51 z wynikiem bardzo dobrym i 185 – dobrym. Żyrardowska uroczystość zaszczylił swoją obecnością komendant główny PP płk Jagrym-Maleszewski.

20 XI – W Teatrze Wielkim w Warszawie uroczystość zainaugurowany został Tydzień „Policyjnego Domu Zdrowia”. Inicjatywie, której celem jest m.in. *zebranie funduszy na akcję przeciwgruźliczą wśród funkcjonariuszy*, patronuje małżonka marszałka Piłsudskiego, Aleksandra. W czasie trwania akcji zorganizowane zostaną specjalne imprezy dochodowe oraz loteria fantowa z cennymi nagrodami, których wartość wynosi ogółem 120 tys. zł. Nagrodą główną jest samochód osobowy.

40 LAT TEMU

Listopad 1978

• „Za judaszowe srebrniki” – to kolejny zbiór reportaży dziennikarzy tygodnika MO „W Służbie Narodu”, wydany nakładem „Książki i Wiedzy”. Zawiera opisy wybranych, ale autentycznych spraw kryminalnych, afer gospodarczych, śledztw kontrwywiadowczych, z którymi zmagali się funkcjonariusze organów ścigania, często ryzykując własnym życiem.

• W KW MO w Katowicach podsumowano XII Wojewódzki Konkurs Regulacji Ruchem Ulicznym. Konkursowe zmagania składały się z dwóch części: egzaminu teoretycznego z przepisów ruchu drogowego oraz praktycznych umiejętności kierowania ruchem drogowym na skrzyżowaniu. W obu najlepiej zaprezentował się sierż. Zenon Bieniek z KM MO w Chorzowie. Jemu też przypadł tytuł

„Dyrygenta roku”. Na kolejnych miejscach uplasowali się: sierż. Józef Mołdrzyk z KM MO w Rudzie Śląskiej, oraz st. kpr. Bronisław Walicki z KM MO w Mysłowicach.

9 XI – W MSW gościł pierwszy polski kosmonauta, ppłk dypl. pil. Mirosław Hermaszewski. Spotkał się z aktywnym resortu, dzieląc się wrażeniami z lotu w kosmos, podczas którego w ciągu 190 godzin okrążył Ziemię 120 razy. Opowiedział też o półtorarocznych, intensywnych przygotowaniach, teoretycznych i praktycznych, w których początkowo brało udział 72 polskich oficerów-lotników. Ostatecznie wybrano jego. (zdj. obok)

15 XI – Katastrofa drogowa koło Żywca, w tzw. Wilczym Jarze nad Jeziolem Żywieckim. Nad ranem, w wózku schodzącym do jeziora, nieopodal Oczkowa, na skutek poślizgu na oszronionej jezdni, z 17-metrowej wysokości, z mostu spadły do jeziora – przełamując barierki ochronne – dwa autobusy z górnikami z pobliskich kopalni. W wypadku zginęło 30 osób, dziewięć udało się uratować. Była to pierwsza pod względem liczby ofiar katastrofa drogowa w powojennej historii Polski.

20 LAT TEMU

Listopad 1998

• W Szczecinie, a następnie w Katowicach przebywała delegacja policji miejskiej z Chicago, uczestnicząca w realizacji Programu Międzynarodowej Wymiany Policyjnej „Policja na rzecz Policji” („Caps to Caps”). Amerykańscy goście uczestniczyli m.in. w konferencji na temat „Zagrożenia przestępczością i walką z nią w aglomeracjach miejskich”, zorganizowanej przez wojewodę katowickiego Marka Kempskiego. Przygotowali również i prowadzili seminarium oraz warsztaty praktyczne dotyczące realizacji strategii CAPS. Wzięli w nich udział komendanci jednostek terenowych, naczelnicy wydziałów i ogniw prewencji wszystkich szczebli.

• Grupa posłów z AWS wystąpiła z wnioskiem powołania w Sejmie ponadpartyjnego lobby na rzecz poprawy bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

3 XI – Premier Jerzy Buzek powołał Piotra Stachańczyka na stanowisko podsekretarza stanu w MSWiA. Nowy wiceminister będzie nadzorował pracę departamentów Integracji Europejskiej i Współpracy Transgranicznej oraz Wyznań. Będzie również reprezentował resort w Komitecie Integracji Europejskiej.

4 XI – Komendant główny Policji nadinsp. J. Michna podpisał zarządzenie w sprawie scentralizowania pionów do walki z przestępczością zorganizowaną i narkotykową oraz ich bezpośredniego podporządkowania komendantowi głównemu Policji.

27 XI – W nocy, podczas pościgu na warszawskiej Wisłostradzie za uciekającym „piratem drogowym”, doszło do tragicznego wypadku, w którym zginęło dwóch młodych policjantów ze śródmiejskiej KRP: st. post. Piotr Jasiński (lat 25) – poniósł śmierć na miejscu zdarzenia, st. post. Piotr Naleśnik (lat 24) – zmarł kilka dni później w wyniku odniesionych obrażeń. ■

JERZY PACIORKOWSKI
Biuro Historii i Tradycji Policji KGP
zdj. „WSN”

Ku czci patronów

Zgodnie z „Koncepcją zintegrowanych działań polskiej Policji na poziomie centralnym, w ramach przygotowań i obchodów 100-lecia powołania Policji Państwowej”, w kilku garnizonach odbyły się uroczystości upamiętniające nadanie imienia poszczególnym komendom wojewódzkim, koordynowane przez Biuro Historii i Tradycji Policji KGP. Towarzystwo im wystawienie spektaklu „Służba”, przygotowanego przez Amatorską Scenę Policyjną „Na Posterunku”, działającą pod auspicjami Biura Komunikacji Społecznej KGP.

Dyrektor BKS KGP insp. dr Iwona Kłównska oraz dyrektor BHiTP KGP nadkom. Krzysztof Musielak po każdym spektaklu zachęcali do podejmowania podobnych, lokalnych inicjatyw.

Łódź – Janusz Zygmunt Jagrym Maleszewski

Tablica poświęcona patronowi łódzkiej policji została odsłonięta 4 września br. Uroczystość zgromadziła współczesnych policjantów, ale także krewnych przedwojennych stróżów prawa. Odsłonięcia tablicy dokonali: komendant wojewódzki Policji w Łodzi insp. Andrzej Łapiński, dyrektor Biura Historii i Tradycji Policji KGP nadkom. Krzysztof Musielak, dyrektor Oddziału Instytutu Pamięci Narodowej w Łodzi Dariusz Rogut i prezes Stowarzyszenia „Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi Jarosław Olbrychowski.

O Jagrymie Maleszewskim pisaliśmy w lipcowym wydaniu naszego pisma w materiale „Tablica komendanta głównego”, który był relacją z Czarnocina, gdzie także wmurowano tablicę ku jego czci. Przypomnijmy – Czarnocin w województwie łódzkim to miejsce urodzin Janusza Maleszewskiego. Zygmunt Jagrym to jego pseudonim z czasów Polskiej Organizacji Wojskowej. W latach 1926–1935 był komendantem głównym Policji Państwowej. Jego żona Jadwiga Maria organizowała przedwojenne Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna” i była jego pierwszą przewodniczącą.

Gdańsk – Stanisława Filipina Paleolog

Uroczystość przed KWP w Gdańsku odbyła się 28 września. Przed tablicą kwiaty złożyli komendant wojewódzki Policji w Gdańsku nadinsp. Jarosław Rzymkowski, wicewojewoda pomorski Mariusz Łuczyk i dyrektor BHiTP KGP nadkom. Krzysztof Musielak.

Stanisława Filipina Paleolog od 1925 r. tworzyła, organizowała i kierowała policją kobiecą, która powstała w strukturach PP. Po wybuchu II wojny światowej zaangażowała się w konspirację, współorganizowała Państwowy Korpus Bezpieczeństwa, walczyła w Powstaniu Warszawskim. Była ministrem w rządzie na uchodźstwie.

Radom – Marian Borzęcki

Tablica ku czci patrona mazowieckich policjantów została odsłonięta 4 października w Sali Konferencyjnej KWP zs. w Radomiu. Dokonali tego szef KWP zs. w Radomiu insp. Tomasz Michulka, dyrektor BHiTP KGP nadkom. Krzysztof Musielak i wicewojewoda mazowiecki Artur Standowicz.

Marian Borzęcki był komendantem głównym Policji Państwowej w latach 1923–1926. To jego po przewrocie majowym zastąpił

wierny Piłsudskiemu Janusz Maleszewski. Po zwolnieniu z policji Marian Borzęcki był m.in. wiceprezydentem Warszawy. Po wybuchu II wojny światowej działał w konspiracji. Aresztowany został przez Niemców już w marcu 1940 r. Trafiał do obozu koncentracyjnego Sachsenhausen, gdzie został zamordowany.

Opole – Piotr Jesień

Tablicę przy wejściu do budynku KWP w Opolu odsłonił 8 października szef garnizonu opolskiego nadinsp. Jarosław Kaleta wraz ze Stanisławem Małyką, który reprezentował rodzinę przedwojennego policjanta.

Sierż. Piotr Jesień służył w Policji Państwowej od lipca 1919 r. do wybuchu II wojny światowej. W wojnie obronnej Polski walczył z Niemcami, a po wycofaniu się na Wschód został aresztowany przez sowieckie NKWD. Uciekł z niewoli. Działał w Armii Krajowej. Po wkroczeniu do Polski wojsk sowieckich na polecenie AK wstąpił do Milicji Obywatelskiej, gdzie starał się wyjaśnić losy aresztowanych kolegów z konspiracji. W kwietniu 1945 r. został aresztowany przez komunistów. Następnego dnia po aresztowaniu już nie żył, choć rodzinie przekazano informację, że przewieziono go do Katowic. Śledztwo w sprawie śmierci przedwojennego policjanta umorzono. Do dzisiaj nieznane jest miejsce ukrycia jego ciała. ■

PAWEŁ OSTASZEWSKI
zdj. Adam Kolasa, Michał Sienkiewicz,
Rafał Jeżak i Dariusz Świątczak

Była nieocenionym wsparciem, na zawsze pozostanie w naszych sercach...

12 października 2018 roku po długiej walce z chorobą zmarła Joanna Molak – wiceprezes Zarządu Fundacji Pomocy Wdowom i Sierotom po Poległych Policjantach.

Dogrona osób zaangażowanych w działalność Fundacji dołączyła niedługo po własnych traumatycznych przeżyciach – kilka miesięcy wcześniej została wdową po policjancie poległym na służbie. Jej mąż, Piotr Molak, policyjny pirotechnik służący w Komendzie Stołecznej Policji, zginął tragicznie 24 kwietnia 1996 r. na stacji benzynowej przy ulicy Ostrobramskiej na warszawskiej Pradze-Południe. Właśnie to wydarzenie stało się impulsem do powołania Fundacji.

Początkowo Joanna miała wątpliwości, czy zaangażować się w działania FPWiSpPP. Stały kontakt ze środowiskiem policyjnym przynosił nieuniknione skojarzenia ze śmiercią męża i ciągle rozdrapywał jeszcze niezagojone rany. W podjęciu decyzji pomogli jej koledzy męża z jednostki antyterrorystycznej, którzy wierzyli, że dzięki działalności w Fundacji pamięć o Piotrze Molaku pozostanie żywa. Ta decyzja to był dopiero początek jej nowego życia, pełnego ofiarnej działalności na rzecz innych.

Od początku aktywności w Zarządzie była nieocenionym wsparciem dla współpracowników, a przede wszystkim dla podopiecznych Fundacji. W tamtych czasach nie było opieki psychologa, wdowy musiały poradzić sobie ze swoimi problemami same. Wówczas bezcenna okazywała się rozmowa z kimś, kto rozumie trudną sytuację, ponieważ sam miał podobne doświadczenia. Joanna szybko stała się dla innych wdów i matek przykładem silnej, odważnej kobiety, która mimo trudnych przeżyć stawia czoła wyzwaniom życia. Wspierana przez córki Olę i Justynę, które również uczestniczyły w życiu Fundacji, pomagała nowym podopiecznym w przełamaniu barier i wychodzeniu do ludzi.

Od początku spotykała się z wdowami, reprezentując Fundację podczas podróży do

Śp. Joanna Molak z córkami

zdj. Paweł Ostaszewski

różnych miejsc w Polsce, po to, aby przekazać upominki od Fundacji, potrzebną pomoc rzeczową, czy po prostu porozmawiać. Wielokrotnie była również opiekunem dzieci i młodzieży podczas letnich i zimowych wyjazdów na ferie lub wakacje.

Zawsze można było też liczyć na pomoc Joanny w promocji działań Fundacji, głównie w prasie i telewizji. Nie bała się mówić o swoich doświadczeniach, wiedząc, że dzięki temu informacje o działalności Fundacji dotrą do szerszej grupy odbiorców, a co za tym idzie pozwolą na pozyskanie nowych wolontariuszy, współpracowników, a także niezbędnych do funkcjonowania Fundacji środków. Mimo trudnych doświadczeń życiowych, a w ostatnich latach zmagając z chorobą,

Joanna Molak była pogodna, silna, pozytywnie nastawiona do ludzi.

Joanna Molak niewątpliwie jest ważną postacią w historii Fundacji Pomocy Wdowom i Sierotom po Poległych Policjantach. Zapamiętamy jej zaangażowanie, gotowość do działania, to że na każdy temat umiała opowiedzieć anegdotę, to jak z radością mówiła o swoich córkach i wnukach, zapamiętamy też jej opowieści o przygodach podczas fundacyjnych wyjazdów.

Będzie jej brakowało w naszej codzienności. Na zawsze pozostanie jednak w naszych sercach i dobrych wspomnieniach.

Rada i Zarząd
Fundacji Pomocy Wdowom i Sierotom
po Poległych Policjantach

Był przyjacielem

Trudno pogodzić się ze śmiercią człowieka, który umarł, mając niespełna 50 lat. Odszedł nagle, cicho i bez pożegnania. Pozostawił wszystkich w pół ruchu, z niewypowiedzianymi słowami, z niezrealizowanymi planami, z niedokończonymi zamiarami. Już nie będzie czasu, aby się spotkać, porozmawiać...

W pamięci rodziny, przyjaciół i znajomych przewija się jedno wspomnienie – był dobrym człowiekiem. Zawsze pierwszy, aby iść drugiemu z pomocą, sam nigdy o taką pomoc dla siebie nie prosił.

Przemka poznałem 43 lata temu, gdy jako pierwszoklasiści zaczęliśmy naukę w Szkole Podstawowej nr 36 w Warszawie. Potem w jednej klasie, w jednej ławce w LIII Liceum Ogólnokształcącym Stowarzyszenia PAX pod wezwaniem św. Augustyna. W czasach PRL była to jedna z niewielu szkół katolickich w Polsce, w dodatku męska. Szkolne czasy to także rozwijanie pasji. Konikiem Przemka była epoka napoleońska. Czytał książki, gromadził wycinki, zbierał żołnierzyki, które własnoręcznie malował. Miał potężną wiedzę na ten temat, orientował się w szczegółach umundurowania i wyposażenia, znał daty bitew i potyczek. Godzinami mógł o tym opowiadać.

Odkąd pamiętam, Przemysław zawsze miał psa, zawsze ze schroniska lub od znajomych, którzy nie mogli zajmować się już zwierzakiem i chcieli oddać go w dobre ręce. Tak było przez te wszystkie lata, aż do śmierci.

W czasach liceum oczarowały nas Tatry. Wyjazdy dłuższe i krótsze, choćby na weekend, dodawały energii, a młody organizm nie odczuwał całonocnej podróży w zatłoczonym przedziale pociągu. I oczywiście nieodłączne aparaty. Zdjęcia robiliśmy namiętnie. Ciemnię urządzaliśmy w łazience w mieszkaniu u Przemka. Potrafililiśmy tam przesiedzieć całe noce, miał bardzo wyrozumiałych Rodziców.

O dziennikarstwie Przemek zaczął myśleć już w ogólniaku, w klasie humanistycznej. Na łamach tygodnika „Razem” wygrał konkurs „Indeks za debiut” i bez egzaminu dostał się na dziennikarstwo na Uniwersytecie Warszawskim. Matura w 1987 r. była tylko formalnością. Podczas studiów zaczął pracować w zawodzie. Pisał do różnych redakcji. Wyjazd do ogarniętej wojną Bośni zaowocował nawiązaniem współpracy z „Magazynem Kryminalnym 997” i „Gazetą Policyjną”, tytułami wydawanymi wtedy przez Komen-

danta Głównego Policji. Tu zaproponowano mu etat. W 1993 r. został policjantem. Przez cały okres ponaddwudziestoletniej służby pracował w policyjnej redakcji. Po kilku latach znowu siedzieliśmy „w jednej ławce” – pracując „biurko w biurko”.

Przemek sprawdzał się w każdej formie dziennikarskiej, wyżyny osiągając w reportażu. Robił doskonale zdjęcia, którymi ilustrował teksty. Przejechał, ale i przeleciał ty-

2017 r. Przemek nie miał rodzeństwa, nie założył też rodziny. Gdy w lutym 2014 r. odszedł na emeryturę, w redakcji miesięcznika „Policja 997” zrobiło się puściej i smutniej.

Przemysław był wspaniałym człowiekiem, kolegą, przyjacielem. Miał swoje wady, ale któż ich nie ma. Nad tymi niedoskonałościami górowało jednak wielkie serce, które gotów był ofiarować każdemu, kto znalazł się w potrzebie. Będzie Go brakowało, ale

siąc kilometrów w delegacjach, docierając wszędzie tam, gdzie potrzebne było pióro policyjnego dziennikarza, Nagłaśniał problemy, wyjaśniał niejasności, tropił nieprawidłowości. Jego interwencyjne artykuły niosły pomoc bohaterom tekstów.

Nie szukał przy tym poklasku, nie gonił za zaszczytami, honorami, awansami, satysfakcją odnajdował w tym, co robił. Najlepszy dowód to stopień – starszy aspirant i dwa odznaczenia: Brązowy Medal za Długoletnią Służbę i Brązowa Odznaka „Zasłużony Policjant”. Życie nie głaskało Go po głowie, ale naprzeciw przeszkodom niósł dobry humor i wiarę, że „jeszcze będzie lepiej”. Ojciec Stefan zmarł w 1996 r. Mama Barbara jesienią

jak powiedział jeden ze znajomych, gdy ochłonął już z pierwszego szoku po śmierci Przemysława – „widocznie tam na Górze potrzeba więcej dobrych piór”.

Przemek zmarł 18 września br. w jednym z warszawskich szpitali. Pogrzeb odbył się 17 października na Cmentarzu Bródzieńskim. Pochowany został w grobie rodzinnym w kwaterze 37 C-2-27. W tym roku 22 XII skończyłby 50 lat.

Zachowajmy w pamięci Jego obraz – uczynnego, dobrego człowieka i otoczmy Go modlitwą, bardzo o to proszę. To wszystko co możemy Mu teraz dać.

W imieniu redakcji

PAWEŁ OSTASZEWSKI

Uczył dobrych obyczajów

Założyciel i Rektor Wyższej Szkoły Umiejętności Społecznych. Konsul Honorowy Republiki Estonii w Poznaniu. Wybitny praktyk, uczony i wykładowca. Znamca i propagator dobrych obyczajów. Autor cyklu tekstów o dobrych obyczajach, które przez ostatnie pięć lat ukazywały się na łamach „Policja 997”. Profesor był też członkiem honorowym Rady Naukowej Czasopism Policyjnych. Odznaczony Medalem za Zasługi dla Policji. Zmarł po długiej i ciężkiej chorobie 24 sierpnia 2018 roku.

Urodził się 29 sierpnia 1942 roku w Warszawie. Absolwent Liceum Ogólnokształcącego im. Jana Kasprowicza w Inowrocławiu, w którym wydawał w latach 1957–1960 gazetkę młodzieżową „Młoda Myśl”. Życie naukowe, zawodowe i osobiste związał z Poznaniem. W latach studiów współpracował z poznańskimi mediami, w roku 1963 został zaangażowany do zespołu „Gazety Poznańskiej”, z którą współdziałał do końca jej istnienia.

Czynnie działał w Kole Naukowym Prawników, piastując przez dwie kadencje funkcję przewodniczącego Komitetu Koordynacyjnego Kół Naukowych Prawników w Polsce (1964–72). W roku 1965 ukończył Wydział Prawa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. Pracę doktorską obronił w roku 1974 w ówczesnej Wyższej Szkole Ekonomicznej (obecnie Uniwersytet Ekonomiczny) w Poznaniu z ekonomiki handlu zagranicznego, wykorzystując w pracy elementy marketingu – wówczas w Polsce o charakterze pionierskim. W roku 1976 odbył staż naukowy na Uniwersytecie Paris I – Sorbona.

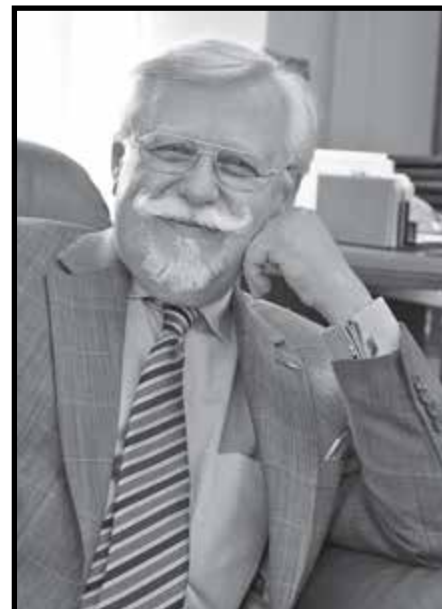
W 1999 r. uzyskał tytuł doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie politologii na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Od roku 1998 był profesorem tytularnym Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu, był także profesorem Wyższej Szkoły Umiejętności Społecznych w Poznaniu – uczelni, którą założył i którą kierował od chwili jej powstania. Od początku kariery akademickiej prof. Iwaszkiewicz angażował się w życie naukowe i dydaktyczne uczelni, z którymi był związany.

Wkrótce po zakończeniu studiów i uzyskaniu tytułu magistra prawa podjął pracę jako asystent w Zakładzie Filozofii Politechniki Poznańskiej, by po roku przenieść się na swój macierzysty Wydział Prawa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza – do Katedry

Nauk Ekonomicznych, z którą związany był aż do początku lat osiemdziesiątych.

W roku 1982 prof. Michał Iwaszkiewicz, już jako starszy wykładowca, opracował autorski program marketingu w kulturze, który realizował w Instytucie Kulturoznawstwa UAM. Jednocześnie zaangażował się w tworzenie i animowanie struktur w owych czasach nowatorskich – instytucji zarządzających kulturą i przygotowaniem kadr menedżerów dla tych działań. Był inicjatorem powołania w roku 1985 Ośrodka Badania Rynku Sztuki Współczesnej; a w latach 1992–1997 prowadził działalność edukacyjną, powołując pierwsze w Polsce Studium Menadżerów Kultury. Profesor stanął na jego czele jako dyrektor i aż do chwili utworzenia w oparciu o uzyskane doświadczenia niepaństwowej szkoły wyższej rozwijał jego działalność jako instytucji o zasięgu ogólnopolskim, wydając zeszyty naukowe „Rynek Sztuki Współczesnej”. W roku 1997 Ośrodek stał się organem założycielskim Wyższej Szkoły Umiejętności Społecznych. W 1997 roku objął funkcję kanclerza uczelni, a od 1998 nieprzerwanie pełnił funkcję rektora WSUS. W latach 60. i 70. ubiegłego stulecia Profesor Iwaszkiewicz przebywał wielokrotnie na stażach naukowych m.in. w Perugii i Grenoble. Był również stypendystą rządu francuskiego na paryskiej Sorbonie. Wyniesione stamtąd doświadczenia wykorzystywał w pracy naukowej i w działalności dydaktycznej. Nawiązał kontakty z uczelniami w Wielkiej Brytanii, w tym z Uniwersytetem w Edynburgu i Instytutem Naukowym w Grimbsy.

W roku 1995 w oparciu o absolwentów i sympatyków studium menadżerów kultury doprowadził do powołania na I Kongresie Menadżerów Kultury Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Menadżerów Kultury. W latach 2004–2005 był uczestnikiem prac i redaktorem wersji końcowej Karty Kultury Polskiej. Od 2005 roku Profesor Iwaszkiewicz

Śp. prof. dr hab. Michał Iwaszkiewicz
1942–2018

był konsulem honorowym Republiki Estonii w Poznaniu.

Profesor był znawcą i propagatorem dobrych obyczajów. Wiedzę i wskazówki na temat savoir-vivre przekazywał w książkach, artykułach i wywiadach prasowych, a także programach radiowych i telewizyjnych. W 2007 roku zainicjował powołanie Ligi Dobrych Obyczajów.

Profesor Iwaszkiewicz od lat współpracował z polską Policją. Prowadził szkolenia dla funkcjonariuszy i pracowników Policji, doradzał dowódcom różnych szczebli. W latach 2012–2015 był członkiem Rady Konsultacyjnej przy Komendancie Głównym Policji, od 2013 roku – członkiem Rady Naukowej miesięcznika „Policja 997”. Profesor był także inicjatorem powstania w 2013 roku, działającego przy Wyższej Szkole Umiejętności Społecznych, Uniwersytetu Srebrnego Wieku – adresowanego do byłych funkcjonariuszy Policji i innych służb mundurowych.

Wśród policjantek, policjantów i pracowników Policji Profesor Iwaszkiewicz miał wielu przyjaciół. Lubił pracować z Policją, pomagać jej, interesował się ważnymi dla tej formacji sprawami.

Cześć Jego Pamięci!

MARCIN HERMANOWSKI

Hołd oddany wysiłkiem

W sierpniu tego roku minęło 15 lat od śmierci sierż. Grzegorza Załogi, który w pościgu za przestępcą w Będzinie stracił życie. Pamięć o funkcjonariuszu trwa. Co roku, w jego rodzinnej miejscowości Hutki-Kanki rozgrywane są Ogólnopolskie Mistrzostwa Polski w Biegu Przełajowym im. sierż. Grzegorza Załogi. 5 października br. impreza odbyła się po raz piętnasty. Honorowym starterem był Henryk Załoga, ojciec poległego policjanta.

Śmierć 23-letniego sierż. Grzegorza Załogi wstrząsnęła Polską.

BO PSY ZA GŁOŚNO SZCZEKAŁY

8 sierpnia 2003 r. Grzegorz Skowroński – mężczyzna w tym samym wieku, co sierż. Grzegorz Załoga – po całym dniu spędzonym z kompanami przy alkoholu wpadł w złość, bo na jednej z posesji... za głośno szczekały psy. Zadzwoił do drzwi domu właściciela, a gdy ten mu otworzył, skatował go. Poszkodowany zadzwonił na Policję. Na miejsce przyjechał sierż. Grzegorz Załoga. Podczas nocnej pogoni przestępca wyciągnął broń i oddał co najmniej trzy strzały. Jeden z pocisków trafił funkcjonariusza prosto w głowę. Policjant zginął na miejscu, a zabójca zbiegł. Skowrońskiego wraz z kolegami namierzono w Bielsku-Białej, a gdy nie zatrzymał się na policyjnej blokadzie, policjanci użyli broni. Bandytę postrzelono w pierś. Przy rannym znaleziono kałusznikowa, rewolwer i materiał wybuchowy z mechanizmem zegarowym. Lekarze uratowali mu życie, a katowicki Sąd Okręgowy skazał Grzegorza Skowrońskiego na 25 lat więzienia.

PAMIĘĆ POZOSTANIE

Dzisiaj na będzińskiej komendzie Policji wisi tablica pamiątkowa poświęcona sierż. Grze-

gorzowi Załodze, a jego nazwisko jest umieszczone na Tablicy Pamięci w Komendzie Głównej Policji, gdzie składane są kwiaty i płoną znicze. Uczczeniem Jego pamięci jest też bieg służb i szkół o profilu mundurowym w Hutkach-Kankach. Mistrzostwa w Biegu Przełajowym im. sierż. Grzegorza Załogi na stałe wpisane zostały w Harmonogram wydarzeń sportowo-rekreacyjnych i Harmonogram zawodów policyjnych pod patronatem Komendanta Głównego Policji.

Przed sportowymi zmaganiem zastępca komendanta wojewódzkiego Policji w Katowicach mł. insp. Mariusz Krzystyniak wraz z przedstawicielami kierownictwa komend powiatowych Policji w Zawierciu i Będzinie złożyli kwiaty i zapalili znicze na grobie sierż. Grzegorza Załogi. Wszyscy biorący udział w mistrzostwach minutą ciszy oddali hołd poległym na służbie.

BIEG, KUCHNIA I REKRUTACJA

W tym roku w mistrzostwach wzięło udział ponad 300 osób. Tak jak zawsze przyjechałi z całej Polski i z różnych formacji mundurowych. Dopisała pogoda, a piękna okolica, w jakiej położone są Hutki-Kanki, nasuwała refleksję, że gdyby sierż. Grzegorz Załoga żył, też pewnie byłby wśród uczestników takiej imprezy sportowej jak ta. Ale zamiast

niego był Henryk Załoga, jego ojciec i miejscowy sołtys, który został honorowym starterem, a na mecie wręczał pamiątkowe medale tyłu uczestnikom, ilu tylko zdołał. Gratulował każdemu, który pokonał dystans 3,6 km bądź 10 km.

Trasa wiodła po duktach leśnych, a po biegu na uczestników czekał gorący posiłek z kuchni polowej. Każdy mógł też sprawdzić swoje umiejętności udzielania pierwszej pomocy i wypróbować działanie alkoholgli. Na przygotowanym przez Wydział Doboru i Szkolenia KWP w Katowicach stoisku udzielano m.in. wszelkich informacji o procedurach rekrutacji do Policji. Zawody uświetnił występ Orkiestry Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach.

Nagrody zwycięzcom oraz wyróżnionym zawodnikom wręczali ówczesna p.o. zastępca dyrektora Biura Kadr, Szkolenia i Obsługi Prawnej Komendy Głównej Policji nadkom. Dorota Cyma-Końska, zastępca komendanta wojewódzkiego Policji w Katowicach mł. insp. Mariusz Krzystyniak, wiceprzewodniczący NSZZP Województwa Śląskiego asp. sztab. Jacek Bryła, burmistrz Łaz Maciej Kaczyński oraz Henryk Załoga.

W kategorii drużynowej szkół ponadgimnazjalnych o profilu mundurowym zwyciężyli uczniowie VII Liceum Ogólnokształcącego w Sosnowcu. W klasyfikacji drużynowej służb mundurowych pierwsze miejsce zajęli przedstawiciele Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie. W tej kategorii najlepszym zawodnikiem był sierż. Łukasz Oślizło z KMP w Katowicach, a najlepszą zawodniczką post. Patrycja Bosiak z Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie. ■

ANDRZEJ CHYLIŃSKI, KWP w Katowicach
zdj. Andrzej Chyliński

Mój anioł stróż

Sierż. sztab. Agnieszka Graca, dzielnicowa Komisariatu Policji Wrocław-Psie Pole jest jedną z laureatek XI edycji konkursu „Policjant, który mi pomógł”. Historia osoby, która zgłosiła ją do plebiscytu – trudna i dramatyczna – pokazuje, jak istotna w służbie policjanta jest pomoc drugiemu człowiekowi.

Zycie ludzkie jest największą wartością, dlatego opieka i zapewnienie bezpieczeństwa w sytuacjach kryzysowych jest dla mnie priorytetem – mówi dzielnicowa, która doskonale pamięta historię kobiety, której pomogła i która w dowód uznania zgłosiła ją do konkursu. – Mamy kontakt do dziś, cały czas. Inaczej nie potrafię. Muszę wiedzieć, co się dzieje u moich podopiecznych.

Dziś, gdy rozmawiają przez telefon, słyszy, że 32-letnia kobieta jest szczęśliwa. I czuje ogromną radość i satysfakcję, że się udało. Bo wbrew pozorom kobiety rzadko – nawet w przypadku przemocy fizycznej – decydują się na podjęcie kroków umożliwiających wyrwanie się z rąk oprawcy.

– Pamiętam, jak z nią rozmawiałam, przekonywałam i prosiłam – opowiada policjantka. – Dziewczyno, dasz radę, mówilam. Obudź się, proszę. Posłuchaj nas!

Poskutkowało. Słowa oczywiście były ważne, ale dużo bardziej istotne były czyny. Bo sierż. sztab. Agnieszka Graca, gdy zobaczyła młodą kobietę, która chce targnąć się na swoje życie, jest maltretowana przez męża i żeby zapomnieć pije na umór, wiedziała, że trzeba działać natychmiast i skutecznie. Jeszcze tego samego dnia wywiozła ją do rodziców. Następnego dnia razem z dziećmi umieściła w domu dla ofiar przemocy. A potem była. Słuchała. Trzymała za rękę.

– Bardzo się bałam, bardzo płakałam. Gdyby nie słowa wsparcia policjantki, że dam radę, że mi pomoże, że muszę zeznawać, że to najważniejszy krok, by się uwolnić, bo bez moich zeznań nie będzie mogła mi pomóc, ja bym po raz kolejny się wycofała – opowiada kobieta. – Gdy mówiłam, że nie dam rady, że on mnie zabije, zniszczy, pani Agnieszka ścisnęła mnie za rękę i powtarzała, że mnie nie zostawi, że przejdzie ze mną przez to piekło, a ja muszę być silna dla dzieci. Dzięki jej podejściu nie poddałam się. Dziś wreszcie chodzę uśmiechnięta i zadowolona z życia!!!

Konkurs to wyróżnienie policjantów, którzy charakteryzują się wyjątkowym profesjonalizmem, empatyczną postawą i w szczególności sposobem działającym na rzecz ochrony ofiar przemocy domowej. Organizowany jest od 2008 roku przez Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”. W 11 edycjach wyłoniono już 55 laureatów zasługujących w ocenie ludzi na szczególne wyróżnienie. To właśnie jest istotą konkursu: ocena kandydatów i ich zgłoszenie należy do mieszkańców. Dotychczas wyróżnieni to zarówno policjanci kryminalni, jak i z pionu prewencji.

– Dla mnie to było totalne zaskoczenie, kompletnie się nie spodziewałam – mówi nagrodzona sierż. sztab. Agnieszka Graca. – Pamiętam, usiadłam z wrażenia, czytałam i nie wierzyłam. Byłam ogromnie wzruszona.

A w uzasadnieniu zgłoszenia ofiara przemocy pisała o niej tak: „Pani Agnieszka ma wszystkie cechy, które powinien posiadać policjant zajmujący się ofiarami przemocy. Jest konsekwentna, stanowcza i jest osobą bardzo wrażliwą na cudzą krzywdę. Bardzo mocno zaangażowana w swoją pracę. Wkłada serce w to co robi i ogromnie wspiera, co w takich przypadkach jest kluczowe. Od własnej rodziny nie dostawałam tyle wsparcia, co od niej. Dzięki niej zaczęłam wierzyć w dobro na tym świecie. Dziękuję Bogu, że natrafiłam właśnie na panią Agnieszkę. Do końca życia będę jej wdzięczna za pomoc!!! Jest jak mój anioł stróż i jestem bardzo, bardzo dumna, mając takiego dzielnicowego”.

– Moja praca to moja pasja. Marzenie od czasów dorastania. Kocham to, co robię – mówi Agnieszka Graca. – Przyszłam do Policji dziewięć lat temu, od czterech jestem dzielnicową. Złapałam bakcyła i nie wyobrażam sobie innej pracy. To moje miejsce. ■

ANNA KRAWCZYŃSKA
zdj. Paweł Ostaszewski

Podczas obchodów Święta Policji w Warszawie statuetkę i pamiątkową tabliczkę wręczyli laureatom komendant główny Policji i jego zastępca

Masz jedno życie...

Ponad 5 tysięcy uczniów łódzkich szkół ponadpodstawowych weźmie udział w programie profilaktycznym Komendy Miejskiej Policji w Łodzi, zatytułowanej „Masz jedno życie – nie zmarnuj szansy!”. Jego elementem jest film nakręcony w Zakładzie Karnym w Łowiczu. – Dziś osiągnęliśmy 50 procent tego, co sobie założyliśmy. Przed nami kolejny etap, czyli przeprowadzenie warsztatów profilaktycznych dla młodzieży – mówił podczas premiery filmu insp. Paweł Karolak, komendant miejski Policji w Łodzi.

„**M**iałem halucynacje, manie prześladowcze, paranoje. Wszędzie widziałem podstęp (...), wszystkich uważałem za wrogów. Kilukrotnie wydrapałem sobie twarz, bo myślałem, że mam coś pod skórą. Próbowałem wyskoczyć przez okno. Obudziłem się rano przywiązany do fotela. Nie pamiętałem tego. Podobno gonilem brata z nożem po pokoju (...)” – to fragment wstrząsającej historii więźnia narkomana. W filmie „Masz jedno życie – nie zmarnuj szansy” takich opowieści jest więcej. Wszystkie mocne. Wszystkie wstrząsające. Osadzeni w Zakładzie Karnym w Łowiczu zgodzili się przed kamerą opowiedzieć o tym, jak narkotyki zniszczyły im życie. Teraz ich historie usłyszą uczniowie wszystkich szkół ponadpodstawowych w Łodzi.

– Na początku chciałem bardzo wyraźnie zaznaczyć, że w filmie nie występują aktorzy, a żadna ze scen nie jest odgrywana – mówił przed projekcją filmu, która odbyła się w Centrum Dialogu im. Marka Edelmana w Łodzi, reżyser Maciej Jankowski. – To są prawdziwi ludzie i ich prawdziwe doświadczenia. Myślę, że ten film może być punktem wyjścia do dyskusji nie tylko o sytuacji tych konkretnych ludzi, ale także impulsem do zastanowienia się, dlaczego w ogóle sięgamy po narkotyki i inne używki, i jakie mogą być tego konsekwencje.

– Jeśli dzięki temu filmowi i naszemu programowi uda się ocalić choć jedną osobę, to będzie nasz wspólny sukces – powiedział z kolei insp. Paweł Karolak, komendant miejski Policji w Łodzi, dodając, że film jest częścią większej całości, której celem jest uświadomienie młodym ludziom, jakie zagrożenia i konsekwencje niesie zażywanie narkotyków. – Chcemy ograniczyć przypadki łamania prawa przez nieletnich oraz zmniejszyć poziom zagrożeń demoralizacją i popadaniem w uzależnienia.

Od 8 listopada, w każdy czwartek, film będzie prezentowany podczas warsztatów dla uczniów wszystkich łódzkich szkół ponadpodstawowych – liceów, techników i szkół branżowych. Po projekcjach młodzież weźmie udział w warsztatach profilaktycznych na temat zagrożeń związanych z zażywaniem środków psychoaktywnych. Do czerwca z policyjnej oferty profilaktycznej skorzystają uczniowie 197 klas – łącznie ponad 5000 młodych łodzian. Pomysłodawcy nie wykluczają rozszerzenia programu na całe województwo, a w przyszłości nadania mu rangi ogólnopolskiej.

Program „Masz jedno życie – Nie zmarnuj szansy” powstał z inicjatywy funkcjonariuszy Policji we współpracy z Państwową Wyższą Szkołą Filmową, Telewizyjną i Teatralną

im. Leona Schillera w Łodzi i z Zakładem Karnym w Łowiczu. Inauguracja programu była też okazją do przedstawienia, opracowanego przez łódzkich funkcjonariuszy razem ze specjalistami z Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej dla Młodzieży w Łodzi oraz Akademii Profilaktyki Społecznej Akademii Nauk, projektu integracji działań profilaktycznych, ukierunkowanego na dalsze podwyższenie skuteczności w zapobieganiu zagrożeniom i przeciwdziałaniu patologiom społecznym.

18 października 2018 roku w Centrum Dialogu im. Marka Edelmana w Łodzi na pokazie premierowym filmu obecni byli insp. Tomasz Olczyk, I zastępca komendanta wojewódzkiego Policji w Łodzi, podinsp. Wanda Mende, naczelnik Wydziału Profilaktyki Społecznej Biura Prewencji KGP, Grzegorz Wierchowski, łódzki kurator oświaty, komendanci miejscy i powiatowi garnizonu łódzkiego oraz dyrektorzy łódzkich szkół. ■

ANNA KRAWCZYŃSKA
zdj. KMP w Łodzi

Insp. Paweł Karolak, komendant miejski Policji w Łodzi, przedstawił założenia programu profilaktycznego „Masz jedno życie – nie zmarnuj szansy”

Na pokazie filmu obecni byli insp. Tomasz Olczyk, I zastępca komendanta wojewódzkiego Policji w Łodzi, podinsp. Wanda Mende, naczelnik Wydziału Profilaktyki Społecznej Biura Prewencji KGP, Maciej Jankowski, reżyser razem z opiekunem artystycznym Jackiem Bławutem

Jednak przeszukujemy, czasami tylko oglądamy

Na łamach „Policji 997” w 2017 roku miała miejsce, wówczas niezakończona, dyskusja¹ dotycząca tego, jak dotrzeć do dowodów znajdujących się w pamięci urządzeń zawierających dane elektroniczne², m.in. takich jak telefon komórkowy. Padło pytanie: czy tylko w drodze czynności procesowych zatrzymania takich danych albo przeszukania urządzenia lub systemu, czy również w drodze oględzin?

W ostatnim czasie Komenda Główna Policji otrzymała stanowisko jednej z komórek organizacyjnych Prokuratury Krajowej³ w przedmiocie praktyki procesowej związanej z uzyskiwaniem do celów dowodowych danych informatycznych znajdujących się w urządzeniach lub systemach informatycznych.

DWA SPOSOBY

Dopuszcza ono stosowanie dwóch sposobów uzyskiwania na potrzeby postępowania karnego informacji zawartych w tzw. pamięci telefonu komórkowego, czy szerzej rzecz ujmując, w urządzeniu zawierającym dane informatyczne. Ich uzyskanie jest możliwe przede wszystkim przez przeszukanie takiego urządzenia lub systemu informatycznego albo zatrzymanie danych informatycznych (art. 143 § 1 pkt 6 k.p.k. i art. 236a k.p.k.), a po spełnieniu pewnych warunków, w toku czynności procesowej oględzin takiego urządzenia (art. 143 § 1 pkt 3 k.p.k. i art. 207 k.p.k.).

Mając na uwadze przepis art. 236a k.p.k., zgodnie z którym przepisy rozdziału 25 („Zatrzymanie rzeczy. Przeszukanie”) stosuje się odpowiednio do dysponenta i użytkownika urządzenia zawierającego dane informatyczne lub systemu informatycznego w zakresie danych przechowywanych w tym urządzeniu lub systemie albo na nośniku znajdującym się w jego dyspozycji lub użytkowaniu, w tym korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną, a także wskazania literatury zwracającej uwagę, że:

- żądanie wydania przez dysponenta lub użytkownika danych przechowywanych w urządzeniu lub systemie – w sytuacji gdy nie chodzi o pozbawienie go dostępu do tych danych i do samego urządzenia – powinno ograniczać się do żądania sporządzenia i wydania elektronicznej kopii tych danych, co wyraźnie musi być wskazane w odpowiednim postanowieniu⁴,
- z uwagi na specyfikę danych informatycznych ich zatrzymanie może polegać na skopiowaniu⁵,
- każdorazowo badać należy, czy dane urządzenie będzie niezbędne w dalszym toku postępowania – jeśli nie, wystarczy zatrzymanie danych informatycznych i w takim wypadku powinno zostać wydane postanowienie w trybie art. 217 § 1 k.p.k.⁶ lub art. 220 § 1 k.p.k.⁷ w zw. z art. 236a k.p.k.

Dane informatyczne powinny być zatrzymywane w trybie art. 217 i 218 k.p.k., a przeszukiwanie urządzeń i systemów – w trybie art. 219 i 220 k.p.k., z uwzględnieniem także kwestii tajemnic, jeżeli dane lub korespondencja

elektroniczna ich dotyczą (art. 225–226 k.p.k.). Prokuratura Krajowa w pełni akceptuje więc sposób postępowania zalecany policjantom w § 66 Wytycznych nr 3 Komendanta Głównego Policji z 30 sierpnia 2017 r. w sprawie wykonywania niektórych czynności dochodzeniowo-śledczych przez policjantów, zwanych dalej „Wytycznymi nr 3 KGP”⁸.

Odnosząc powyższe do urządzeń zawierających dane informatyczne, jakim niewątpliwie jest telefon komórkowy, jeśli w toku postępowania ustalone zostanie, że w telefonie należącym do danej osoby zawarte mogą być dane istotne z punktu widzenia celów postępowania karnego, a nie będzie konieczne zatrzymanie samego urządzenia – policjant powinien wystąpić do prokuratora z wnioskiem o wydanie postanowienia w trybie art. 217 § 1 k.p.k. lub art. 220 § 1 k.p.k. w zw. z art. 236a k.p.k.

Gdy przechowywane w systemie informatycznym pliki mogą jednak zostać w zależności od okoliczności i możliwości technicznych zatrzymane wraz z nośnikiem, to wtedy policjant powinien wystąpić do prokuratora z wnioskiem o wydanie na podstawie art. 217 lub art. 220 k.p.k. stosownego postanowienia. Prokuratura Krajowa zauważa bowiem, że nie będzie błędem wydanie postanowienia o zatrzymaniu rzeczy „w postaci telefonu komórkowego i zawartych w nim danych dotyczących (...)”, ale wtedy podstawą prawną postanowienia powinien być także art. 236a k.p.k., a zapoznanie się z zawartością telefonu powinno przybrać formę przeszukania.

Z wytycznych nr 3 KGP

§ 66. 1. Policjant występuje do prokuratora z wnioskiem o wydanie postanowienia o zatrzymaniu rzeczy lub danych informatycznych albo przeszukaniu, wskazując w nim cel tej czynności, ze wskazaniem osoby podejrzanej, która ma być wykryta, zatrzymana lub przymusowo doprowadzona, albo rzeczy lub danych informatycznych, które mają być znalezione lub zatrzymane, jak również imię, nazwisko i adres osoby (nazwę i adres instytucji), u której czynności te mają być przeprowadzone.

2. W uzasadnieniu wniosku należy przedstawić dowody lub przytoczyć okoliczności dające podstawę do przypuszczenia, że osoba podejrzana lub wymienione rzeczy albo dane informatyczne znajdują się we wskazanym miejscu lub urządzeniu albo systemie informatycznym.

3. W razie konieczności dokonania na podstawie art. 217 § 1 i 5 w związku z art. 236a k.p.k. zatrzymania rzeczy, danych informatycznych lub nośników zawierających dane informatyczne albo przeprowadzenia na podstawie art. 220 § 3 w związku z art. 236a k.p.k. przeszukania osoby, miejsca lub systemu informatycznego, kierownik jednostki Policji może wystawić nakaz wydania rzeczy lub nośników zawierających dane informatyczne albo nakaz przeszukania, w których wskazuje:

1) cel czynności, ze wskazaniem rzeczy lub nośników zawierających dane informatyczne, które mają być odnalezione lub zatrzymane;

2) imię, nazwisko i adres osoby, która ma być zatrzymana albo przymusowo doprowadzona – w przypadku przeszukania dokonywanego w tym celu;

3) imię, nazwisko i adres osoby, u której ma być przeprowadzona czynność lub nazwę i adres instytucji, w której ma być przeprowadzona czynność;

4) dane policjanta kierującego czynnością.

Prokuratura Krajowa w pełni potwierdza także zasadność wskazywanego policjantom w § 69 ust. 8–12 Wytycznych nr 3 KGP sposobu postępowania. Warto więc pamiętać, że podczas przeszukania urządzenia zawierającego dane informatyczne lub systemu informatycznego można użyć urządzeń lub programów komputerowych umożliwiających dostęp do informacji przechowywanych w systemie informatycznym lub urządzeniu zawierającym dane informatyczne – w takim wypadku przeszukania dokonuje się przy udziale biegłego.

Z wytycznych nr 3 KGP

§ 66. 8. Przeprowadzający przeszukanie ma prawo zażądać od dysponenta lub użytkownika urządzenia zawierającego dane informatyczne lub systemu informatycznego ujawnienia hasła lub haseł umożliwiających dostęp do urządzenia lub systemu, nawet wówczas, gdy dysponentem lub użytkownikiem jest osoba, o której mowa w art. 74, art. 182 lub art. 183 k.p.k.

9. Podczas przeszukania urządzenia zawierającego dane informatyczne lub systemu informatycznego w przypadku, gdy zasoby przeszukiwanego urządzenia lub systemu albo połączonego z nim innego urządzenia zawierającego dane informatyczne są zaszyfrowane i niemożliwe jest zapoznanie się z nimi bez podania hasła lub klucza prywatnego, można użyć urządzeń lub programów komputerowych umożliwiających dostęp do informacji przechowywanych w systemie informatycznym lub urządzeniu zawierającym dane informatyczne. Użycie takich urządzeń lub programów należących do osoby, u której czynność jest dokonywana, jest niedopuszczalne nawet za zgodą tej osoby.

10. Podczas przeszukania, o którym mowa w ust. 9, gdy dysponent lub użytkownik odmówi ujawnienia hasła lub haseł, można użyć urządzeń lub programów komputerowych umożliwiających dostęp do informacji przechowywanych w systemie informatycznym lub urządzeniu zawierającym dane informatyczne. Użycie takich urządzeń lub programów należących do osoby, u której czynność jest dokonywana, jest niedopuszczalne nawet za zgodą tej osoby.

11. Przeszukania, o którym mowa w ust. 9 lub 10, dokonuje się przy udziale biegłego. Niedopuszczalne jest podczas przeszukania umożliwienie dysponentowi lub użytkownikowi bezpośredniego dostępu do urządzeń lub systemów informatycznych.

12. W przypadku zatrzymania oryginalnego nośnika danych informatycznych, na wniosek dysponenta tych danych, można udostępnić kopię plików niezbędnych, np. dla prowadzonej działalności, jeżeli posiadanie treści utwalonych w tych plikach nie jest zabronione.

Reasumując powyższe, obecnie obowiązujące przepisy dopuszczają zatrzymanie danych informatycznych bez zatrzymywania urządzenia czy nośnika, na którym dane te są przechowywane, dopuszczają też przeszukiwanie systemu informatycznego. Należy także zauważyć, że czasem wręcz zatrzymanie wszystkich elementów systemu byłoby niepotrzebne, niemożliwe lub niewskazane. W takim wypadku postanowienie o zatrzymaniu lub przeszukaniu powinno określać dane informatyczne, których poszukuje Policja lub prokurator i które powinny zostać zatrzymane.

KIEDY OGLĘDZINY?

W przypadku urządzeń elektronicznych takich jak telefony, komputery czy aparaty fotograficzne organy procesowe sporadycznie interesują się ich cechami fizycznymi, w ogromnej większości przypadków powodem ich procesowego zatrzymania jest potrzeba zapoznania się z zawartymi w nich informacjami (danymi informatycznymi).

Należy podkreślić, że piśmiennictwo prawnicze odnoszące się do oględzin urządzenia zawierającego dane informatyczne i zabezpieczenia w ich

toku tych danych nie jest nadmiernie liczne. Niemniej kierując się nim, można aprobować pogląd, że czynność oględzin jako procesowy sposób zapoznania się z zawartością urządzenia zawierającego dane informatyczne (np. telefonu) jest dozwolona jedynie w sytuacji, kiedy już samo urządzenie znalazło się legalnie w dyspozycji policjanta, a więc zostało wydane na podstawie art. 217 k.p.k. lub znalezione w toku przeszukania na podstawie art. 219 i nast. k.p.k.⁹ W takiej sytuacji występowanie Policji do prokuratora w wnioskiem o wydanie lub wydawanie przez prokuratora postanowienia o przeszukaniu zawartości urządzenia uznać należy za zbyteczne. W celu zapoznania się z nią wystarczające będzie przeprowadzenie oględzin, z których sporządza się odpowiedni protokół. Inaczej rzecz ujmując, jeżeli urządzenie zawierające dane informatyczne legalnie znalazło się w rękach policjantów, a jego dysponentowi lub użytkownikowi zapewniono gwarancje procesowe przewidziane w art. 217 i nast. k.p.k., do zapoznania się z zawartością pamięci telefonu wystarczająca jest czynność oględzin.

W tym kontekście warto pamiętać, że przepisy k.p.k. zawierają bardzo istotne normy o charakterze gwarancyjnym. I tak, z przeszukania i co do zasady z zatrzymania rzeczy sporządza się protokół (art. 143 § 1 pkt 6 i art. 217 § 3 k.p.k.), obu czynności dokonuje się na żądanie/polecenie sądu lub prokuratora, a tylko w wypadkach niecierpiących zwłoki dokonuje ich uprawniony organ we własnym zakresie. W takim wypadku osoba, u której przeprowadzono czynność, może otrzymać postanowienie w przedmiocie zatwierdzenia tej czynności. Zainteresowany otrzymuje zatem stosowne postanowienie lub ewentualnie zatwierdzenie czynności i w obu przypadkach przysługuje mu zażalenie (art. 236 k.p.k.). Prawa dysponenta lub użytkownika urządzenia zawierającego dane informatyczne zostają w ten sposób w wystarczającym stopniu uwzględnione.

Nie wchodząc szczegółowo w prawne aspekty i dogmatyczne rozważania związane z oględzinami, w szczególności rzeczy, jako czynnością procesową, ale mając na uwadze także rozbieżności doktrynalne w rozumieniu tego, czym są dane informatyczne, zapis elektroniczny czy dowody elektroniczne, można uznać, że zapoznanie się z zawartością urządzenia zawierającego dane informatyczne w toku oględzin nie jest sprzeczne z obowiązującymi przepisami. Niemniej takich oględzin można dokonywać tylko wówczas, gdy urządzenie zawierające te dane legalnie znalazło się w dyspozycji organu ścigania, a jego dysponentowi lub użytkownikowi zapewniono gwarancje procesowe przewidziane w art. 217 i nast. k.p.k. ■

insp. w st. sp. ROMAN WOJTUSZEK
główny specjalista Biuro Kryminalne KGP

¹ Patrz artykuły w „Policja 997” – Roman Wojtuszek „Oglądamy czy przeszukujemy?” w numerze 1 (142) styczeń 2017 i Krzysztof Wiciak, Jerzy Kosiński „Dyskusja – oglądamy czy przeszukujemy” w numerze 6 (147) czerwiec 2017 r.

² Zgodnie z definicją zawartą w Konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości, sporządzonej w Budapeszcie 23 listopada 2001 r. (Dz.U. 2015 r. poz. 728) dane informatyczne to dowolne przedstawienie faktów, informacji lub pojęć w formie właściwej do przetwarzania w systemie komputerowym, łącznie z odpowiednim programem powodującym wykonanie funkcji przez system informatyczny.

³ Pismo Departamentu Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Krajowej sygn. PK IIP 073.81.2016.

⁴ T.H. Grzegorzcyk, *Komentarz do art. 236a k.p.k.*, Lex 2014, teza 3.

⁵ A. Lach, *Gromadzenie dowodów elektronicznych po nowelizacji kodeksu postępowania karnego*, „Prokuratura i Prawo” 2003, nr 10, str. 22.

⁶ Art. 217 § 1. Rzeczy mogące stanowić dowód w sprawie lub podlegające zajęciu w celu zabezpieczenia kar majątkowych, środków karnych o charakterze majątkowym, przypadku, środków kompensacyjnych albo roszczeń o naprawienie szkody należy wydać na żądanie sądu lub prokuratora, a w wypadkach niecierpiących zwłoki – także na żądanie Policji lub innego uprawnionego organu.

⁷ Art. 220 § 1. Przeszukania może dokonać prokurator albo na polecenie sądu lub prokuratora Policja, a w wypadkach wskazanych w ustawie – także inny organ.

⁸ Dz.Urz. KGP 2017 poz. 59.

⁹ Oznacza to, że uprzednio wydane zostało postanowienie o żądaniu wydania rzeczy bądź też wydania rzeczy w wypadku niecierpiącym zwłoki zażądał organ uprawniony, a rzecz została wydana dobrowolnie lub odebrana; alternatywnie: wydane zostało postanowienie o przeszukaniu, w trakcie którego znaleziono telefon komórkowy bądź też uprawniony organ przeprowadził przeszukiwanie we własnym zakresie, a czynność ta została potem zatwierdzona przez sąd lub prokuratora.

Wspólnie o cyberprzestępczości

10 października br. w XIV-wiecznym Zamku Królewskim w Niepołomicach odbyła się międzynarodowa konferencja pt. „Cyberprzestępczość – wyzwanie dla Prokuratury. Międzynarodowa wymiana doświadczeń”. Na zaproszenie Prokuratury Krajowej uczestniczył w niej komendant główny Policji gen. insp. dr Jarosław Szymczyk.

W konferencji, której przewodniczył prokurator krajowy Bogdan Święczkowski, uczestniczyli m.in. przedstawiciele: Anglii, Walii, Estonii, Węgier, Słowacji, Niemiec, Czech, Litwy, Łotwy oraz Steven Wilson, kierownik Europejskiego Centrum Cyberprzestępczości EUROPOL-u, a także liczni prokuratorzy reprezentujący wszystkie szczeble polskiej prokuratury oraz funkcjonariusze CBA, ABW oraz KGP.

– Fakt, że cyberprzestępstwo może zostać popełnione w sytuacji, gdy sprawcy z ich ofiary nie przebywają w jednym kraju, są obywatelami różnych państw, podlegają odmiennym systemom prawnym, powoduje konieczność stworzenia dobrze skoordynowanego systemu współpracy międzynarodowej. Bez takiego systemu zwalczanie cyberprzestępczości będzie cząstkowe i nieefektywne – powiedział prokurator krajowy.

Do głównych wyzwań systemu współpracy międzynarodowej, przed którymi stają dziś prokuratury i organy ścigania wszystkich państw, zaliczył określenie jurysdykcji poszczególnych państw, powszechne wykorzystanie darknetu oraz szyfrowania przekazywanych informacji.

I zastępca prokuratora generalnego wyraził głębokie przekonanie, że to zorganizowane przez Prokuraturę Krajową spotkanie przyczyni się do wypracowania mechanizmów niezbędnych do skutecznej walki z cyberprzestępczością zarówno w zakresie metodyki prowadzenia postępowań przygotowawczych, jak i propozycji niezbędnych zmian legislacyjnych. ■

Prokuratura Krajowa/KK
zdj. Prokuratura Krajowa

Zmiany kadrowe

W październiku Komendant Główny Policji: po uwzględnieniu prośby o rozwiązanie stosunku służbowego zwolnił ze służby w Policji:

– insp. Piotra Kamińskiego, dyrektora Biura Wywiadu i Informacji Kryminalnych KGP;

mianował na stanowisko:

– dyrektora Biura Wywiadu i Informacji Kryminalnych KGP insp. Waldemara Wołowca, zastępcę dyrektora Biura Wywiadu i Informacji Kryminalnych KGP;

powierzył pełnienie obowiązków służbowych:

– na stanowisku zastępcy dyrektora Biura Kadr, Szkolenia i Obsługi Prawnej KGP nadkom. Dorocie Cymie-Końskiej, starszemu wykładowcy Zakładu Służby Prewencyjnej CSP w Legionowie, a z dniem 12 października zwolnił ją z pełnienia tych obowiązków i odwołał z delegowania z urzędu do czasowego pełnienia obowiązków w KGP. ■

P.OST.

REKLAMA

Jak kryminologia, to tylko w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości w Inowrocławiu!
Wykładają u nas:

- prof. dr hab. Bogusław Sygit
- prof. dr hab. Jerzy Kasprzak
- prof. dr hab. Karol Śliwka

www.wsp-inow.pl

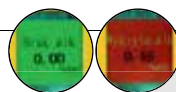
Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości im. Księcia Kazimierza Kujawskiego w Inowrocławiu

KALIBRACJA ALKOMATÓW GRATIS !!

ZAKUP ALKOMATÓW NIE WIĄŻE SIĘ Z DODATKOWYMI KOSZTAMI PRZEZ JEDNOSTKI. KALIBRACJĘ MOŻNA WYKONAĆ W KAŻDEJ CHWILI.

Specjalna oferta dla funkcjonariuszy i pracowników cywilnych.

cena
974
zł netto

AT - 1000 - alkomat przesiewowy najnowszej generacji

- pomiar bez ustnika już w 0,2 sekundy
- platynowy sensor elektrochemiczny z czujnikiem ciśnienia
- test pasywny
- praca w temp. ujemnych
- pamięć 1000 pomiarów
- latarka LED
- wyświetlany wynik

349zł
cena
269
zł netto

AT - 01 - niezawodny alkomat do badania wstępnego

- platynowy sensor elektrochemiczny z czujnikiem ciśnienia
- wysoka powtarzalność i dokładność wyników
- pamięć pomiarów

Do każdego alkomatu pokrowiec GRATIS !

Skontaktuj się z naszym Działem Handlowym:
+48 697 685 642 / dawid@alco-tech.pl
+48 530 902 851 / karol@alco-tech.pl

Zapraszamy do bezpłatnego testowania alkomatu.
Gwarancja 24 miesiące. Kalibracja alkomatu gratis.
Profesjonalny serwis.
www.alco-tech.pl

Noże komandosa dla Policji

Policijni biegacze zdominowali czołówkę XXII Biegu Przelajowego „O nóż komandosa” im. gen. broni Włodzimierza Potasińskiego. Bieg ten jest jednocześnie Mistrzostwami Polski Służb Mundurowych w Crossie. W imprezie, organizowanej przez Jednostkę Wojskową Komandosów i Wojskowy Klub Biegacza META w dniach 5 i 6 października, wzięło udział ponad 800 zawodników. Kobiety miały do pokonania 5, a mężczyźni 10 km w trudnym terenie. Dystans trzeba było pokonać w umundurowaniu ćwiczebnym i wysokich butach służbowych.

Indywidualnie mistrzostwa wygrał Łukasz Ośliżło z KMP w Katowicach, startujący pod szyldem Reprezentacji Lekkoatletycznej Komendy Głównej Policji. Drugie miejsce zajął Artur Pelo z Wojska Polskiego, a trzecie Jakub Burghardt z KWP w Rzeszowie, będący w składzie reprezentacji KGP.

**Zbiórka publiczna
„BIEGIEM PO
POMOC DLA EDYTY”**

**ORGANIZOWANA PRZEZ STOWARZYSZENIE
LUDZI DOBREJ WOLI ZIEMI KALISKIEJ**

W piątek, podczas treningu przed maratonem w Budapeszcie ciężkiemu wypadkowi uległa wieloletnia dziennikarka radiACENTRUM, a obecnie kaliska policjantka i biegaczka **Edyta Marciniak**. W ciężkim stanie trafiła do tamtejszego szpitala. Teraz kaliską policjantkę czekają skomplikowane operacje i długotrwała rehabilitacja, na którą potrzebne są pieniądze.

Wszyscy, którzy chcieliby pomóc Edycie, mogą dokonać wpłaty na konto Stowarzyszenia z dopiskiem „Biegiem po pomoc dla Edyty”

NR KONTA BANKOWEGO:
BS Ziemi Kaliskiej
Nr 03 8404 0006
2004 0021 3817 0001

Zachęcam do włączania się w akcję
Prezes Stowarzyszenia
Wioletta Przybylska

Kontakt w sprawie
Kom. 607 590 505

Wśród pań zwyciężyła Anna Gosk z WP. Tytuł wicemistrzyni wywalczyła reprezentująca KGP Anna Ficner z KPP w Złotoryi. Trzecie miejsce zajęła Agnieszka Jeż ze Straży Miejskiej w Częstochowie.

Tytuł drużynowych mistrzów Polski służb mundurowych w biegu przelajowym wywalczyły reprezentacje KGP. Wśród mężczyzn pierwsze miejsce zajął zespół KGP w składzie Łukasz Ośliżło, Jakub Burghardt i Paweł Piotraschke (SP w Słupsku). Drugie miejsce zajęła drużyna 1. Batalionu Zmechanizowanego z Lęborka (Artur Pelo, Adam Struk, Artur Nowicki), a trzecie team KGP 2, w skład którego weszli: Jacek Michulec (KPP w Żywcu), Maciej Wojciechowski (WSPol. w Szczytnie) i Adam Thiel (KPP w Lęborku).

Drużynowo wśród pań najlepiej wypadła kobieca reprezentacja KGP w składzie: Anna Ficner, Katarzyna Burghardt (KWP w Rzeszowie) i Marlena Gielata (KPP w Szczytnie). Drugie miejsce zajęły biegaczki z WSPol. w Szczytnie: Patrycja Bosiak, Anna Plich i Natalia Dec. Na trzecim stopniu podium stanęła drużyna z Akademii Wojsk Lądowych we Wrocławiu (Monika Lang, Mariola Myrta, Natalia Adamczyk).

Policijni biegacze swoje mistrzowskie tytuły zadedykowali Edycie Marciniak z KMP w Kaliszu, która podczas treningu przed startem do kolejnego maratonu została w Budapeszcie potrącona przez samochód i w stanie ciężkim przebywa w szpitalu. ■

PAWEŁ OSTASZEWSKI
zdj. Reprezentacja Lekkoatletyczna KGP

Biathlon Policijny

W WSPol. w Szczytnie odbyły się 21 października, przeniesione z czerwca, Mistrzostwa Służb Mundurowych w Biathlonie Policijnym. Regulamin zakładał trzykrotne pokonanie jednej mili, czyli około 1500 m i dwukrotne oddanie 12 strzałów do tarczy TS-9 z odległości 25 m. Wśród pań pierwsze miejsce zajęła Natalia Dec z WSPol., drugie Aleksandra Szyszka z KSP, a trzecie Iwona Kowalewska z Warmińsko-Mazurskiego Oddziału SG. W klasyfikacji indywidualnej mężczyzn do lat 40. zwyciężył Patryk Adamowski z KPP w Nowym Targu przed Adrianem Aleksiejukiem z WSPol. i Łukaszem Wójcikiem z KMP w Olsztynie. Wśród panów powyżej czterdziestki najlepszy był Maciej Wojciechowski z WSPol. Za nim uplasował się kolega z drużyny Adam Piwowarski, a na trzecim stopniu podium znalazł się Mirosław Cydzik z KMP w Olsztynie.

Drużynowo złoto wywalczył zespół WSPol., w składzie: Maciej Wojciechowski, Adam Piwowarski i Małgorzata Włoch. Drugie miejsce zajęła także drużyna szczycieńskiej uczelni, występująca pod nazwą WSPol. w Szczytnie II, w skład której wchodziła: Natalia Dec, Adrian Aleksiejuk i Michał Majewski. Trzecie miejsce przypadło KMP w Olsztynie, którą reprezentowali: Mirosław Cydzik, Łukasz Wójcik i Dominika Pedina.

W związku z przypadającą w przyszłym roku setną rocznicą powstania Policji Państwowej organizatorzy zapowiedzieli zmianę formuły mistrzostw i zaproponowali rywalizację pod hasłem „Sto strzałów na stulecie polskiej Policji”. Zawodnicy strzelać będą zarówno z broni krótkiej, jak i pistoletu maszynowego. ■

POst.
zdj. WSPol.

Maraton w Poznaniu

15 października w stolicy Wielkopolski był świętem biegaczy długodystansowych. Na starcie 19. Poznań Maratonu stanęło kilka tysięcy zawodników. W ramach biegu rozegrano Jesienne Mistrzostwa Polskiej Policji w Maratonie. Pierwsze miejsce zajął w nich Piotr Jarzab z KWP w Bydgoszczy z czasem 2:59:13, drugie Dariusz Furtak z KWP w Kielcach (3:06:50), a trzecie Grzegorz Nowak z KWP w Poznaniu (3:08:50). Wśród pań trasę 42 km i 195 m najszybciej pokonała Monika Mrugała z KWP w Opolu z czasem 3:44:59. Za nią uplasowała się Katarzyna Sammler z KWP w Poznaniu (3:50:37), a trzecie miejsce zajęła Beata Nienadowska, reprezentująca KWP w Olsztynie (3:59:58). ■

P.Ost.

zdj. Marcin Stachowiak

Grójecka Dycha

W Grójcu rozegrano 7 października br. bieg uliczny VIII Edycji Grójeckiej Dychy. Imprezę objął patronatem komendant główny Policji gen. insp. dr Jarosław Szymczyk. W biegach młodzieży, dorosłych, a także zawodach w nordic walkingu oraz wyścigach wrotkarzy startowało ponad 300 osób. Bieg główny rozegrano na dystansie 10 km. Wśród pań zwyciężyła Edyta Miesiak (Runners Club Warszawa) – 39:58, przed Elżbietą Deską – 44:14 oraz Agnieszką Brogowicz-Stępniewską (obie z Grójca) – 46:16. Najszybszym mężczyzną był Michał Welber (Lacho Team) – 36:15 przed Rafałem Lewochą (Woźniak Runnig Team) – 36:40 oraz Kamilem Czarneckim (KPP w Skarżysku-Kamienniej) – 36:45, który okazał się także najlepszym biegaczem w klasyfikacji służb mundurowych. Puchary dla najlepszych mundurowych ufundował komendant główny Policji, a prócz Kamila Czarneckiego na podium stanęli żołnierze z Grójca Mateusz Kot – 37:52 i Marcin Cichowicz – 41:24. Nagrodę specjalną od służb mundurowych otrzymał także najstarszy uczestnik zawodów, 78-letni Tomasz Hołowacz. ■

tekst i zdjęcie Andrzej Chyliński

Mistrzostwa MTB

Triumfotorem III POZYTYWNIIE ZAKRĘCONEGO MTB Maratonu Przybyszewo 2018, rozgrywanego w ramach Leszczyńskiej Ligi Rowerowej 2018, został Tomasz Kologryw z KP w Szprotawie (KPP w Żaganiu). Wśród pań pierwsze miejsce zajęła Joanna Jarzab z KPP w Górze. ■

P.Ost.

Turniej Tenisa Ziemnego

Na terenie kortów tenisowych Kompleksu Sportowego „Warszawianka” odbywał się od 26 do 27 września I Ogólnopolski Turniej Tenisa Ziemnego Służb Mundurowych. W turnieju uczestniczyło 28 tenisistów z Policji, Państwowej Straży Pożarnej i Straży Granicznej. Zawodnicy zostali podzieleni na grupy, w których każdy grał z każdym, a dopiero drugiego dnia rozegrano mecze półfinałowe i finałowe. Organizatorzy turnieju pomyśleli także o najmłodszych. Grupa instruktorów Sport Team przeprowadziła dla dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 25 w Warszawie lekcję tenisa. Atmosfera turnieju bardziej sprzyjała integracji niż zaciętej walce o każdy punkt. Nawet w meczach decydujących o wygraniu imprezy. W finale gry pojedynczej Michał Podleśny (KRP II Warszawa-Mokotów) pokonał Roberta Godę (Komenda Powiatowa PSP w Złotorzy) 6:2, 6:3, a w grze podwójnej debel Marcin Kościuk i Robert Goda (obaj Komenda Powiatowa PSP w Złotorzy) wygrał z Tomaszem Kunickim (Komenda Wojewódzka PSP w Warszawie) i Przemysławem Kowalskim (Komenda Miejska PSP w Warszawie) 6:2, 6:3. ■

A.Ch.

zdj. Jacek Herok

Bieg służb

Na nowej trasie z Głucholaz do Złatych Hor w Czechach i z powrotem 15 września rozegrano XVI Ogólnopolski Bieg Uliczny Służb Mundurowych, w tym roku połączony z Biegiem Przyjaźni. O ile w klasyfikacji mężczyzn OPEN na pudle nie znalazł się żaden reprezentant Policji, o tyle w przypadku pań najszybsze były właśnie policjantki, które na metę wbiegały w kolejności: Anna Ficner z KPP w Złotorzy, Monika Mrugała z KWP w Opolu i Patrycja Chabińska z KPP w Nysie. ■

P.Ost.

Strzelali lepiej od żołnierzy

26 września br. na strzelnicy 1. Warszawskiej Brygady Pancерnej w Wesolej odbył się XVII Puchar Szefa Sztabu Generalnego WP w Strzelaniu z Pistoletu Wojskowego. Startowało ponad trzydzieści drużyn, reprezentujących różne formacje wojskowe oraz zespół reprezentujący KGP złożony z funkcjonariuszy KMP w Płocku. Uczestnicy rywalizowali w strzelaniu z broni krótkiej z odległości 25 metrów do tarczy olimpijskiej. Policyjna drużyna była jedyną drużyną nienależącą do struktur Wojska Polskiego, ale to właśnie ona w składzie: Rafał Chodorowski, Krzysztof Lewandowski, Jacek Nowak, Malwina Piotrowska oraz Michał Sowiński, okazała się najlepsza. Dodatkowo, w klasyfikacji indywidualnej Michał Sowiński zajął miejsce drugie. ■

A.Ch.

Grad medali

Już po raz siódmy odbyły się Europejskie Igrzyska Policji i Straży Pożarnych. Startowało w nich kilkoro polskich policjantów, którzy przywieźli do kraju całe naręcza medali.

Europejskie igrzyska organizowane są co dwa lata naprzemiennie ze światowymi. Tegoroczne odbyły się od 21 do 29 września na Gibraltarze. W przyszłym roku World Police and Fire Games (WPFG) przygotowywane są w Chengdu w Chinach.

Jak zwykle w tych igrzyskach wzięła udział reprezentacja resortowych sportowców z Polski. Znalazło się wśród nich także kilkoro zawodników z Policji. Najlepsi zdobyli po siedem medali.

Maciej Wojciechowski z WSPol. przywiózł do Polski: złoty medal w konkurencji strzelania z pistoletu standardowego, złoty medal w konkurencji strzelania z pistoletu 9 mm, złoty medal indywidualnie w biathlonie, złoty medal w drużynie w biathlonie i złoty medal w drużynie mieszanej w biathlonie, srebrny medal w drużynie w biegu crossowym i brązowy w drużynie w crossie.

Grzegorz Tomczak z WSPol. przywiózł taką samą liczbę medali. Cztery złote wywalczył w: drużynie w konkurencji pistolet standard, w drużynie w konkurencji pistolet 9 mm, w drużynie w biathlonie i w drużynie mieszanej w biathlonie. Srebro zgarnął w konkurencji strzelania z pistoletu 9 mm indywidualnie, a dwa brązowe medale w indywidualnych startach w biathlonie i w strzelaniu z pistoletu standard.

Jerzy Skosolas z KPP w Pucku zdobył 6 medali: trzy złote – drużynowo w konkurencji pistolet standard, drużynowo w konkurencji pistolet 9 mm i drużynowo w biathlonie i trzy srebrne – dru-

żynowo w biegu crossowym, w drużynie mieszanej w biegu crossowym i w drużynie mieszanej w biathlonie.

Aleksandra Szyszka z KSP nagrodzona została 5 medalami. Trzy złote zdobyła: indywidualnie w biegu na 5000 m, indywidualnie w biathlonie i w drużynie mieszanej w biathlonie. Srebrny medal otrzymała indywidualnie w biegu crossowym, a brązowy w drużynie mieszanej w crossie.

Łukasz Oślizło z KMP w Katowicach także może pochwalić się pięcioma medalami. Złoty zdobył w biegu na 3000 m z przeszkodami. Dwa srebrne wywalczył w biegu na 5000 m i w drużynie w biegu crossowym. Dwa brązowe przypadły mu za wyniki w biegu na 1500 m i w drużynie mieszanej w biegu crossowym.

Paweł Dominiak z KMP w Legnicy zdobył złoto w wyciskaniu sztangi leżąc w kategorii do 125 kg i wiekowej 30–39 lat, uzyskując wynik 190 kg.

Policyjnym pasjonatom sportu serdecznie gratulujemy. Zdajemy sobie sprawę, że mogliśmy nie dotrzeć do wszystkich reprezentantów Policji startujących w EPFG 2018, dlatego niewymienionych medalistów prosimy o kontakt z redakcją na adres pawel.ostaszewski@policja.gov.pl. ■

PAWEŁ OSTASZEWSKI
zdj. z archiwum sportowców

Sportowe zapowiedzi

Na najbliższe dwa miesiące w Harmonogramie wydarzeń sportowo-rekreacyjnych i w Harmonogramie zawodów policyjnych pod patronatem Komendanta Głównego Policji zaplanowano następujące imprezy:

Listopad

- Turniej Służby Dyżurnej Jednostek Organizacyjnych Policji – przygotowywany przez Główny Sztab Policji KGP i SP w Katowicach;
- I Ogólnopolski Konkurs dla Funkcjonariuszy Policji – Oskarżycieli Posiłkowych – Biuro Prewencji KGP, CSP w Legionowie;
- Ogólnopolska Liga Strzelecka Funkcjonariuszy i Żołnierzy pod patronatem honorowym ministra SWiA, III etap zawodów Warszawa – Gabinet KGP, SG, SOP;
- Otwarte Mistrzostwa Służb Mundurowych w Pływaniu – WSPol. w Szczytnie.

Grudzień

- XV Halowe Mistrzostwa MSWiA w Piłce Nożnej „Mielno 2018” – KWP w Szczecinie, ZG NSZZP, ZW NSZZP Województwa Zachodniopomorskiego, Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego. ■

P.Ost.

KGP

5-6.11 – konferencja naukowa w Białymstoku i Tykocinie pn. „Polskie drogi do niepodległości – Podlasie 1918–2018. Bezpieczeństwo narodowe w perspektywie XXI wieku”

7-9.11 – ćwiczenia KAPER-18/II organizowane przez Dowództwo Operacyjne Rodzajów Sił Zbrojnych – zgrzywanie i sprawdzanie procedur współdziałania i przeciwdziałania zagrożeniom terrorystycznym z morza

7-16.11 – ćwiczenia ANAKONDA-18 organizowane przez Dowództwo Operacyjne Rodzajów Sił Zbrojnych – przeciwdziałanie sytuacjom kryzysowym w okresie występowania zagrożeń hybrydowych, faza ćwiczeń rzeczywistych

13-14.11 – konferencja pn. „Aktywny senior to bezpieczny senior” oraz inauguracja ogólnopolskiego programu senioralnego, organizator BP KGP

14-15.11 – ćwiczenia RENEGADE/SAREX-18/II organizowane przez Dowództwo Operacyjne Rodzajów Sił Zbrojnych – przeciwdziałanie zagrożeniom terrorystycznym powstałym w polskiej przestrzeni powietrznej

15.11 – konferencja naukowa w Katowicach pn. „XX spotkania z historią: Honor i Ojczyzna – oto hasła, którymi w życiu Twoim masz się kierować”

16.11 – odsłonięcie tablicy patrona honorowego asp. Alojzego Banacha i spektakl „Służba” w KWP w Gorzowie Wlkp.

22-23.11 – finał Ogólnopolskiego Turnieju Służby Dyżurnej Jednostek Organizacyjnych Policji, Szkoła Policji w Katowicach

23.11 – odsłonięcie tabliczek epitafijnych i spektakl „Służba” w KWP w Krakowie

26.11-6.12 – ćwiczenia ANAKONDA-18 organizowane przez Dowództwo Operacyjne Rodzajów Sił Zbrojnych – przeciwdziałanie sytuacjom kryzysowym właściwym dla okresu występowania zagrożeń hybrydowych, faza działań aplikacyjnych

29.11 – V Ogólnopolska Liga Strzelecka Funkcjonariuszy, Żołnierzy i Weteranów pod honorowym patronatem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, Warszawa

I połowa listopada – podpisanie porozumienia o współpracy między Muzeum Powstania Warszawskiego a Komendą Główną Policji

KWP w BIAŁYMSTOKU (woj. podlaskie)

5-6.11 – konferencja naukowa „Polskie drogi do niepodległości – Podlasie 1918–2018. Bezpieczeństwo Narodowe w perspektywie XXI wieku”

7.11 – II Podlaski Kongres Pamięci Narodowej, KWP w Białymstoku we współpracy z Oddziałem IPN w Białymstoku

14.11 – II Podlaski Kongres na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie wobec osób starszych, program „poMOC, a nie przeMOC!”

15.11-15.12 – działania profilaktyczne realizowane wspólnie z Technikum Mechanicznym w Białymstoku pn. „Twoje światła – Twoje bezpieczeństwo”

listopad – odsłonięcie tablicy pamiątkowej poświęconej funkcjonariuszom poległym i zamordowanym w obronie wolności i suwerenności ojczyzny, KWP w Białymstoku

KWP w BYDGOSZCZY**(woj. kujawsko-pomorskie)**

9.11 – Święto Służby Cywilnej, Kinoteatr Klubu Pomorskiego Okręgu Wojskowego, ul. Dwernickiego

11.11 – gala finałowa programu prewencyjno-alternatywnego „Sztuka wyboru”, festiwal Camerimage, Multikino

15.11 – konferencja „Przemoc w rodzinie” dla zespołów interdyscyplinarnych i uczniów liceów, Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy

KWP w GDAŃSKU (woj. pomorskie)

21.11 – wojewódzka debata ewaluacyjna na Uniwersytecie Gdańskim pn. „Bezpieczeństwo seniorów”

listopad – konferencja szkoleniowa organizowana z Uniwersyteciem Gdańskim pn. „Przemoc rówieśnicza w poszukiwaniu tożsamości indywidualnej i społecznej”

KWP w GORZOWIE WLKP. (woj. lubuskie)

9.11 – obchody Dnia Służby Cywilnej

16.11 – odsłonięcie tablicy patrona KWP w Gorzowie Wlkp. oraz spektakl „Służba”

22.11 – konferencja graniczna organizowana przez KWP w Gorzowie Wlkp. i Prezydium Policji w Poczdamie, Żagań, Pałac Książęcy

listopad – „Nasza krew – Nasza ojczyzna”, honorowa zbiórka krwi

KWP w KATOWICACH (woj. śląskie)

16.11 – koncert jubileuszowy z okazji 45-lecia działalności artystycznej Orkiestry KWP w Katowicach, sala koncertowa NOSPR w Katowicach

POLICJA

miesięcznik

Komendanta Głównego Policji

997**Adres redakcji:**

02-624 Warszawa, ul. Puławska 148/150
tel. 22 60-161-26, fax 22 60-168-67
www.gazeta.policja.pl, gazeta@policja.gov.pl

Łączność z czytelnikami:
gazeta.listy@policja.gov.pl

Sekretariat: Monika Lipiec
gazeta@policja.gov.pl
(22 60-161-26)

Redaktor naczelna: insp. dr Iwona Klonowska
iwona.klonowska@policja.gov.pl (22 60-132-24)

Zastępca redaktor naczelnej: podkom. Piotr Maciejczak
piotr.maciejczak@policja.gov.pl (22 60-116-19)

Sekretarz redakcji:
podinsp. Agata Guzdek-Szewczak (22 60-161-32)
agata.guzdek-szewczak@policja.gov.pl

Zespół redakcyjny:
Krzysztof Chrzanowski, Andrzej Chyliński
andrzej.chylinski1@policja.gov.pl

Anna Krawczyńska, mł. insp. Klaudiusz Kryczka,
Paweł Ostaszewski, Elżbieta Sitek
adresy e-mail pracowników redakcji:
imię.nazwisko@policja.gov.pl
(bez polskich znaków)

Dział foto: Jacek Herok
jacek.herok@policja.gov.pl (22 60-114-79)

Reklama: Małgorzata Reks-Stabach (22 60-150-91)
malgorzata.reks-stabach@policja.gov.pl

Studio graficzne: Krystyna Zaczekiewicz,
Krzysztof Zaczekiewicz (22 60-135-46)

Korekta: Małgorzata Reks-Stabach (22 60-150-91)
malgorzata.reks-stabach@policja.gov.pl

Kolportaż: Krzysztof Chrzanowski (22 60-160-86)

Rada Naukowa Czasopism Policyjnych
Przewodniczący: gen. insp. dr Jarosław Szymczyk, komendant główny Policji
Prof. zw. dr hab. Brunon Hołyst
Prof. zw. dr hab. Marek Konopczyński
Prof. zw. dr hab. Wiesław Ambrozik
Prof. zw. dr hab. Andrzej Baładynowicz
Prof. dr hab. Jerzy Bralczyk
Prof. zw. dr hab. n. med. Mariusz Frączek
Prof. zw. dr hab. Jerzy Kunikowski
Prof. zw. dr hab. Stefan Kwiatkowski
Prof. zw. dr hab. Zbyszko Melosik
Prof. zw. dr hab. Jerzy Nikitorowicz

Prof. zw. dr hab. Jadwiga Stawnicka
Prof. zw. dr hab. Bogusław Śliwierski
Prof. zw. dr hab. Tadeusz Tomaszewski
Insp. dr Mariusz Ciarka –
rzecznik komendanta głównego Policji

Druk i oprawa: ArtDruk. **Nakład:** 20 000 egz.

Numer zamknięto: 31.10.2018 r.

Zamówienia na prenumeratę:

Redakcja Czasopisma „Policja 997”
ul. Puławska 148/150, 02-624 Warszawa
tel. 22 60-150-91, 22 60-161-26, faks 22 60-168-67
e-mail: malgorzata.reks-stabach@policja.gov.pl

Cena prenumeraty rocznej miesięcznika „Policja 997” – 36 zł

Płatników VAT prosimy o podanie numeru NIP.
Zamówienie zostanie zrealizowane po opłaceniu wysłanej do Zamawiającego faktury lub po dokonaniu przez Zamawiającego wpłaty na konto: Komenda Główna Policji ul. Puławska 148/150, 02-624 Warszawa
NBP 0/0 Warszawa 18 1010 1010 0071 2622 3100 0000

W tytule wpłaty prosimy wpisać:
„Prenumerata Policji 997”.

Wpłaty niepoprzedzone zamówieniem będą zwracane bez realizacji. Redakcja nie zwraca tekstów niezamówionych. Redakcja zastrzega sobie prawo nieodpłatnego i nieograniczonego w czasie opracowywania publikowanych tekstów (w tym nadsyłanych do Redakcji listów lub innych niezamówionych przez Redakcję materiałów), korzystania z nich lub ich rozpowszechniania w innych publikacjach, w tym na własnej stronie internetowej. Za treść zamieszczonych reklam, ogłoszeń, listów i materiałów sponсорowanych redakcja nie odpowiada.

Egzemplarze miesięcznika w policyjnej dystrybucji wewnętrznej są bezpłatne.

Listopad 2018

21.11 – odsłonięcie tabliczki epitafijnej na Tablicy Pamięci w KWP w Katowicach

24.11 – „Warsztaty dla kierujących w wieku 18–25 lat”, Wojewódzki Ośrodek Ruchu Drogowego w Katowicach

listopad – Wojewódzkie Mistrzostwa Policji w Pływaniu, Park Wodny „Jura” w Łazach

listopad – Mistrzostwa wydziałów KWP w Katowicach w Halowej Piłce Nożnej, hala sportowa OPP w Katowicach

listopad – uroczyste otwarcie Komisariatu Policji w Szczyrku

listopad – uroczyste otwarcie Posterunku Policji w Wilkowicach

listopad – obchody Święta Służby Cywilnej

KWP w KIELCACH (woj. świętokrzyskie)

9.11 – obchody Święta Służby Cywilnej

11.11 – Obchody Narodowego Święta Niepodległości 2018

13.11 – Akademia Bezpieczeństwa Fundacji PZU, SP w Mniowie

14.11 – Akademia Bezpieczeństwa Fundacji PZU, SP w Mircu

16.11 – XII edycja Olimpiady Bezpieczeństwa, finał całorocznego konkursu profilaktyczno-edukacyjnego „Bezpieczeństwo na 5”, Targi Kielce

KWP w KRAKOWIE (woj. małopolskie)

12.11 (15.11) – Święto Służby Cywilnej

23.11 – odsłonięcie tablic pamięci w KWP w Krakowie oraz spektakl „Służba”, Teatr Variete

23.11 – finał plebiscytu „Policjant Roku Małopolski” organizowanego wspólnie z Gazetą Krakowską, Teatr Variete

listopad – ślubowanie nowo przyjętych policjantów

KWP w LUBLINIE (woj. lubelskie)

9.11 – msza z okazji Święta Niepodległości w intencji zmarłych i poległych funkcjonariuszy oraz pracowników Policji, Kaplica, ul. Lipowa

10.11 – XIII Turniej służb mundurowych w piłkę nożną halową, Zarząd Terenowy NSZZ Policjantów KPP w Kraśniku

20.11 – „Inżynier na rynku pracy” – promocja zawodu policjanta podczas XIX edycji targów pracy Politechniki Lubelskiej

22.11 – otwarcie Posterunku Policji w Siedliszczu

KWP w ŁODZI (woj. łódzkie)

3.11 – II Niebieski Bieg Niepodległości o Puchar Komendanta Wojewódzkiego Policji w Łodzi

9.11 – uroczyste odsłonięcie Tablicy w Poświętnem (powiat opoczyński), poświęconej trzem zamordowanym policjantom II RP

15.11 – uroczyste przywrócenie PP w Nieborowie (powiat łowicki) i PP w Piątku (powiat łęczycki)

KWP w OPOLU (woj. opolskie)

I połowa listopada – ślubowanie nowo przyjętych policjantów, sala konferencyjna KWP w Opolu

II połowa listopada – dwudniowe warsztaty „Współdziałanie międzyinstytucjonalne w zakresie realizacji zadań w środowiskach lokalnych”

KWP w POZNANIU (woj. wielkopolskie)

13.11 – uroczysta zbiórka z okazji Narodowego Święta Niepodległości i Święta Służby Cywilnej; ślubowanie nowo przyjętych policjantów, godz. 11.00, MTP w Poznaniu

KWP zs. w RADOMIU (woj. mazowieckie)

16.11 – obchody Święta Służby Cywilnej, ośrodek kultury i sztuki „Resursa Obywatelska”

KWP w RZESZOWIE (woj. podkarpackie)

14.11 – zajęcia warsztatowe dla seniorów z pow. krośnieńskiego zorganizowane przez Stowarzyszenie „Dla Równości”, ROPS i Wydział Prewencji KWP w Rzeszowie

14.11 – udział w Kapitulie Konkursowej konkursu pn. „SOW-ik 2018” wyróżniającej osoby zasłużone w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie na terenie woj. podkarpackiego

27–28.11 – konferencja pn. „Problem przemocy domowej i instytucjonalnej – zwalczanie i zapobieganie” zorganizowana przez Państwową Wyższą Szkołę Techniczno-Ekonomiczną w Jarosławiu, Sąd Rejonowy w Jarosławiu oraz KWP w Rzeszowie

KWP w SZCZECINIE

(woj. zachodniopomorskie)

6–7.11 – „Ekologiczny policjant” – konferencja szkoleniowa KWP w Szczecinie oraz Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Świnoujście

13.11 – ślubowanie nowo przyjętych policjantów, Szczecin

20–21.11 – konferencja pn. „Strategiczne znaczenie bezpieczeństwa energetycznego i cyfrowego dla rozwoju państwa”, Świnoujście, Międzyzdroje

listopad – emisja filmów profilaktycznych „Wykręć numer oszustowi, to do ciebie nie zadzwoni” oraz „Ten się śmieje, kto się śmieje ostatni” w ramach programu „Aktywny i bezpieczny senior”

KWP we WROCŁAWIU (woj. dolnośląskie)

listopad – „Policja przeciwko przemocy w rodzinie”, wspólne spotkania Policji z jednostkami samorządu

terytorialnego o zwalczaniu przemocy w rodzinie, KPP w Ząbkowicach Śląskich

listopad – „Świadomy senior”, działania skierowane do mieszkańców w celu ograniczenia liczby przestępstw dot. seniorów, KPP w Dzierżoniowie

listopad – „Stop oszustwom na rulon”, akcja policyjna uświadamiająca osobom wracającym z pracy za granicą o sposobie działania złodziei, KPP w Bolesławcu

listopad – „Świadomy junior”, cykl spotkań z dziećmi i młodzieżą o zagrożeniach w sieci, KPP w Trzebnicy

listopad – „Bezpieczny kierowca” – działania policyjne skierowane do osób kierujących pojazdami, KPP w Głogowie

listopad – „Bezpieczne miasto” – cykl spotkań z mieszkańcami nt. poprawy bezpieczeństwa na wrocławskich osiedlach, KMP we Wrocławiu

listopad – „Świadomy junior” – cykl spotkań z dziećmi, młodzieżą, rodzicami – omówienie problematyki handlu ludźmi, KPP w Głogowie

KSP

14.11 – Dzień Służby Cywilnej

15.11 – II Mistrzostwa Komendy Stołecznej Policji w strzelaniu o puchar Komendanta Stołecznej Policji, strzelnica FSO Warszawa

17.11 – VIII Mistrzostwa Komendy Stołecznej Policji w halowej piłce nożnej o Puchar Komendanta Stołecznej Policji, GOSiR Piaseczno

WYŻSZA SZKOŁA POLICJI w SZCZYTNIIE

5.11 – obchody Europejskiego Dnia Przeciwko Handlowi Ludźmi

24.11 – Otwarte Mistrzostwa Służb Mundurowych w Pływaniu

27–29.11 – warsztaty metodyczno-szkoleniowe pn. „Aktywny strzelec – współczesne zagrożenie funkcjonariusza Policji”

listopad – akcja honorowego oddawania krwi „Nasza krew – nasza ojczyzna”

SZKOŁA POLICJI w KATOWICACH

22–23.11 – finał konkursu Dyżurny Roku 2018

CENTRUM SZKOLENIA POLICJI w LEGIONOWIE

19–20.11 – finał I Ogólnopolskiego Konkursu dla Policjantów – Oskarżycieli Publicznych

CLKP

7.11 – seminarium Rady Naukowej CLKP Międzynarodowe prawo jazdy, sala PEGAZ, ul. Domaniewska 36/38 w Warszawie, godz. 11–15.00

21.11 – seminarium Rady Naukowej CLKP: Nowe możliwości techniczne w badaniach wizualizacyjnych, sala PEGAZ, ul. Domaniewska 36/38 w Warszawie, godz. 11–15.00

Gazdziej

zdj. Jacek Herok

■ Listopad

p	5	12	19	26	
w	6	13	20	27	
ś	7	14	21	28	
c	1	8	15	22	29
p	2	9	16	23	30
s	3	10	17	24	
n	4	11	18	25	

POLICJA
miesięcznik KGP
997

Adres redakcji:
02-624 Warszawa, ul. Puławska 148/150
tel. 22 60-161-26, fax 22 60-168-67
Łączność z czytelnikami:
tel. 22 60-121-87, gazeta.listy@policja.gov.pl

■ Styczeń

p	7	14	21	28	
w	1	8	15	22	29
ś	2	9	16	23	30
c	3	10	17	24	31
p	4	11	18	25	
s	5	12	19	26	
n	6	13	20	27	

■ Luty

p	4	11	18	25
w	5	12	19	26
ś	6	13	20	27
c	7	14	21	28
p	1	8	15	22
s	2	9	16	23
n	3	10	17	24

s	1
n	2
p	3
w	4
ś	5
c	6
p	7
s	8
n	9
p	10
w	11
ś	12
c	13
p	14
s	15
n	16
p	17
w	18
ś	19
c	20
p	21
s	22
n	23
p	24
w	25
ś	26
c	27
p	28
s	29
n	30
p	31